

**รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๖/๒๕๑๓ (สามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ ๓๐ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๑๓
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม**

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๒๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน: วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๒๑๖ คน ครบองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้า
จะได้ดำเนินการประชุมต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม วันนี้มีเรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุม
ทราบ คือ .

เรื่องที่ ๑ ได้รับหนังสือจากเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้ประชุม
ปรึกษาลงมติให้เสนอรายงานเงินรายรับรายจ่ายแห่งราชอาณาจักรไทย ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๐๘ ซึ่งคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบแล้วต่อรัฐสภา เรื่องนี้ได้แจก
แก่ท่านสมาชิกแล้ว จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมสภานี้ทราบ

ที่ประชุมรับทราบ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่): ข้าพเจ้าเข้าใจว่าบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
ทั้งหมดด้วยกัน ๒๑๗ คน นั้น คงจะได้รับบัตรเชิญจากท่านประธาน ทั้งนี้อยากจะขอเรียนถาม

ประธานสภาผู้แทน: คนละเรื่อง ๆ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่): คืออยากจะเรียนถามท่านครับ

ประธานสภาผู้แทน: มันเรื่องส่วนตัว ไม่เอา เสียเวลานะคุณทองดี

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่): วันเกิดของท่านใช้ไหมครับ

ประธานสภาผู้แทน: ไม่เอา เรื่องส่วนตัว ไม่ให้พูด

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่): ถ้าวันเกิดผมยินดีด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทน: ไม่ ๆ เรื่องส่วนตัว

เรื่องที่ ๒ เนื่องจากข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาผู้แทน ข้อ ๑๔๓ บัญญัติว่า

ทุกวันประชุมครั้งสุดท้ายของเดือน ให้ประธานสภาแจ้งต่อที่ประชุมให้ทราบจำนวนญัตติ และกระทู้ถามที่ยังค้างการพิจารณาอยู่

ดังนั้น จึงขอแจ้งจำนวนญัตติและกระทู้ถามที่ยังค้างการพิจารณาอยู่ถึงวันประชุม สภาผู้แทนวันนี้ ซึ่งเป็นวันประชุมครั้งสุดท้ายของเดือนกรกฎาคม ๒๕๑๓ เพื่อให้ที่ประชุม สภานี้ทราบ ดังนี้คือ

๑. ญัตติร่างพระราชบัญญัติ

ก. คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

๒๑ ฉบับ

 ค้างระเบียบวาระ ๑๐ ฉบับ

 ค้างพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ ๑๑ ฉบับ

ข. สมาชิกเป็นผู้เสนอ

๕๘ ฉบับ

 ค้างรอการพิจารณา ๒ ฉบับ

 ค้างรอบบรรจุระเบียบวาระ ๓๘ ฉบับ

 คณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณา ๔ ฉบับ

 ค้างระเบียบวาระ ๕ ฉบับ

 ค้างพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ ๔ ฉบับ

๒. กระทู้ถาม

ก. กระทู้ถามค้างตอบในที่ประชุมสภา

๒๒๗ กระทู้

 กระทู้ถามด่วน ๒๑ กระทู้

 กระทู้ถามธรรมดา ๒๐๖ กระทู้

ข. กระทู้ถามค้างตอบทางหนังสือราชกิจจานุเบกษา

๑๕ กระทู้

จึงขอแจ้งให้ทราบ

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า บรรดากระทู้ถามก็ค้างค้าง ในสภามากถึงตั้ง ๒๐๐ กว่ากระทู้ ตลอดจนร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ทั้งของฝ่ายคณะรัฐมนตรีเสนอ ก็ตาม และตลอดจนของสมาชิกผู้แทนเสนอมาค้างค้างมากมายก่ายกองอย่างนี้เป็นต้นแล้ว เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงขึ้นเช่นนี้ ข้าพเจ้าจึงอยากจะขอความกรุณาท่านประธานใช้อำนาจ ของท่านเอง ใช้สิทธิหน้าที่ของท่านเรียกประชุมสัปดาห์ละ ๒ ครั้ง จะได้หรือไม่

ประธานสภาผู้แทน : ผมกำลังพิจารณาอยู่

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ ขอความกรุณาท่านประธาน ขอให้พวกเราได้ทำงานเพื่อปวงชนชาวไทยจริง ๆ มิฉะนั้นแล้วจะหาว่าพวกเรามาฉกฉวยเงินเดือนนั้นดละ ๒,๐๐๐ บาท อย่างนี้ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทน : ขอบคุณครับ เอาละ ๆ พอแล้วแค่นั้น ผมกำลังพิจารณาเดี๋ยวจี้ให้ผมพูดก่อนซิ ผมกำลังพิจารณาอยู่ เพราะว่าร่างพระราชบัญญัติงบประมาณจะเข้าต้นเดือนนี้อยู่แล้ว หลังจากร่างพระราชบัญญัติงบประมาณนี้ผมก็จะพิจารณาให้ตามที่ขอ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : แหม ขอพระคุณอย่างยิ่งท่านประธานเห็นแก่ปวงชนชาวไทยจริง ๆ อย่างนี้

ประธานสภาผู้แทน : ระเบียนวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๑/๒๕๑๓ (สามัญ) จะมีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใดบ้างหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทน ครั้งที่ ๑/๒๕๑๓ (สามัญ)

ระเบียนวาระที่ ๓ กระทุ้งถาม กระทุ้งถามด่วนลำดับ ๑ ของนายไถง สุวรรณทัต เรื่องการตราพระราชกำหนดเกี่ยวกับภาษีหรืออากรตามกระทรวงการคลัง

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทุ้งถามด่วน ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้

ตามที่ทางฝ่ายบริหารได้ตราพระราชกำหนดเกี่ยวกับภาษีอากรตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๗ เป็นเรื่องด่วนและลับ แต่ปรากฏตามข้อเท็จจริงว่า ในการตราพระราชกำหนดทั้ง ๖ ฉบับเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๑๓ ได้มีบริษัทห้างร้านต่าง ๆ รู้ล่วงหน้า ทำให้การตราพระราชกำหนดไม่สมประโยชน์ เป็นไปโดยไม่ถูกต้องตามรัฐธรรมนูญ จึงขอเรียนถามว่า

๑. ท่านทราบหรือไม่ว่า ได้มีผู้นำเอาความลับในการตราพระราชกำหนดไปเปิดเผย ท่านจะดำเนินการสอบสวนและเอาตัวผู้กระทำความผิดดังกล่าวมาลงโทษโดยด่วนจะได้หรือไม่

๒. ในการตราพระราชกำหนดในคราวต่อไป ท่านมีนโยบายอย่างไรที่จะป้องกันมิให้ความลับในการตราพระราชกำหนดรั่วไหลอย่างเช่นคราวนี้

เรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้ส่วนเสียของประเทศชาติ อันรัฐบาลควรจะรีบดำเนินการโดยทันที เพราะไม่แน่ว่าทางรัฐบาลจะตราพระราชกำหนดดังกล่าวนี้เมื่อใดอีก

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ตามที่ท่านสมาชิกได้ถามนั้น ผมขอเรียนตอบดังนี้ ตามคำถามข้อ ๑ นั้น สำหรับตัวผมเองไม่ทราบว่ามีกรั่วไหลและทางราชการก็ไม่มีหลักฐานยืนยันว่ามีผู้ใดนำเอาความลับเกี่ยวกับการตราพระราชกำหนดนี้ไปเปิดเผย

สำหรับคำถามในข้อ ๒ นั้น ในการตราพระราชกำหนดนั้นทุกคราวกระทรวงการคลังได้ใช้ความระมัดระวังอย่างเต็มที่ที่เป็นปกติอยู่แล้ว และได้ใช้วิธีนี้มาโดยตลอดเพื่อป้องกันมิให้ความลับนั้นรั่วไหลไป

นายไถ่ สุวรรณทัต (ธนบุรี) : เรื่องนี้ข้าพเจ้าอยากจะทราบเรียนว่าเป็นเรื่องสำคัญและกระทบกระเทือนหลายฝ่ายหลายทิศหลายทาง อยากจะให้ท่านตอบอย่างตรงไปตรงมา เรื่องข่าวภาชีรั่วไหลนี้ก็เหมือนกับเมื่อคราวข้อสอบรั่วไหล ท่านผู้เป็นประธาน มันไม่เหมือนน้ำรั่วไหลหรอก มันแลไม่ค่อยเห็นหรอก มันเป็นธาตุลม ต้องจับปลายเหตุ แต่ประตูที่มันจะออกนะมันรู้ว่ามันรั่วไหลทางไหน รั่วไหลอย่างไร ปลายมันบอก สำหรับเรื่องภาชีนี้ท่านก็ยอมทราบ ท่านรัฐมนตรีท่านก็ทราบดีแล้วว่า ภาคข่าวเรื่องภาชีรั่วไหลไปถึงหูพ่อค้า เขาก็ต้องหากินกัน ต้องหาวิธีหากำไรกัน และเรื่องหากำไรในทางภาชีนี้ก็มิประตุอยู่แห่งหนึ่งที่เราจะดูได้ คือที่สรรพากรและที่ศุลกากร ท่านได้ไปดูข่าวเรื่องนี้นั้น ทางหนังสือพิมพ์ก็ลง ทั้งข่าวทั่วๆ ไปก็พูดกันแข็งแะในสภาก็พูดกันก็ได้รั่วไหลไป ท่านได้สนใจในเรื่องนี้อย่างไร เพราะท่านมีหน้าที่อยู่ ท่านสนใจจริงหรือเปล่า ได้สอบสวนหรือเปล่า ท่านบอกไม่รู้เรื่องเลย ทั้งๆ ที่ทั้งเมืองเขารู้กัน เรื่องนี้สำคัญมาก ท่านผู้เป็นประธาน เพราะว่ามันจะบานปลายไปที่หลังข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามท่านว่า ในเรื่องการขึ้นภาชีนี้ ขอซักถามเป็นครั้งที่ ๑ ว่ามีใครบ้างท่านผู้ใดที่รู้บ้าง และเราจะได้สืบต่อไปว่า ถ้าท่านรู้ ถ้าท่านตอบว่า ใครรู้เรื่องนี้บ้าง จะได้สาวไปเป็นต้นเชือก ตั้งแต่ต้นเชือกไปถึงปลายเชือกถึงญาติพี่น้องของใครบ้างที่ไปปรากฏอยู่ทางปลาย เอาเงินไปเสียภาชีตอนปลาย ขอเรียนถามข้อ ๑ ใครบ้างที่รู้เรื่องนี้ ท่านผู้เป็นประธาน ฝ่ามือประตุมือช่อง ความลับก็รอดไปได้ดังนั้นแหละ โดยธรรมชาติก็รอดไปได้ ความลับไม่มีในโลก แต่มันรอดไปไหน ถ้ารอดไปหาหูของพ่อค้าคนไหนคนนั้นก็ไม่นับไป ถ้ารอดไปอยู่ในคณะรัฐมนตรีอย่างนี้ละก็ไม่ค่อยสวย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเรียนถามว่าใครบ้างที่รู้เรื่องนี้

ข้อ ๒ ท่านมีความสนใจเพียงใดในเรื่องนี้ เพราะเป็นเรื่องสำคัญ

ท่านผู้เป็นประธาน เวลานี้การขึ้นภาชีครั้งนี้มันทำให้ราคาสินค้าค่าครองชีพสูงขึ้น

มันเท่ากับตัดเงินเดือนของประชากรทั่วประเทศ เขาเดือดร้อนทั่วประเทศ ถึงแม้ท่านจะขึ้นเงินเดือนข้าราชการก็เพียง ๒ แสนคนเท่านั้น แต่อีก ๓๐ ล้านคนเดือดร้อน เมื่อเขาเดือดร้อนอย่างนี้ ถ้าเขาเสียสละเพื่อประเทศชาติไม่เป็นไร ถ้ามาเสียสละเพื่อใครคนใดคนหนึ่งคนเดียวหรือสองคนอย่างนี้ก็น่าเสียใจ ข้าพเจ้าว่าจะไปไม่รอด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเรียนถามว่า

๑. ใครบ้างทราบ

๒. ท่านได้สนใจเพียงไหน เพราะว่าหนังสือพิมพ์ก็ลง ในสภาผู้แทนก็พูดกันว่าภาษีมันร่ว ท่านได้สนใจเพียงไหน ท่านได้สอบถามไปที่สรรพากรหรือเปล่าว่าในระยะเวลาใกล้ ๆ กันนี้ใครเอามาเสียภาษีผิดปกติบ้าง ใครได้เอารถออกจากโกดังมากเป็นทั้งโกดังเลยตั้ง ๒๐๐ คันอะไรอย่างนั้น มีใครบ้าง ท่านสนใจข้อนี้หรือเปล่า

๓. เมื่อวันนั้นที่เราเข้าประชุมสภานั้น ท่านผู้แทนผู้มีเกียรติก็ได้บอกแล้วว่า บริษัทน้ำอัดลมแห่งหนึ่งได้เอาภาษีไปเสีย ๔ ล้าน ๓ แสนกว่าบาท แล้วท่านผู้จัดการน้ำอัดลมนั้นก็เป็นลูกท่านรัฐมนตรี พจน์ สารสิน ขอประทานโทษ.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้ถอนเสีย เพราะว่าในกรณีอย่างนี้ ผมเรียนแล้วว่าในกระทู้ถามนั้น ห้ามถามหรือเอ่ยชื่อบุคคลหรือเสียตลีหรือกล่าวหา คุณจะพูดในหลักการได้ว่ามีบริษัทน้ำอัดลมแห่งหนึ่งนะครับว่า เสียภาษีมากอย่างนั้นจริงหรือเปล่า ไปสอบหรือเปล่า อย่างนั้นได้ผมขอความกรุณาให้ถอน

นายไถ่ สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ผมก็อยู่ในข้อบังคับนี้ ก็ทราบดี แต่ท่านผู้เป็นประธาน

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไป

นายไถ่ สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ผมขอเรียนนิดหนึ่งครับ เรื่องเอ่ยชื่อนี้สำคัญนะครับ

ประธานสภาผู้แทน : ในข้อบังคับมันมี

นายไถ่ สุวรรณทัต (ธนบุรี) : มีครับท่าน แต่ท่านอ่านให้จบ

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องส่วนตัว ในข้อบังคับมันมี

นายไถ่ สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ในข้อบังคับมี ห้ามเรื่องกล่าวชื่อ ผมไม่ได้ไปถามเรื่องส่วนตัวผู้ใด ปัญหาผมมีว่า มีปัญหาภาษีมันลุดออกไป มันลุดออกทางไหน เป็นเหตุผลอันหนึ่งที่จะต้องถาม และต้องเอ่ยชื่อ รัฐมนตรีมีตั้งเยอะแยะไม่เอ่ยชื่อ ก็เอ่ยไม่ได้ ท่านผู้เป็นประธาน นี่ข้อบังคับ ข้อ ๕๐ เขาบอกอย่างนี้ ห้ามมิให้กล่าวถึงพระมหากษัตริย์หรือออกชื่อสมาชิกหรือบุคคลใดโดยไม่จำเป็น ท่านผู้เป็นประธาน แต่นี่มันจำเป็น

ประธานสภาผู้แทน : เรื่องมันจะจริงหรือไม่จริงเราไม่รู้ ถ้าไม่จริง แล้วเดี๋ยวเขาก็เสียหาย มันเป็นอย่างนั้น

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ท่านผู้เป็นประธาน ผมถามเพื่อจะให้ท่านปฏิเสธ

ประธานสภาผู้แทน : มันอย่างไรเขาก็เสีย อย่าเลย ถามไปอย่างไรก็ตามเถอะ ให้โอกาสแก่คนอื่นที่เขาอยู่ภายนอกบ้าง เอาละขอให้ต่อไป

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ท่านผู้เป็นประธาน มันถามไม่ได้ จนบอกว่าท่านจะให้ผมถามอย่างไร ท่านผู้เป็นประธาน บอกคนนั้น ๆ เอาภาษีไปเสียอย่างนั้น ๆ เป็นญาติกับท่านรัฐมนตรีคนไหน ๆ ก็ตอบไม่ได้ คนนั้น ๆ ซื้อรถยนต์ไป ๒๐๐ คัน เป็นญาติกับรัฐมนตรีคนไหน ๆ ก็ตอบไม่ได้ นี่ท่านผู้เป็นประธาน หนังสือพิมพ์เขาไปถ่ายรูปมานี้ จอดเป็นแพ ๒๐๐ คัน

ประธานสภาผู้แทน : ก็คุณก็ถามสิว่าจริงหรือเปล่า แล้วก็จะสอบสวนข้อเท็จจริงได้ไหมเรื่องนี้

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : เขาจะสอบข้อเท็จจริงได้อย่างไร ท่านผู้เป็นประธาน

ประธานสภาผู้แทน : พุทโธ

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : จะสอบได้อย่างไรว่าคนนั้น ๆ ซื้อรถยนต์ ๒๐๐ คัน

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไป เสียเวลาครับ ผมมีหน้าที่รักษาข้อบังคับ

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ผมก็ทำตามข้อบังคับ ท่านประธาน ท่านผู้เป็นประธาน เอาละ ผมขอถาม ๓ ข้อก่อน

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : สำหรับที่ท่านสมาชิกถามมานั้นนะ ผมขอเรียนว่า ผมได้ให้ความสนใจเป็นพิเศษ กล่าวคือว่าในการที่ได้ปรับปรุงภาษีและเพิ่มภาษีครั้งนี้ได้มีการเสียภาษีผิดปกติหรือไม่ และได้สอบทางหน่วยเก็บภาษีทุกแห่งปรากฏว่าการเสียภาษีนั้นเป็นไปตามปกติ ไม่มีอะไรเป็นพิเศษอย่างใด คราวนี้ที่ท่านถามว่าใครรู้บ้างในเรื่องนี้ ผู้ที่รู้ในเรื่องนี้คือเจ้าหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงชั้นผู้ใหญ่คืออธิบดีซึ่งเป็นผู้รับนโยบายและมาประชุมปรึกษากัน แล้วจึงเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อตราเป็นพระราชกำหนด เพราะฉะนั้นบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่รับผิดชอบในหน้าที่ของเขา ซึ่งจะต้องไปปฏิบัติ ส่วนเรื่องที่ว่าบริษัทหนึ่งได้ไปเสียภาษีล่วงหน้าผิดปกตินั้น ขอเรียนว่า ในเมื่อเราได้ประกาศขึ้นภาษีไปแล้ว ผมได้สั่งเจ้าหน้าที่ควบคุมโรงงานทุกโรง พอภาษีออกใช้แล้ว เฉพาะอย่างยิ่งหน้าโรง

น้ำอัดลมที่ท่านกล่าวนี้มีเจ้าหน้าที่ไปควบคุมและเวลาเอาของออกต้องเสียภาษีให้ครบถ้วน เป็นวิธีที่เราเก็บปฏิบัติอยู่ ท่านอาจจะสงสัยว่าเขาไปขอเบิกเอาจุกจิบซึ่งจุกจิบนั้นนะเรา คิดเป็นราคาเป็นอากรอย่างหนึ่ง และเมื่อคิดอากรแล้วไม่พอ เราเก็บเพิ่มเติมได้เรียบร้อย ซึ่งผมได้รับรายงานว่าตามที่ได้สั่งให้ไปควบคุมนั้น ได้ปฏิบัติงานและเก็บเรียบร้อยถูกต้อง ตามภาษีที่เพิ่มขึ้น ไม่มีอะไรเป็นการผิดปกติแต่อย่างใด ภาษีทุกอย่างได้ครบ เพราะไม่สามารถ จะหลบได้ ผมได้สั่งให้ไปคุมโรงงานอยู่แล้ว ทุกโรงงานมีเจ้าหน้าที่ไปคุมอยู่

นายโงะ สุวรรณทัต (ธนบุรี) : เรากำลังพูดกันเรื่องภาษีเรื่องน้ำอัดลม ที่ท่านตอบมาก็ ทำให้บริษัทอัดลมเขาชาวสะอาด นี่การชักถามก็มีประโยชน์อย่างนี้ ท่านได้ตอบไปให้พัน พุดอยู่ในตลาดเรื่อยเชียว ก็สะอาดแล้วอย่างนี้ๆ แต่ว่าท่านผู้เป็นประธาน ผมขอเรียนถามว่า การเสียภาษีน้ำอัดลมที่ท่านว่าเมื่อครั้งนั้น เขาต้องเสียก่อนต้องเสียตั้งแต่วันที่ ๑๕ ของเดือน ภาษีออกวันที่ ๓๐ มิถุนายน ภาษีมันรั่วไปก่อนนานก็ไปวันที่ ๑๕ เขาก็ต้องนำเอามาเสียแล้ว นี่ตัวเลขเป็นอย่างนี้ ท่านผู้เป็นประธาน วันที่ ๑๕ มิถุนายนเอาไปเสียภาษี ตามที่ผมเรียนถาม เมื่อครั้งบริษัทดังกล่าวเมื่อครั้ง ๑๒,๓๔๐,๕๘๔.๓๕ บาท เสียทีเดียว ๑๒ ล้านบาท ท่านผู้แทนที่ กล่าวไว้เมื่อในที่ประชุมสภาว่ามี ๔,๓๐๐,๐๐๐ บาท แต่ผมได้ดูอีกทีก็ ๑๒ ล้านบาท เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ก่อนภาษีจะออก ๑๕ วัน นี่เป็นการผิดปกติ ขาดละ ๑๐ สตางค์ ๑๕ ล้าน ๑๕ ล้าน ๑๐ สตางค์ ก็เท่ากับ ๕๕๐ ล้านขาด ขาดอย่างไรกัน ๑๕ วันนะขาดอย่างไร ท่านไปคิดดูก็แล้วกัน ถ้าท่านว่าบริษัทก็บริสุทธ์ ผมก็ไม่ได้ว่าอะไร ผมก็ชักครั้งที่ ๒ นี่ผมชักเลยไปกว่านั้น ผม ไม่ได้หวังว่าอย่างไร แต่ว่าอยากจะเรียนให้ท่านทราบ ว่า ในการขึ้นภาษีครั้งนี้ ท่านประกาศว่า ท่านจะต้องการเงินเข้างบประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท แต่พอท่านประกาศออกมาแล้ว ของขึ้น ราคาเป็น ๒๐ เปอร์เซนต์ ท่านซื้อของปีนี้ ๘,๐๐๐ ล้านบาท ก็หมายความว่าท่านจะต้องเสีย เงินเพิ่มในค่าซื้อของอีก ๑,๖๐๐ ล้านบาท โครงการการออกภาษีของท่านครั้งนี้ก็ไม่เกิดประโยชน์ อะไรกันเลย ซึ่งในข้อนี้นักวิชาการของท่านเต็มกระทรวง ท่านจะยอมรู้ว่าออกไปแล้วก็ไม่มี ประโยชน์ ปัญหาจึงเรียนถามว่าอย่างนี้ว่าเมื่อออกไม่มีประโยชน์แล้ว ทั้งๆ ที่รู้อย่างนี้แล้วจะ ออกมาทำไม ท่านทราบหรือไม่ว่าคนเขาวิจารณ์ว่าอย่างไร เขาวิจารณ์ว่าออกเพื่อจะหากินกัน ขอประทานโทษ คราวนี้ปัญหามันมีอย่างนี้ท่านผู้เป็นประธาน การออกภาษีครั้งนี้มันเดือดร้อน ทุกหย่อมหญ้า มันเหมือนกับวางระเบิดตูมลงไป ในราชอาณาจักรไทย ผลมันก็เป็นอันว่าเกิด เสียครัทธาต่อรัฐบาลหมด คนที่เตรียมใจที่จะต่อสู้กับอ้ายลัทธิอย่างที่ท่านว่า เวลานี้การคุกคาม

อยู่นอกรอบประเทศ เรากำลังต้องการความสามัคคี แต่ภาชีอันนี้พอออกมาแล้วทำลายความสามัคคีทั้งหมดเลย ทำลายศรัทธาหมดเลย ท่านทราบหรือไม่ ผลเป็นอย่างไรท่านทราบไหม ผลก็คือว่าถ้าจะเกิดรบราฆ่าฟัน เกิดอะไรขึ้นมาเวลานี้เราประชาชนไม่มีศรัทธา ท่านนึกไหมว่าคำตลกดที่เขาวางเพลิง" วางอะไรกันนะ เมื่อครั้ง พ.ศ. ๒๔๗๕ นั้นนะ ดุลย์รัชการณะก็วางกันไว้บอกว่า นี่ดุลแล้วจะมีประโยชน์ แต่เสร็จแล้วก็เกิดเรื่อง อ้ายครั้งนี้ก็เหมือนกัน ท่านประธานอย่าเพิ่งหัวเราะ ครั้งนี้ก็เหมือนกัน อาจจะวางไว้บอกว่า ออกมาเถอะนะจะเกิดประโยชน์กัน เข้ากระเป๋ากันเยอะเยอะ แต่ที่แท้นั้น เพื่อจะให้คนเสื่อมศรัทธาในรัฐบาลนี้เป็นแผนที่ไหนวางมา ท่านผู้เป็นประธาน ผมมองไปอย่างนั้น จึงเรียนถามท่านว่า อ้ายเพลิงที่ไหม้ประชาชนอยู่เวลานี้ในเรื่องด้านภาชีนี้ไม่มีอะไรจะดับได้ด้วยน้ำใจ นอกจากน้ำใจอย่างเดียว ท่านผู้เป็นประธาน ขอเรียนถามว่าเมื่อท่านได้ทราบถึงความเสียหายดังนี้แล้วท่านจะออกพระราชกำหนดมาใหม่ ลดภาชีลงไปให้ประชาชนชื่นใจจะได้หรือไม่ เพราะท่านก็ทำทำอะไรอยู่แล้ว ถ้าท่านรับปากเวลานี้ มติวาระ ๓ วันนี่คงจะดีขึ้นเป็นแน่ เพราะประชาชนเดือดร้อน ไม่มีใครเขาจะกล้า วันนี้ไม่มีใครกล้ายมมือให้

ประธานสภาผู้แทน : คุณไถงครับ ๆ ขอประทานโทษนิดเถอะครับ ผมก็ไม่อยากจะทักท้วงหรอกครับ แต่ว่ากระทู้ถามของคุณที่ถามมาอย่างนี้ครับมันเป็นคนละเรื่องไป ถามว่า

๑. ท่านทราบหรือไม่ว่า ได้มีผู้นำเอาความลับในการตราพระราชกำหนดไปเปิดเผย ท่านจะดำเนินการสอบสวนและเอาตัวผู้กระทำความผิดกล่าวมาลงโทษโดยด่วนจะได้หรือไม่

๒. ในการตราพระราชกำหนดในคราวต่อไป ท่านมีนโยบายอย่างไรที่จะป้องกัน มิให้ความลับในการตราพระราชกำหนดรั่วไหลอย่างเช่นคราวนี้

คุณถาม ๒ ข้อนี้ อันนี้ไปออกพระราชกำหนดลดภาชี มันนอกอันนี้ไปครับ

นายไถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ไม่นอกครับ ขอประทานโทษครับ ท่านประธาน คือว่าผมว่าอย่างนี้ว่า ถ้าภาชีนี้มันรั่วออกมาจริง ๆ แล้วก็ควรจะยกเลิกเสียจะได้ไหม ผมถามอย่างนี้ท่านผู้เป็นประธาน ก็พอจะเข้ากันได้ไหมท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : เออ อย่างนี้ก็เอา เชิญครับท่านรัฐมนตรี

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ตามที่ท่านเป็นห่วงว่าของจะขึ้นราคาไปนั้น ของที่ผลิตในประเทศเท่าที่ประกาศไปแล้วไม่ได้มีการขึ้นราคาเลยสำหรับที่ท่านเคยพูดว่าเดือดร้อนนั้นนะ รัฐบาลได้พยายามบรรเทาทุกอย่าง ผมก็เป็นสมาชิกอยู่

ในคณะรัฐบาลคนหนึ่ง เหตุไฉนผมจึงจะไปทำให้ประชาชนหย่อนความศรัทธาในรัฐบาล ผมคิดว่า พวกเราต้องช่วยกันก่อให้เกิดความศรัทธาในรัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว การที่เราได้ทำครั้งนี้ ผมก็ได้เรียนแถลงในวันนั้นแล้ว จะไม่พูดซ้ำอีก แต่ที่ท่านเกรงไปว่า จะต้องใช้งบประมาณขึ้นสำหรับใช้จ่ายเพราะเหตุว่าของขึ้นราคานั้น ท่านจะเห็นได้ว่าน้ำมัน เราก็ดำเนินราคาแล้ว ไม่ได้ขึ้นภาษี ซีเมนต์ได้ลดราคาลงอย่างเดิมแล้วและจะลดลงไปอีก ผมให้คำมั่นใจ ท่านได้ว่าราคาซีเมนต์ได้ลดแล้ว ลดไปกว่าเดิม ลองไปซื้อซีเมนต์ ทุกบริษัท ยินดีลดให้ นี่ก็แสดงได้ว่า การที่จะเข้ามาเป็นค่าใช้จ่ายเพิ่มเติมนั้นนั้นไม่จริงหรอกครับ ผมก็ขอกราบเรียนท่าน

นายโถง สุวรรณทัต (ธนบุรี) : ท่านว่า ขอเรียนเท่าความนึกหนึ่ง ท่านบอกว่าซีเมนต์ลดราคาลงไป แต่คน ๓๐ ล้าน ก็คนซื้อซีเมนต์ อีก ๒๐๐ รายการ จึงขอเรียนถามท่าน เพื่อจะทำความเข้าใจท่านตอบเมื่อครั้ง นี้ จึงเรียนถามว่าท่านยืนยันไหมว่าของในตลาดเวลานี้ไม่ขึ้นราคา ท่านยืนยันไหม เพราะว่าของเวลานี้มันขึ้นราคาทั้งนั้น ท่านยืนยันไหมครับว่าของไม่ขึ้นราคา ๒๐๐ รายการนี้ขึ้นไป และเรื่องที่ท่าน ท่านก็ยืนยันว่า ไม่มีความผิด แต่ผมก็เอาตัวเลขมาให้ท่านดูผมก็เอา นี่ให้ท่านดูหนังสือพิมพ์เขาลงแล้ว เอรธ ๔๐ คันแค่นี้ ๔๐ คัน ไปวางไว้ที่ในสนามหญ้าเฉย ๆ มันเสียหายเยอะเยอะ พ่อค้าทำกันอย่างนี้ ท่านสืบหรือเปล่าว่าใครเป็นเจ้าของรถ ซื้อมาจากไหน ออกไปทางไหน ท่านสาวเชือกขึ้นไปจะได้ติดต่อ ท่านจะทำไหม ท่านจะรับปากไหม ท่านจะทำไหม จะสอบสวนให้ไหม แล้วภาษีเมื่อที่ผมเรียนถามว่า ๑๒ ล้านบาทนี้ถูกต้องหรือครับ เดือนหนึ่งเสียภาษีเท่าไร ที่ท่านว่านะครับ เขาเคยเสียเท่าไร และคราวนี้เสียเท่าไร และท่านทราบไหมเวลานี้ พอรู้ภาษียะขึ้นก็ไปซื้อเคมีต่างๆ มาเตรียมไว้ แต่บริษัทเล็กๆ เขาไม่ได้เตรียม เขาจึงร้องโวยวายกันอย่างนี้ เพราะเขาขึ้นราคาไม่ได้ เขาต้องซื้อเคมีเพิ่มขึ้น เขาก็ต้องขายแพงขึ้นมา ส่วนบริษัทที่รู้ล่วงหน้าก็ไม่ใช่ไร ก็ไปซื้อไว้ก่อน ผลเสียหายมันมีอย่างนี้ ผมจึงบอกว่าท่านจะเลิกพระราชกำหนดอันนี้ได้ไหม ผมเรียนถามอย่างนี้ว่า หลักฐานมันมี ชาวเขาทั่วไปมันมี มันเสียหาย เมื่อมันเสียหายแล้วประชาชนเขาคิดอย่างผมกราบเรียนเมื่อครั้งว่า เพราะว่ามันไม่ได้เอาภาษีขึ้นไปเพื่อส่วนรวม ไม่เป็นเรื่องส่วนตัวก็มิใช่ กันทั้งนั้น มันเสียหาย ท่านทำอย่างไร จะแก้ข้อเสียหายอันนี้ ผมถามจุดนี้ ท่านจะต้องมีอะไร เขาพูดกันทั้งเมือง หนังสือพิมพ์ ก็ลงอะไรก็ลง พอไปถึงร้านกาแฟ ก็มีคนถามว่าได้รถลักคั่นหรือเปล่า มันเสียหาย แล้วท่านก็มีสก็อตแลนด์ยาร์ดออกเต็มเมือง

เต็มกรมตำรวจ เรื่องเท่านี้ไม่ใช่เรื่องยาก มันจริงหรือเปล่า ไม่จริงก็ปฏิเสธออกมา ปล่อยให้คนพูดๆ อยู่นะ แล้วเรื่องอะไร มันเสียหายมาก ผมจึงเรียนถามว่าท่านจะสอบสวนเรื่องนี้หรือไม่ ชาวข้อสอบรั้ว มีประโยชน์ ๕-๖ หมื่นบาทเท่านั้นแหละ แหม เอากันใหญ่เลย รู้เรื่องรู้เร็วด้วย จับยากด้วย รู้ที่จับง่าย ๆ ท่านก็ไม่ทำ ท่านก็ไม่ค่อยสนใจจะทำ ข้อที่ ๒ ที่ผมเรียนถามย้ำอีกทีว่า ๑๒ ล้านบาทนี้ เดือนมิถุนายน นะครับ วันที่ ๑๕ และก่อนหน้านั้นเขาเสียเท่าไร และเดี๋ยวนี้กรกฎาคมที่ผ่านไปแล้วยัง เสียเท่าไร ๒-๓ วันนี่ ก็เสียไปแล้ว วันที่ ๑๕ กรกฎาคมถามเท่านี้

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : เท่าที่ท่านเป็นห่วงว่าภาษีขึ้นไป ๒๐๐ รายการนั้นนะ ผมได้เคยทราบเรียนไว้แล้วว่าเป็น ๑ ใน ๑๐ ของอัตรารายการทั้งหมดที่มีอยู่ในพิกัดอัตราศุลกากร และเป็นภาษีที่ขึ้นโดยมีของผลิตในประเทศไทยเป็นส่วนใหญ่อยู่แล้ว ตัวอย่างเช่น ของกินของใช้ ของอะไรต่างๆ และนอกจากนี้ ท่านคงจะทราบสำหรับประชาชนคนไทยแท้ ๆ ที่ทำมาหากินเกี่ยวกับพืชผลของคนไทยนั้น เราไม่ได้เก็บภาษีเลยก็ปรากฏในประมวลรัษฎากรอยู่แล้ว ที่ท่านเอาอุปถัมภ์ ๔๐ คั้นมาให้ดูนั้นนะ ผมก็ไม่ทราบว่ายู่ตรงไหน ถ้ามีหลักฐานอะไรก็ช่วยมาให้ผมด้วยจะได้เป็นชนวนที่จะไปติดตามต่อไป แต่ว่าเท่าที่ผมเห็นนะครับข้างบ้านผมยังมีรถมากกว่านี้อีก ผู้ใหญ่ ๆ มีรถประจำปีตลอดปีเลยครับ ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐-๒๐๐ คัน จอดเป็นแถวเลยคุณ เห็นแล้วจะตกใจ เขามีตั้งแต่โน้นนะครับ ๒-๓ ปีมาแล้ว เขามีทุน เขาก็สั่งมาไว้ขาย คือขายดีก็สั่งมาไว้ คือต้องอาศัยทุนเป็นสำคัญ เพราะฉะนั้นคนอยู่ดี ๆ จะรีบไปตอนรถยนต์นั้น ผมว่าจะลำบากนะครับ มันต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก การที่จะไปตอนของนั้นนะ มันไม่ใช่พูดกันได้ง่าย ๆ เล่น ๆ หรือ จะเอาเงินที่ไหนมาเป็นจำนวนมาก ๆ แล้วรถนั้นนะเท่าที่ผมได้ตรวจดูจากศุลกากรตามที่รถนำเข้ามานั้น เข้ามาเป็นอัตราสามแสนบาท เดือนละ ๒,๐๐๐ กว่าคัน ไม่ได้มีผิดสังเกตอะไรเลย แล้วตั้งแต่ต้นปีแล้วก็ปีก่อนโน้นก็มา ปีนี้ในปี ๒๕๑๓ นะ รถนั่งลดน้อยกว่า ๒๕๑๒ หน่อยก็ยังอยู่ในอัตราเดือนละ ๒,๐๐๐ คันกว่า เพราะฉะนั้น ท่านไม่ต้องเป็นห่วงหรอกครับ ผมต้องทำงานอย่างเต็มที่ เพื่อหารายได้ให้แก่รัฐบาลและเพื่อประโยชน์แก่ประชาชน การขึ้นภาษีนี้อาจจะไปใส่พวกเข้าพวกเข้าท่อนั้นยอมทำไม่ได้ครับ มันทำไม่ได้ เก็บภาษีก็น่าส่งรัฐบาลมาเป็นการใช้จ่าย เรื่องมันเป็นอย่างนี้ จึงขอทราบเรียนต่อท่านประธานว่า ผมได้เอาใจใส่เป็นพิเศษอยู่เสมอทุกคราว เพราะเหตุว่า หน้าที่ผู้รักษาดินอันเป็นแม่บ้านของประชาชนทั้ง ๓๖

ล้านคนนี้เป็นหน้าที่อันหนักหน่วงยิ่ง มันหนักจริง ๆ ครับ ขอกราบเรียนต่อสภาฯ ไม่ใช่เป็นของง่าย ๆ ไม่ใช่ใช้ว่ารักษาเงินเพียง ๓๐๐-๔๐๐ ล้านบาทเหมือนอย่างแต่ก่อน เวลานั้นมันเป็นหมื่น ๆ ล้านบาทแล้วก็ฐานะเศรษฐกิจของประเทศจะผันแปรไปอย่างไรนั้น คนที่จะรับผิดชอบหนักอยู่คนเดียว คือจำเลยคนแรกคือตัวผมเอง ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปกระทู้ส่วนลำดับ ๒ ของนายสุรินทร์ มาศดิตถ์ เรื่อง น้ำทะเลท่วมนาของราษฎร กรมกระทรวงมหาดไทย

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วน กรมรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

เนื่องจากน้ำทะเลได้ท่วมนาในท้องที่อำเภอปากพนัง อำเภอหัวไทร จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นเนื้อที่ประมาณ ๘,๐๐๐ ไร่ ข้าวในนาซึ่งชาวนาปักดำในปีนั้น หมายความว่าถึงปีที่แล้วจะครบนี้คือกระทู้ด่วนของสภาฯ ปีหนึ่งกว่าจะได้ตอบกัน ในปีนี้ในกระทู้หมายความว่าถึงปีที่แล้วเสียหายทั้งหมด ๘,๐๐๐ ไร่ และการที่น้ำทะเลท่วมนี้ทำให้ดินเค็มไม่สามารถปลูกข้าวในนาได้ไม่น้อยกว่า ๓ ปี ทำให้ชาวนาเหล่านั้นไม่มีอาชีพ ทำนทราบหรือไม่ ถ้าท่าน ท่านจะช่วยเหลืออย่างไร และจะมีวิธีป้องกันไม่ให้น้ำทะเลท่วมนาของราษฎรในท้องที่ดังกล่าวต่อไปอย่างไร

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : กระทรวงมหาดไทย ขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่า น้ำท่วมตามที่ท่านถามนี้ ทางราชการได้ทราบ และได้ทำการช่วยเหลือไปแล้ว และได้จัดการป้องกันไปแล้ว เพื่อไม่ให้ น้ำทะเลมาท่วมนาของราษฎร การช่วยเหลือก็ได้ช่วยเหลือไปในทางที่จัดหาอาชีพและส่งเสริมอาชีพทางอื่นที่มีอยู่ในท้องที่ ขอขอบคุณ

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ผมรู้สึกเศร้าสลดใจเหลือเกินที่สภาฯ เป็นสภาที่เล่นลั่นก็เท่านั้น เพราะว่าข้อเท็จจริงปรากฏ แผนที่ข้าพเจ้าไปสำรวจมานี้ทำแผนที่มาชัดไม่ได้ช่วยเหลืออะไรเลยเพียงแต่สั่งให้อำเภอช่วยเหลือขณะเกิดเหตุ ส่งกระสอบไปให้ราษฎรร่วมแรงกันใส่ทรายเอาไปวางกันน้ำเค็ม ท่านประธานคนที่ ๒ ที่เคารพก็ทราบดีอยู่ในเรื่องนี้ แล้วเอาไปกันน้ำเค็ม น้ำเค็มมันก็หนัก ปีนี้กระสอบทรายเหล่านั้นลงทุนเปล่า ไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจากทางราชการไม่ได้ช่วยเหลือ ช่วยเหลือเพียงเล็กน้อย เพียงเอากระสอบทรายส่งกระสอบไป นายอำเภอเกณฑ์แรงงานราษฎรเอาทรายใส่แล้ว เอาไปกันไว้ริมทะเลน้ำทะเลก็ซัดกระสอบทรายนั้นกระเด็นไป กันน้ำทะเลไม่ได้ พื้นที่นา

๘,๐๐๐ ไร่กำลังปิดด้ากำลังขึ้นงามเสียหายหมดน้ำทะเลเข้าไปแล้วดินเค็ม นาจะทำได้ไม่น้อยกว่า ๓ ปี นี่เป็นเรื่องเสียหายมาก ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชและสมาชิกสภาผู้แทนในจังหวัดนั้นก็ไปเยี่ยม ไปหาทางว่าจะช่วยเหลืออย่างไรในระยะ ๓ ปีนี้ไปสำรวจอาชีพ เขาว่าอาชีพอื่นเขาจะทำได้ไหม ปรากฏว่าทำอาชีพน้ำตาลจาก รายได้วันหนึ่งไม่ถึง ๒ บาท ที่ทำน้ำตาลจากได้ นอกจากทำนานี้จำนวนไม่ถึง ๓๐ เพอร์เซ็นต์ นอกนั้นไร่อาชีพ ทำนา-ประธานที่เคราฟ ทำนารบหรือเปล่าที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยตอบว่าช่วยเหลือไปแล้ว ส่งเสริมอาชีพไปแล้ว เดียวนี้ราษฎรเหล่านั้นอพยพมาอยู่ที่บ้านล้อง นาสาร แดนคอมมิวนิสต์ ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เพราะเขาหมดอาชีพ เขาไม่มีนาจะทำ นาต้องร้างต่อไป ๓ ปี ที่สุราษฎร์ธานี บ้านล้อง นาสาร แดนคอมมิวนิสต์มีป่า พวกเหล่านั้นอพยพมาอยู่ในป่ามาถึงแล้วจะเป็นอย่างไรเขาสิ้นเนื้อประดาตัว เงินก็ไม่มี แล้วที่นาเหล่านั้นบอกขายไร่ละ ๕๐๐ บาทก็ไม่มีคนซื้อ แล้วรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยบอกว่าได้ช่วยเหลือไปแล้ว ข้าพเจ้าไปดูมาด้วยตาของตนเองเมื่อไม่กี่วันนี้ คุณมนัส สุวรรณรัตน์ ส.ส. นครศรีธรรมราช ก็ไปดูกลับมาเมื่อวานนี้ ไม่ได้ช่วยเหลืออะไรเลย การช่วยเหลือผู้ว่าราชการจังหวัดก็เสนอแผนการมาใช้เงินไม่เกิน ๕ ล้านบาท แล้วพนักงกันนั้นจะเป็นถนนเชื่อมระหว่างปากพั่นกับหัวไทรไปอกระโนนด สงขลาด้วย ใช้เงินเพียง ๕ ล้านบาท ท่านไม่ใช่ งบกลางทำไว้ ทำไม่พูดกัน ๒ วัน ๒ คืน เรื่องงบกลางว่าไว้สำรองช่วยเหลือราษฎรเวลาทุกข์ยาก เดียวนี้ ๘,๐๐๐ ไร่ จะไม่ได้ทำนาต่อไปอีก ๓ ปี เมื่อปีนี้ได้ช่วยเหลือ น้ำทะเลในฤดูน้ำปีนี้น้ำท่วมเดือนตุลาคม พฤษจิกายน ธันวาคม นี้ ก็จะเข้าท่วมนาอีก ก็เป็นการทยอยปีไป แทนที่ ๓ ปีจะได้ทำนาเป็น ๔ ปี เป็น ๕ ปี ทยอยไปเรื่อย แล้วเนื้อที่ก็จะกว้างจาก ๘,๐๐๐ ไร่ เป็นหมื่นไร่ สองหมื่นไร่ ท่านจะไล่พวกนั้นให้ไปเป็นคอมมิวนิสต์เสียทั้งหมดอย่างนั้นหรือ

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ความจริงผมไม่ได้เล่นลั่นอะไร ท่านถามอะไรก็ตอบไปตามนั้น ได้ช่วยอย่างไรก็ได้ตอบไปตามนั้น ตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ถามว่าได้ช่วยเหลือหรือไม่ ก็ได้ตอบว่าได้ช่วยเหลือไปแล้ว ทั้งเฉพาะหน้าและระยะยาว การช่วยเหลือเฉพาะหน้าก็คือ การช่วยป้องกันไม่ให้น้ำป่าล้นท้นเข้ามาในนาของราษฎรมากยิ่งขึ้น วิธีการในทางที่จะไม่ให้น้ำป่าล้นท้นเข้ามานั้น น้ำเจาะช่องตรงไหนที่เป็นที่พินังมันขาด เราก็แนะนำราษฎรเอากระสอบไปจ่าย แนะนำให้ราษฎรเอาทรายบรรจุแล้วอุดช่องนั้นเสียไม่ให้น้ำเข้า ไม่ให้ขยายพินังต่อไปอีก นี่ก็เป็นวิธีการที่ทั่วโลกเขาทำ ใน

ทางเทคนิคก็บอกว่าไม่มีประโยชน์เลย น้ำทะเลขจัดมากกระสอบก็กระเด็น ผมก็ยังไม่เคยเห็น น้ำทะเลที่ไหนขจัดกระสอบทรายกระเด็นได้เลย เป็นแต่ว่าพนักมันพังเพิ่มขึ้น เราก็ได้พยายาม ต่อเรื่อยไป นี่เป็นการช่วยเหลือเฉพาะหน้าในเรื่องไม่ให้พังแตก ส่วนเรื่องการช่วยเหลือในระยะยาวนั้นรัฐบาลได้กำหนดไว้แล้วจะทำถนนแทนพนักกันน้ำอันเก่ายาวถึง ๑๔ กิโลเมตรกว่า ตั้งแต่ปากพนักไปออกหัวไทร ระโนด ไปโนน เราจะทำถนน และถนนนี้ก็ได้เริ่มทำแล้ว โดยทางกระทรวงพัฒนาการได้เริ่มดำเนินการไปแล้ว แล้วก็เสร็จภายในปี ๒๕๑๔ นี้ ผมก็สงสัยเหมือนกันว่าท่านบอกว่าไปดูมาเมื่อวานขึ้นนี้เอง ไม่ได้เห็นอะไรเลย อันนี้ก็ถนนก็ทำไปแล้ว แต่ยังไม่เสร็จ อันนี้ก็ขอประนีประนอมกันหน่อยเถอะ จะค่าจะว่าอะไรก็ขอให้ถูก อย่างที่ตรงไปตรงมา ขัดเอาเฉยๆ นั้นมันไม่ไหว สำหรับเรื่องการช่วยเหลืออาชีพนั้น เราได้ช่วยเหลือเฉพาะหน้าก็ช่วย คือว่าไม่มีอะไรกินก็เอาไปแจก แล้วก็แนะนำให้ปลูกพืชปลูกพันธุ์ต่างๆ ในเรื่องทำน้ำตาลนั้นก็จริงอย่างท่านว่า ก็เราได้แต่ช่วยเหลือให้เขาทำน้ำตาล เมื่อก่อนนี้เขาทำอย่างรูปชาวบ้าน หยิบฉวยเอาอุปกรณ์ธรรมดาไปทำ นี่ก็ไปทำให้ถูกเทคนิคขึ้นและก็ได้น้ำตาลมากขึ้น ก็เป็นทางหนึ่ง ทุกๆ ทางก็ได้ช่วยเหลืออาชีพ เราก็ได้พยายามกระทำ ส่วนที่ว่าคนอพยพนั้น ผมทราบเหมือนกันและเป็นจริงตามที่ท่านผู้มีเกียรติว่า แต่ไม่ได้อพยพไปเพราะว่าอยู่ที่เดิมไม่ไหว เดียวนี้ใครลองไปอยู่เอาที่นาเขาซิ แถหัวไทรด้วยละยังแล้วเลย ปีนไผ่เสียด้วยแถวนั้น เขาอพยพไปนั้น เพราะเขาขาย ผลเมืองมันมากขึ้น ก็อพยพไปสู่พื้นที่ที่มีขายต่อไป อันนี้เราได้ติดตามดูอยู่ตลอดเวลา ถึงอย่างไรก็ดีทางกระทรวงมหาดไทยรู้สึกขอบใจ ท่านผู้มีเกียรติที่ได้ห่วงใยในเรื่องทุกข์ยากของราษฎร และเรื่องนี้ความจริงเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๑๒ เหตุเกิดถึง ๓ ครั้งในปีนั้น กันว่าทุกข์ยากมาก กระทรวงมหาดไทยขอรับรองว่าจะไม่ทอดทิ้งและจะดำเนินการในเรื่องนี้อย่างกวดขันทีเดียว และเรื่องทำถนนนี้ก็เป็นการช่วยเหลืออย่างหนึ่งที่ราษฎรจะได้มีอาชีพไปรับจ้างทำงานแทนนั้น เพราะฉะนั้นจึงหวังว่าท่านผู้ตั้งกระทู้ถามคงจะมีความเข้าใจถึงเจตนาดีของรัฐบาลในเรื่องนี้

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ขอขอบคุณท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยที่ตอบว่าจะทำถนนสายนี้ให้เสร็จภายในปี ๒๕๑๔ แต่ด้วยเกียรติของ สส. นครศรีธรรมราช ขอยืนยันว่าขณะนี้ยังไม่ได้ทำถนนนั้นเลย ท่านประธานที่เคารพ นครศรีธรรมราช โดยเฉพาะปากพนักถูกวาตภัยครั้งใหญ่ที่ตายไปพันกว่าคน รัฐบาลคณะปฏิวัติระยะนั้น ขอประทานโทษที่ต้องออกชื่อ ท่านจอมพล สฤษดิ์ ท่านบินด่วนไปเยี่ยมประชาชน แล้วก็อนุมัติเงิน ๓ ล้าน

บาท สำหรับทำพนักกันน้ำ ไม่ให้น้ำเข้าท่วมนาบ้านช่องราษฎร ระยะจากปากพนักไปถึงหัวไทร แต่เงิน ๓ ล้านบาทนี้ทำไม่ได้ นี่ผมทำแผนที่มา ๑๗ กิโลเมตร เหลืออีก ๑๔ กิโลเมตร ไม่ได้ทำ แล้วก็หยุดมาเงิน ๓ ล้านบาทนั้นก็ถือว่าเสียเปล่า ก็ไม่เสียเปล่า เพราะว่าเป็นพนักกันไว้ได้ ๑๗ กิโลเมตร เมื่อน้ำทะเลมันไม่หนัก มันก็ไม่ทักผ่านเข้ามาได้ในระยะ ๑๔ กิโลเมตรที่ยังไม่ทำในปีที่แล้วนี่ดังที่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าถึง ๓ ครั้ง ที่น้ำทะเลทักเข้าไปนั้นเป็นความจริง แล้วก็ที่บอกว่าช่วยเหลือพนัก โดยเอากระสอบทรายไปส่งให้ราษฎร เอาทรายยัดช่วยตนเองนั้นก็ขอยืนยันว่าไม่ได้ผล ยิ่งเอาไปทำช่องมันแคบ น้ำทะเลซัดหนักมีความแข็งแรง ขยายเนื้อที่การเสียหายท่วมนามากขึ้น ผมขอกราบเรียนให้ท่านรัฐมนตรีทราบดังนี้ ส่วนที่ท่านบอกว่าการอพยพไปจากหัวไทร เพราะพวกหัวไทรป็นไวนั้น เหตุที่ป็นไวนั้นเพราะฝั่งเจ้าหน้าที่ไม่ได้ นี่ผมก็รับ พวกนั้นยังกันเองเดี๋ยวนี้ นครศรีธรรมราชนี่ฆ่ากลางวัน همینหนึ่ง ฆ่ากลางคืน ทำฟันไม่ติดคุก ท่านรัฐมนตรีทราบไว้ด้วย เสียตายวันนี้อธิบติตำรวจก็ไม่มานั่งอยู่ เมื่อเป็นอย่างนี้ พวกหัวไทรซึ่งเป็นชาวทุ่งชวาหมากมีการฆ่าแก้แค้น ปล้นแก้แค้นกันก็จริงอันนี้ยอมรับ จึงฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยช่วยระงับทุกข์บำรุงสุขเรื่องนี้ด้วย แต่พวกที่อพยพที่ผมกราบเรียนท่านประธานนี้เป็นการอพยพ ขอให้ท่านประธานหลับตาคิดว่าเขาปักดำข้าวลงไปแล้วข้าวยังไม่ออกรวง น้ำท่วม ปลาทะเล ลงไปตายในผืนนา ข้าวก็เสียหายหมด ระยะนั้นทางจังหวัดไปช่วยก็ไปเยี่ยมเอาเสื้อผ้าไปแจกบ้าง เพียงเล็ก ๆ น้อย ๆ เท่านั้น พวกนี้ข้าวต้องอาศัยข้าวทั้งนั้นพวกนี้ครับพอได้ข้าวแล้วต้องขายข้าวชำระหนี้ เสียค่าเล่าเรียนให้ลูกซื้อเสื้อผ้าให้ลูก ขายข้าวเป็นเงินไปซื้ออาหาร กักตุนข้าวไว้ส่วนหนึ่งสำหรับหุงกิน เมื่อข้าวไม่มีเลยเขาจะกินอะไร เขาจะทำอะไร แล้วอนาคตของเขาอีก ๓ ปี เขาก็ไม่รู้จะทำอะไร เพราะว่านาที่ดินมันเค็มหมด จะปลูกพืช ถั่ว ข้าวโพด อย่างอื่นก็ได้ ปลูกข้าวก็ได้ ถึง ๓ ปี เมื่อเขาไม่มีอาชีพถึง ๓ ปี แล้วเขามองเห็นแล้วว่า ทางราชการไม่ช่วยเหลืออะไร ความจริงควรจะช่วยเหลือด่วน ระยะนี้ต้องทำเสร็จแล้ว เพราะว่านี่ราวตุลาคม พฤศจิกายน ธันวาคม น้ำจะท่วมอีกแล้ว เมื่อไม่ทำระยะนี้ ปีนี้แน่นอนน้ำท่วม ความจริงหลังจากงบประมาณออกแล้วนี้ระยะ ๒-๓ เดือนที่ผ่านมา ถ้าท่านกรุณาเองบกลงหรือบอะไร จุกเงินของท่านไปทำเสียสักล้านสองล้านนี้ แล้วชาวนา ๘,๐๐๐ ไร่ไม่เดือดร้อน ไม่ต้องอพยพมาอยู่บ้านนาสารนี้ มันจะไม่ได้ผลดีกว่าหรือ แต่ท่านก็ไม่ทำ แล้วท่านก็บอกว่าทำแล้ว ผมก็จำเป็นที่จะต้องพูดกันด้วยความจริง เพราะผมเป็นห่วงท่านประธานที่เคารพ ถ้าท่านอยากจะฟังอีกนิดหนึ่ง ปากพนัก

หัวไทร เขียวใหญ่ นี่ผืนนาทั้งนั้น ท่านประธาน ก็เคยไปอยู่ที่นครศรีธรรมราช เมื่อคนทำนา
แล้วไม่ได้ทำนา เนื้อนาเสียหายหมดนี้ เขาก็ไปหาที่สวนทำหรืออพยพไป ใครจะยอมอดตายอยู่
แล้วที่ปากพนัง หัวไทร เขียวใหญ่ อพยพมา ๑๐ ปีก่อนครั้งหนึ่งแล้ว เพราะตอนนั้นข้าวตกต่ำ
ลงถึงเกียนละ ๔๐๐ บาท ๔๕๐ บาท เขาก็อพยพมาอยู่บ้านนาสารทุกที่ มาบุกเบิกป่า ขายนานหมด
มายึดสวน มาถึงกำนันผู้ใหญ่บ้านตัมเขาก็ก บอกว่าเอาเสียคน ๔๐๐, ๕๐๐ คนละพันบาท
เอาที่ดินไป เสร็จแล้วถูกที่ดินที่สวนทั้งหมดนั้น ยางกรีดได้แล้ว ตำรวจไล่จับ ป่าไม้ไล่จับ พวกนี้
ขึ้นเป็นคอมมิวนิสต์ เพราะเหตุนี้ แล้วเดี๋ยวนี้พวก ๘,๐๐๐ ไร่นี้แหละครับ ไปแล้วกว่า ๖๐
เปอร์เซ็นต์ เพราะเขาจะนอนรอตายอยู่ไม่ได้ ดังผมกราบเรียนแล้วว่า พวกนี้ทำตาลฉาก
เพียงไม่ถึง ๓๐ เปอร์เซ็นต์ พวกนั้นก็ไม่ว่าจะรอตายอยู่อย่างไร ออกจับปลาก็ไม่ได้ ก็เลย
อพยพไปแล้วเกือบ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ อันนี้ผมกราบเรียนให้ท่านรัฐมนตรีทราบ อยากจะถาม
อีกสักนิดเดียว เพราะพอใจแล้วว่าท่านบอกว่าจะทำให้เสร็จ ๒๕๑๔ นะครับ แต่ปีนี้เริ่มตั้งแต่
พฤศจิกายน ธันวาคม นี่จะต้องท่วมอีก เพราะว่ามันทะเลมันเปิดทางไว้แล้วนี่ ตอนนั้นไม่ต้องใหญ่
คือว่าทะเลคลื่นไม่ต้องจัด พอนิดหน่อย ถึงฤดูมรสุมมันก็เข้าแล้ว เข้าแล้วจะแผ่ขยายไปอีก
ขอเรียนถามว่าปีนี้ท่านจะป้องกันอย่างไร ขอกรุณาโปรดได้ตอบด้วยครับ

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอโทษตอน
สุดท้ายนี้ ตอนสุดท้ายนี้ ผมฟังไม่ชัด

ประธานสภาผู้แทน : ถามว่าปีนี้จะทำอย่างไร

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช) : ปีนี้ครับ คือว่าตุลาคม พฤศจิกายน
ธันวาคม นี่จะต้องเอาแล้ว

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : สำหรับจำนวน
พื้นที่นานั้น รู้สึกว่ายังคลาดเคลื่อนกันอยู่ จากการสำรวจนั้น เราได้พื้นที่นาที่เสียหายเพียง
๔,๐๐๐ ไร่ แต่ของท่านก็เป็นดับเบิล (double) คือไปเป็น ๘,๐๐๐ ไร่ แต่ก็ไม่ใช่ไรหอก ๔,๐๐๐ ไร่
หรือ ๘,๐๐๐ ไร่ มันก็เสียหายไปเท่าจำนวนนั้น เราจะได้พยายามแก้ไข สำหรับในปีนี้นั้น ที่ยัง
ทำไม่เสร็จอยู่อีก ๘ กิโลเมตรนั้น เราได้ตั้งงบประมาณไว้แล้ว แล้วก็จะออกไปในงบประมาณ
หน้านั้น แล้วเราจะได้ทำกันต่อไป แต่ผมก็ขอเรียนว่าไม่สามารถที่จะทำได้ภายในปีนี้แน่ ในปีนี้
เห็นจะต้องค้างต่อไปอีกปีหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนั้น การที่ทะเลจะกั้นน้ำทะเลในฤดูมรสุม
นั้น มันรุนแรงมาก เพราะฉะนั้นก็ต้องทำกันอย่างแข็งแรงพอสมควร อย่างที่เราเคยทำกันมา

แล้ว ๑๔ กิโลเมตรนั้น ยังค้างอยู่อีก ๘ กิโลเมตร นี่เราจะทำต่อไป เพราะฉะนั้นผมรับรองได้ว่าจะทำให้เสร็จภายในงบประมาณหน้านี้ ซึ่งได้ตั้งไว้ในงบประมาณแล้ว หวังว่าคงจะได้รับการสนับสนุน แต่ส่วนว่าในปีนี้จะทำอย่างไรนั้นกับธรรมชาติ ไปยืนกันน้ำกันลมนั้นก็สู้ไม่ไหว

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช): แหมผมนี้เวอร์กรรมครับ เพราะว่าเจอเข้าแต่ละที่น้ำมันแย่ ข้อเท็จจริงมักจะผิดกัน วันก่อนกับท่านนายกที่หนึ่งแล้ว วันนี้มาพบกับท่านรอง ผมยืนยันครับ ๘,๐๐๐ ไร่ ผมไปดูด้วยตนเอง ขอโทษท่านรองประธาน น้อม อูปรมัย นี่ก็เป็นห่วงต่อราษฎร ไปกับผู้ว่าราชการจังหวัดอะไรไปดูกัน อันนี้รายงานนี้ครับ ท่านกรุณาระวังสักหน่อย เพราะระยะนั้นก็มีการได้กันเหมือนกัน นายอำเภอที่นี่กำลังท่วม วิทยุถามก้านันไป หนังสือพิมพ์ลงนี้ครับ และหนังสือพิมพ์ที่กรุงเทพฯ นี่ก็ลงหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นก็ลงว่า ชาวนาเดือดร้อน น้ำทะเลท่วมนา นาเสียหายหมด นายอำเภอวิทยุถามไป เดียวนี้บ้านก้านันมีวิทยุทั้งนั้นแหละ บางทีก็ให้ลูกสาวเฝ้า บางทีก็ก้านันอยู่ นายอำเภอวิทยุถามไปตามข่าวหนังสือพิมพ์ น้ำทะเลท่วมนาในท้องที่ท่าน ท่วมหรือเปล่า โน่นก็ตอบไม่ท่วมๆ ทางอำเภอก็นั่งรวมอยู่เนี่ย นายอำเภอปากพนังเป็นเพื่อนกับผม ผมก็ไปต่อบอกทำไมราษฎรเขาเดือดร้อนจริง ๆ เขมาร้องถึงตัวผู้แทน ร้องถึงหนังสือพิมพ์แล้วยังบอกไม่ท่วมๆ ท่วมจริง ๆ แต่น้อยหน่อยคือไม่รู้จะน้อยอยู่ทำไม เอากันตามความเป็นจริงมัน ๘,๐๐๐ ไร่จริง ๆ ครับ ผมไปดูกันมา ส.ส. นี่ไปหมดทุกคนขอโทษ คุณชอบ ภราดา คุณมนัส สุวรรณรัตน์ คุณน้อม อูปรมัย ท่านขุนพันธรักษ์ราชเดช แล้วผมก็ไปดูกัน เพราะว่ามันเป็นเรื่องใหญ่ ที่ราษฎรจะไม่มีอาชีพไปถึง ๓ ปี เป็นห่วงว่าพวกนี้ขึ้นไปอยู่เป็นคอมมิวนิสต์ และพวกนี้ที่ท่านรัฐมนตรีพูดนะถูก หัวโหรปากพนัง นี่ใจเด็ดขาดเลย ยิ่งก็ยี้กันเท่านั้น ที่นี้ถ้าไปอยู่บนภูเขา แล้วมันยังตำรวจตาย ผมก็ส่งสารตำรวจ ก็เลยอยากจะให้เขามีอาชีพ อยากจะให้เขาอยู่สงบสุข เงินของรัฐบาล ก็ไม่ใช่ไม่มี มีครับ งบกลางตั้งก็พันล้านบาทตั้งไว้ ผมก็ไม่เข้าใจว่า ทำไมเขาร้องกันมา ตั้งแต่ปีที่แล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดทำโครงการเสนอขึ้นมา ผมก็เห็น ผมก็สนับสนุน ผมยังทำรายงานให้แก่เลขาธิการพัฒนาภาคได้ด้วยว่า รายงานผมรายงานมาหมดแล้วว่า พวกนี้จะอพยพขึ้นไปเคยอพยพมาแล้ว อย่างไร ๆ รายงานมาหมดแล้วนี้ ผมขอความกรุณาท่านรัฐมนตรีเถิด ระยะนี้ กรกฎาคม สิงหาคม กันยายน ๓ เดือน นี่ยังมีเวลาครับ จะกรุณาระดมไปช่วย อย่าให้ปีนี้น้ำเข้าไปท่วมนาอีก อย่างนี้จะกรุณาได้หรือไม่ครับ เพราะว่ายังมีเวลาอีก ๓ เดือนนี้กรกฎาคมแล้ว สิงหาคม กันยายน ตุลาคม นี่มันเริ่มครับ แต่ว่าคลื่นยังไม่จัด อาจจะได้

สิงหาคม กันยายน ๒ เดือน ผมคิดว่าพอ ถ้าไม่ได้ตั้งงบประมาณไว้ ผมก็ดูแล้ว งบประมาณ
ถ้าจะจัดให้กระทรวงพัฒนาการแห่งชาติในรายจ่ายอื่น ๆ มีช้อนยอดไว้สำหรับภาวะพิเศษถึง
๕๐ ล้านบาท งบประมาณพัฒนาภาค ๘๕ ล้านบาท ภาคใต้ก็ได้ไม่น้อยกว่าที่จังหวัดอื่นมา ภาค
อื่น ๆ มาทุกสมัย เอาเงินพัฒนาภาคซึ่งอยู่ในความดูแลของคณะกรรมการพัฒนาภาค
คณะกรรมการพัฒนาภาคได้ จุดงานใหญ่ก็อยู่ในกระทรวงมหาดไทย เอาเงินเหล่านั้นไป
ลักลั่น ผมเชื่อว่าพอ แล้วที่ทำไว้แล้วตอนสมัยท่าน จอมพล สฤษดิ์ ๑๔ กิโลเมตร นี่ผมไป
ดูแล้วมีความแข็งแรงพอครับ ผมก็ไปตรวจเหมือนกันว่าคลื่นจะซัดหนักแล้วข้ามพื้ดินนั้นได้
หรือเปล่า ข้ามไม่ได้ครับ แล้วไปทำพื้ดินขนาดนั้นไม่ต้องเป็นถนน พื้ดิน ให้ความอุ่นใจแก่
ราษฎรที่กำลังอพยพ จะอพยพต่อไปอีก ว่ารัฐบาลเริ่มช่วยแล้ว ปีนี้หน้าทะเลจะไม่ท่วมแล้ว
นี้จะให้ความอุ่นใจโดยการเอาเงินที่โน่นลักลั่น ๒ ล้านบาท ท่านต้องจัดได้ครับ ไปช่วยใน
ระยะนี้ สิงหาคม กันยายน นี่ขอความกรุณาเรียนถามว่า จะได้หรือไม่ครับ

พลเอก ประภาส จารุเสถียร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : การใช้เงินงบประมาณนี้
ก็ต้องเป็นไปตามวิธีการงบประมาณ ตามข้อเสนอของท่านสมาชิกผู้มีเกียรตินี้ ผมจะได้นำไป
พิจารณาและหาช่องทางดำเนินการต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปกระทู้ถามด่วนลำดับ ๓ ของนายประสงค์ เนื่องจำนงค์
เรื่อง การขอเพิ่มกำลังตำรวจจากบราซการลับ ตามสำนักนายกรัฐมนตรี

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : ข้าพเจ้า นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ ส.ส. ชลบุรี
ขอตั้งกระทู้ถามด่วน ตาม ขณบ. นายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

โดยที่ทุกวันนี้ เค้าของความไม่สงบจากภัยของสงครามกำลังชิดกับเขตแดนของ
ประเทศไม่มีใครคาดได้ว่าจะเกิดขึ้นแก่ประเทศไทยเมื่อใดหรือไม่ ความยุ่งยากในภาคใต้ก็ดี
ภาคเหนือก็ดี ตลอดจนภาคตะวันออกเฉียงเหนือในขณะนี้ก็ดี ย่อมเป็นชนวนก่อให้เกิด
ความไม่สงบภายในประเทศได้ทั้งสิ้น รัฐย่อมไม่อาจเฉยเมยต่อสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ได้ แต่ใน
ขณะเดียวกันการโยกย้ายกำลังทหารไปสู่จุดต่าง ๆ เล่าก็เป็นการก่อความตระหนกตกใจแก่
ประชาชนได้ทั้งสิ้น ดังนั้นทางออกทางเดียวที่แสดงถึงความไม่ประมาทต่อเหตุการณ์และภาวะ
ของบ้านเมืองก็คือ การเพิ่มกำลังตำรวจจากพลอาสาสมัครขึ้น เพราะการย้ายกำลังตำรวจถึง
จะมากมายสักเท่าใดก็ตามที แต่ก็คงเป็นการย้ายตามปกติไม่กระเทือนขวัญประชาชน สิ่ง
ขบคิดในขณะนี้ย่อมมาจากปัญหาที่ว่า ปัจจุบันกำลังตำรวจแม้ในยามปกติก็มีไม่เพียงพอ

อยู่แล้ว เมื่อต้องเพิ่มกำลังขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก จะเองงบประมาณค่าใช้จ่ายมาจากที่ใด เป็นประการแรก ปัญหาที่สำคัญต่อไป ก็คือหากรัฐต้องเสียเงินเพิ่มขึ้นขณะนี้เป็นการจำเป็น หรือเหมาะสมกับเหตุการณ์หรือไม่ โดยเฉพาะขอเรียนถามว่า

๑. รัฐจะเพิ่มกำลังตำรวจจากพลอาสาสมัครให้สูงขึ้นจะได้หรือไม่ เมื่อเพิ่มแล้ว ขอให้จัดส่งไปยังจังหวัดชายแดน อาทิเช่น น่าน หนองคาย นครพนม เป็นการรีบด่วนจะได้หรือไม่

๒. เงินในงบประมาณดินยอมต้องจัดจ่ายไปแล้วตามรายการโดยไม่อาจเปลี่ยนแปลง แต่ก็เป็นงานนี้จะได้เป็นผลสำเร็จ ขอทราบว่ารัฐบาลจะพิจารณาเงินราชการกลับมาช่วยเหลือจะได้หรือไม่ เพื่อจะได้จัดส่งเจ้าหน้าที่ตำรวจขึ้นไปเสริมกำลังป้องกันชายแดนในขณะนี้

๓. การลี้ภัยของชาวนวนซึ่งมีปนเปมาอยู่กับคนลาวในอดีตและปัจจุบัน ขอทราบว่ารัฐมีกำลังเจ้าหน้าที่สอดส่องและควบคุมคนเหล่านี้ตามสมควรหรือไม่เพียงไร การช่วยเหลือให้ทำมาหากินในประเทศก็ดี การให้โอกาสหลบรอดจากภัยพิบัติของสงครามที่คนเหล่านั้นประสบมาก็ดี ย่อมเป็นความดีและชอบธรรมในฐานะเพื่อนมนุษย์ แต่ในขณะเดียวกันนั้น ย่อมมิได้รวมถึงความช่วยเหลือที่เป็นไปในลักษณะ "ชวานากับงูเห่า" อันอาจจะเป็นภัยแก่ประเทศขึ้นได้ในภายหลัง ขอทราบว่ารัฐได้วางมาตรการป้องกันเกี่ยวในกรณีนี้อย่างไรบ้าง

๔. หากการเพิ่มกำลังตำรวจขึ้นไปเสริมตามชายแดนเป็นเรื่องที่รัฐพิจารณาเห็นพ้องด้วย ขอทราบว่าเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันให้สูงขึ้น รัฐจะจัดจ่ายอาวุธที่ทันสมัยทั้งเป็นจำนวนมากเพียงพอแก่การปฏิบัติการนั้น ๆ จะได้หรือไม่

๕. การป้องกันและรักษาความสงบโดยเพื่อป้องกันคนชรา ผู้หญิงและเด็กไทยที่ยังไม่อาจคุ้มครองตนเองเหล่านี้ หากจะมองกันไปในแง่ "กระต่ายตื่นตูม" แต่ก็เป็นที่เชื่อแน่ว่า ย่อมเป็นการดีกว่าและปลอดภัยกว่าที่เมื่อมีเหตุร้ายเกิดขึ้นแล้วจึงจะหาวิธีแก้ไข ทำนองว่ากว่าตัวจะสุกงาก็ไหม้ไปหมดแล้วนั้นอย่างแน่นอน ดังนั้นขอทราบว่ารัฐจะกรุณาหยิบยกเอาปัญหานี้ขึ้นจัดโดยรีบด่วนจะได้หรือไม่

๖. มาตรการป้องกันประเทศในขณะนี้และต่อไป หากไม่เกี่ยวกับความลับทางทหาร รัฐจะแถลงให้ประชาชนได้อุ่นอกอุ่นใจบ้างหรือไม่ เพื่อสื่อให้เห็นถึงความระมัดระวังที่จะป้องกันตนเอง และแสดงถึงความไม่ประมาทต่อเหตุการณ์

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี) : รัฐบาลขอตอบกระทู้ถามของท่านตามลำดับดังนี้

ตอบข้อที่ ๑ การเพิ่มกำลังตำรวจจากพลอาสาสมัครให้สูงขึ้นนั้น ทางกรมตำรวจได้มีนโยบายอยู่แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการตั้งตำรวจหมู่บ้านเราก็กำลังจะพิจารณาเพิ่มขึ้นในเรื่องการเพิ่มกำลังตำรวจนี้เราจะต้องดำเนินการไปโดยเหมาะสมตามความจำเป็นของสถานการณ์ ตามกำลังงบประมาณของประเทศ แล้วก็เกี่ยวกับความให้สอดคล้องกับแผนการป้องกันประเทศเป็นส่วนรวม สำหรับการเพิ่มกำลังตำรวจนี้ทางรัฐบาลมีความสนใจอยู่เป็นอันมาก เพราะฉะนั้นเราจึงได้เพิ่มอัตรากำลังตำรวจขึ้นทุกๆ ปี จะชักตัวอย่างเช่น ปี ๒๕๐๘ เราได้เพิ่มขึ้นประมาณ ๑,๐๐๐ อัตรา ปี ๒๕๐๙ เพิ่มขึ้น ๒,๒๓๒ อัตรา ปี ๒๕๑๐ เพิ่มขึ้น ๔,๐๕๐ อัตรา ปี ๒๕๑๑ เพิ่มขึ้น ๖,๕๐๒ อัตรา ปี ๒๕๑๒ เพิ่มขึ้น ๖,๔๔๔ อัตรา ปี ๒๕๑๓ เพิ่มขึ้น ๖,๖๗๑ อัตรา และในปี ๒๕๑๔ นี้เราก็จะเพิ่มอัตราตำรวจขึ้นอีก

ตอบข้อที่ ๒ การที่จะใช้เงินราชการลับของกรมตำรวจเพื่อกำลังตำรวจอาสาสมัครนั้น ไม่อาจที่จะกระทำได้ เพราะว่าเงินราชการลับที่กรมตำรวจได้รับมีเป็นจำนวนจำกัด เพียงแต่ที่จะใช้ในด้านกิจการลับของตำรวจก็ไม่เพียงพออยู่แล้ว

ตอบข้อที่ ๓ การควบคุมดูแลคนญวนอพยพ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในเรื่องนี้ ได้ดำเนินการอย่างใกล้ชิดตลอดเวลา เพราะตระหนักในภัยที่จะเกิดจากบุคคลประเภทนี้ แต่โดยที่จำนวนคนญวนอพยพมีเป็นจำนวนหมื่น การตรวจตราสอดส่องและการควบคุมให้อยู่ในกำหนดหรือการเคลื่อนไหวต่างๆ ย่อมกระทำได้ตามกำลังของเจ้าหน้าที่ อย่างไรก็ตามก็ดี ขณะนี้ทางการก็กำลังรีบเร่งพิจารณาเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอแก่การควบคุมและสอดส่องเพื่อให้ได้ผลดีที่สุดอยู่แล้ว ส่วนที่ปรากฏหลักฐานการกระทำผิดหรือการกระทำ อาจจะเป็นภัยต่อประเทศชาติ ทางเราก็ได้จับกุมมาดำเนินคดีเป็นคราวๆ ไป อันเป็นเรื่องที่อยู่ในแผนของการวางแผนมาตรการในการป้องกันด้วย นอกจากการป้องกันและปราบปรามดังกล่าวมาแล้ว ทางรัฐบาลยังได้ติดต่อและเร่งรัดให้มีการเจรจาเรื่องการส่งตัวญวนกลับไปประเทศเวียดนามทั้งเวียดนามเหนือและเวียดนามใต้ หลังจากนั้นการอพยพต้องชะงักชั่วคราว เพราะว่าทางเวียดนามเหนือได้อ้างสถานการณ์อันรุนแรงในเส้นทางน่านน้ำที่เรืออพยพจะต้องผ่าน หากการเจรจาในคราวต่อไปนี้เป็นที่ตกลงจำนวนคนอพยพ ญวนอพยพก็จะค่อยๆ ลดลงไป ซึ่งขณะนี้ทางสภาขาตของเราได้กำลังเจรจาอยู่

ตอบข้อที่ ๔ การจัดอาวุธที่ทันสมัยจ่ายให้แก่ตำรวจตระเวนชายแดนนั้น ทางกรมตำรวจได้พิจารณาจ่ายอาวุธที่ทันสมัยอยู่ตลอดมา และก็พยายามที่จะใช้งบประมาณในการหาซื้ออาวุธที่ทันสมัยมาเพื่อแจกจ่ายไป เมื่อได้มาเท่าไรก็เฉลี่ยแจกจ่ายไปตามความสำคัญของตำรวจที่อยู่ในที่นั้น ๆ

ตอบข้อที่ ๕ รัฐบาลมีความห่วงใยในเรื่องนี้เช่นเดียวกัน โดยกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแผนอพยพประชากรและส่วนราชการขึ้นแล้ว เพื่อเป็นมาตรการ สำหรับให้ความคุ้มครองและป้องกันบุคคลดังกล่าว ตลอดจนประชาชนพลเมืองในส่วนรวมของประเทศ ทั้งในยามที่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีภาวะสงครามเกิดขึ้น ขณะเดียวกันก็ได้สนับสนุนและส่งเสริมให้กิจการต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความรู้ความสามารถในการป้องกันตนเองและหมู่คณะ ตลอดจนการป้องกันช่วยเหลือท้องถิ่นของตนเอง เช่น กิจการลูกเสือ กิจการอนุชาต กิจการยุวกสิกร กิจการอาสาพัฒนา กิจการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน และกิจการศูนย์เยาวชน หมู่บ้านในเขตหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ ให้ดำเนินไปอย่างมีผลก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพ สูงสุดเพื่อผลประโยชน์ดังกล่าวในวันข้างหน้าด้วย

ตอบข้อที่ ๖ รัฐบาลมิได้นิ่งนอนใจต่อสถานการณ์ที่เป็นอยู่ในขณะนี้หรือที่อาจจะเกิดขึ้นในวันข้างหน้า รัฐบาลได้มีและได้วางมาตรการหลายอย่างทั้งทางตรงและทางอ้อม ในการป้องกันและปราบปรามความไม่สงบภายใน ซึ่งเกิดจากการกระทำของพวกผู้ก่อการร้าย คอมมิวนิสต์ หรือในกรณีที่จะมีภัยอันตรายคุกคามโดยตรงจากภายนอก รัฐบาลก็มีแผนและเตรียมการป้องกันไว้เรียบร้อยแล้ว ทั้งเป็นแผนปฏิบัติร่วมกับชาติอื่นและแผนการป้องกันประเทศด้วยกำลังของเราเองโดยเฉพาะ

นายประสงค์ เนื่องจันทน์ (ชลบุรี) : ถ้อยแถลงของท่านนายกรัฐมนตรี ผมเข้าใจว่า คงจะสร้างความอบอุ่นใจให้กับประชาชนของเราในขณะนี้ได้เป็นอย่างมาก ผมเองนี้ก็ตระหนักดี เหมือนกันว่ารัฐบาลเวลานี้หนักทั้งในและทั้งนอกประเทศ แต่เท่าที่ฟังท่านนายกรัฐมนตรี ได้ตอบในสภานี้ ในข้อเรื่องเงินราชการลับก็ว่าเป็นเรื่องที่เอามาช่วยเหลือในการเพิ่มกำลังตำรวจไม่ได้แน่ ผมก็ข้องใจอยากจะขอเรียนถามอีกสักเล็กน้อย สำหรับคำว่าเงินราชการลับ ที่รัฐบาลดำเนินการอยู่ในทุก ๆ ปีนั้นก็เพื่อประโยชน์ของประเทศ เหตุการณ์ที่ผมได้เรียนถามนี้ก็โดยได้คำนึงถึงว่าถ้าพูดถึงในลักษณะของการป้องกันประเทศแล้ว ผมเชื่อแน่ว่าการป้องกันประเทศของประเทศไทยที่แท้จริงแล้ว ประชาชนผู้เสียภาษีร้อยละร้อยคงยินดี ยินดีที่จะให้

ความร่วมมือกับรัฐบาลเป็นอย่างมาก อยากจะเรียนถามดังนี้ครับ คือในขณะนี้ที่เรียกร้องให้เพิ่มกำลังตำรวจขึ้นนั้น ผมยังมีแนวอยากจะให้ข้อเสนอแนะกับรัฐบาลสักเล็กน้อยว่า เราอาจจะใช้กำลังตำรวจเหล่านี้ทำการชุดสนามเพลาะ แม้กระทั่งปากแหลมไม้รวก วางกับระเบิด หรือสร้างเครื่องกีดขวางให้ชายแดนของประเทศไทยนี้มีกำลังมั่นคงเป็นที่ยำเกรงของคนอื่นเขา ในเมื่อคิดจะรุกหรือคิดจะเข้ามาเขกกระบาลประตันทนโทษเถอะครับ นี่จะมารังแกเราเมื่อไรก็รังแกได้ อะไอย่างนี้ เพราะว่าถ้าหากว่าเวลาเกิดสงครามกับประเทศไทย เราจะมัวใช้คนของเราใช้เงินของเราหรือรอไปจัดทำนั้นก็คงจะไม่ทันกับเหตุการณ์ จึงอยากจะให้มีการเตรียมการเสียเนิ่น ๆ อย่างไม่รู้ก็ตามทีเถอะ เป็นที่มั่นใจและแน่ใจว่าไม่ช้าก็เร็ว ไม่วันใดก็วันหนึ่ง เราจะต้องถูกรุกราน จะเป็นทางตรงทางอ้อมก็ตามทีเถอะครับ จากสงครามภายนอกก็เมื่อเป็นที่รู้ชัดเช่นนี้แล้ว ประโยชน์อะไรละครับที่เราจะไปพิจารณาในดินแดนของคนอื่น ผมเห็นว่าไม่ว่าจะเป็นดินแดนเกาหลี เวียดนาม ลาว หรือเขมร ทหารไทย ตำรวจไทย ไม่น่าจะต้องไปศึกษาในดินแดนเหล่านั้นเลย แท้ที่จริงทุกตารางนิ้วในดินแดนของประเทศไทยต่างหาก ซึ่งควรจะเป็นดินแดนที่น่าพิสมัยหรือน่าจะสนใจทำการป้องกันยิ่งกว่า โดยเหตุนี้แหละครับ อยากจะกราบเรียนถามท่านนายกรัฐมนตรีสักเล็กน้อย หากเราจะเจียดเงินงบประมาณกลับไปเพิ่มกำลังตำรวจให้เป็นที่อุ่นอกอุ่นใจของราษฎรนี้พอจะได้ไหม เพราะว่าถ้าหากโยกย้ายทหารนี้สักพันคนนี่ ประชาชนก็จะตระหนกตกใจว่าเกิดภาวะสงครามหรือเกิดอะไรไปแล้ว แต่ถ้าเราโยกย้ายตำรวจในยามปกตินี้สักหมื่นหรือสักแสนคนนี่จะเป็นเหตุการณ์ปกติหรือธรรมดา呢ครับ สำหรับเรื่องนี้ก็มีสั้น ๆ แล้วอีกเรื่องหนึ่งก็เกี่ยวกับเรื่องอาวุธ ที่บอกกันในขณะนี้ก็เตรียมหาเงินในการป้องกันประเทศ ซื้อมินซื้ออะไรไว้แล้วนี้ ผมอยากจะเรียนถามว่ารัฐบาลได้เคยติดต่อขอยืมปืนจากอเมริกาไว้บ้างหรือไม่ เมื่อปีกลายนี้ผมอ่านข่าวพบว่ารัฐบาลอเมริกาเองให้ปืน เอ็ม.๑๖ แก่เวียดนามใต้ป้องกันตัวถึงล้านกระบอก แล้วเราละครับเรามีอะไรพอที่จะป้องกันตัวเองบ้างไหม เป็นที่เชื่อแนผมเชื่อถึง ๙๙ เปอร์เซ็นต์ว่า ในวินาทีสุดท้ายแล้วเราคนไทยนี้จะต้องพึ่งพาหรือพึ่งตัวของคนไทยด้วยกันเองมากกว่า ประตันทนโทษ วันนั้นผมก็พูดไว้ที่หนึ่งแล้ว ว่าเรามีสามมือจะทอดทิ้งก็ไม่ว่าละ ก็เหลือทุนเหลือรอนเหลืออะไรไว้ให้ติดมือติดไม้ไว้ให้บรรพชาศีกบ้าง ไม่ใช่ลงเรือเร็วจะไปบ้าน สามปีปล่อยให้ว่ายน้ำกลับบ้านนี้ขอเรือสักลำขอพายสักเล่มก็ยังดี ไม่ใช่จะปล่อยทอดทิ้งกันอย่างนี้ นี่ผมก็อยากจะเรียนถามเล็กน้อยว่า เราจะพอขอให้ทางพันธมิตรหรือทางอเมริกันนี้ได้ช่วยเหลือเราได้ไหม เพราะว่า

เท่าที่แล้วที่เราดำเนินนโยบายไปก็เราก็เป็นไปโดยมิตรเชื่อกันว่าหากในประเทศไทยเกิดสงครามนี้ เราคงจะมีมิตรช่วยเหลือ แต่เราจะมีมิตรหรือว่าเราจะต้องจมมิดนะ นี่คือสิ่งที่ผมข้องใจครับ ผมเรียนถามนี้ก็โดยสำนึกว่าประเทศไทยเราในขณะนี้ แม้กระทั่งในรัฐสภาของเรา กำลังจะเป็นลิจจวิตตอนปลาย อยากให้มันเป็นลิจจวิตตอนต้น ผมเห็นใจรัฐบาล ถ้าหากรัฐบาลได้แถลงให้รัฐสภานี้ได้เป็นที่เข้าใจว่าเงินแม้กระทั่งเงินภาษีที่กำลังขึ้น กำลังเป็นข่าวครึกโครมนี้ทุกบาททุกสตางค์นะ เอาไปเพื่อประโยชน์ต่อประเทศชาติแล้ว แน่แน่นอนเหลือเกินครับ คงไม่มีใครรังเกียจ แต่ทุกวันนี้ที่เขาไม่แน่ใจ ไม่มั่นใจก็คือว่าได้มีเสียง ประทานโทษครับ ท่านนายกเองอาจจะไม่เคยได้ยิน เขาพูดกันว่า การที่รัฐบาลนี้ไม่ค่อยสนใจใยดีก็เนื่องจากว่าบางคนกำลังจะหนี กำลังจะลงเรือเร็ว กำลังจะขึ้นเครื่องบิน ประทานโทษ นี่ผมได้ยิน ก็ขอเรียนสั้น ๆ อย่างนี้ เพราะฉะนั้น ผมเองก็เท่าที่เห็นใจรัฐบาลว่าต้องรับภาระทั้งนอกและทั้งใน ต้องการให้เกิดความสามัคคีในชาติ ผมเองได้พบเห็นเหตุการณ์ในสภานี้ แทนที่จะได้ซักถามท่านนายกนี้ แต่ว่าการซักถามของผมนี้ก็เพื่อเป็นแนวทางให้รัฐบาลได้มีโอกาสได้ตอบหรือชี้แจงปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้แก่ประชาชน เอาละครับ นี่เป็นการถามในวาระ ๒ สองข้อนี้

จอมพล ถนอม กิตติขจร (นายกรัฐมนตรี): รัฐบาลขอตอบข้อซักถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติตามที่ได้ถามมาแล้ว เกี่ยวกับเงินราชการลับ ข้าพเจ้าได้ชี้แจงแล้วว่าเงินราชการลับนั้นมันมีการใช้จ่ายที่จำเป็นโดยแน่นอนอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นเราจะแบ่งมาสำหรับเพื่อเพิ่มกำลังอัตราตำรวจนั้นไม่สามารถจะกระทำได้ เราก็ใช้งบประมาณปกติสำหรับเพิ่มกำลังตำรวจดังที่ข้าพเจ้าได้ชี้แจงมาแล้ว ที่เราได้เพิ่มทุก ๆ ปีและปี ๒๕๑๔ นี้เราก็จะเพิ่มกำลังอีก ในการใช้กำลังป้องกันประเทศนั้น สำหรับภายในประเทศเราก็สามารถใช้ตำรวจหรือพลเรือนปฏิบัติได้ แต่ถ้าเป็นกำลังที่มาจากนอกประเทศแล้ว เราจำเป็นต้องใช้กำลังทหาร เพราะว่าอันนี้ก็เกี่ยวแก่เรื่องสัญญาเจนีวา การที่เราจะใช้กำลังทำการรบกันก็ต้องใช้กำลังทหาร จึงจำเป็นต้องส่งทหารไปไว้ตามชายแดนในที่ที่เราเห็นว่าเหตุการณ์จะรุนแรงที่จะเป็นภัยต่อประเทศชาติของเรา สำหรับอาวุธที่เราได้รับความช่วยเหลือจากสหรัฐอเมริกา นั้น เราได้รับมาตามลำดับ เราได้รับมาก่อนเวียดนามใต้เสียอีก แล้วก็ส่งทยอยมาให้ทั้งหมดที่เราได้รับมาแล้วก็ประมาณ ๓ หมื่นกระบอก แล้วเขาก็จะส่งเพิ่มเติมมาให้อีกตามข้อตกลงในเรื่องความช่วยเหลือของสหรัฐอเมริกา นั้น ข้าพเจ้าได้เคยชี้แจงแล้วว่า ทางสหรัฐอเมริกา เขาได้ยืนยันว่าการช่วยเหลือต่อประเทศไทยนั้นเขาจะรักษาข้อตกลงนั้นไว้ เราก็รู้สึกอยู่เหมือนกันว่าตัวเราจะต้องพึ่งตัวเรามากที่สุด

ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้เรียนรู้แข็งแรงในที่ประชุมสมานี้หลายครั้งแล้ว เรามีนโยบายในการพึ่งตนเองอยู่แต่อย่างใดก็ดี ถ้าทางชาติอื่นเขาได้ให้ความสนับสนุนช่วยเหลือด้วยก็จะเป็นผลดียิ่งขึ้น ข้าพเจ้าได้บอกกับทางสหรัฐอเมริกาว่า เราไม่ต้องการคนของอเมริกันที่จะมาตายแทนคนไทยในประเทศไทยนี้ เราขอให้เขาสนับสนุนช่วยเหลือในด้านอาวุธยุทโธปกรณ์และอุปกรณ์บางอย่างที่จำเป็นในเรื่องการปฏิบัติการรบหรือการปฏิบัติปราบปรามผู้ก่อการร้าย นี่เขาก็ยืนยันในเรื่องนี้ว่าเขาสามารถจะดำเนินการช่วยเหลือตามข้อตกลงที่มีอยู่แต่เดิมนั้น สำหรับเรื่องที่ท่านว่าในขณะนี้ภาวการณ์ของประเทศอยู่ในสถานการณ์ที่น่าวิตกเป็นอย่างยิ่ง ทางรัฐบาลก็ไม่ได้นั่งนอนใจเราได้กระทำทุกอย่างในการที่จะทำแผนในการป้องกันประเทศชาติของเราทั้งทางด้านทหาร ด้านตำรวจ ด้านพวกพลเรือนอาสาสมัคร เช่นพวกอาสารักษาดินแดนหรือพวกที่มีหน้าที่คุ้มครองหมู่บ้านต่าง ๆ เหล่านี้ เราได้ดำเนินการและวางแผนไว้โดยแน่นอนแล้ว และจะพยายามดำเนินการตามแผนนั้นอย่างดีที่สุด ที่ท่านบอกว่าท่านได้ทราบว่ามีบางคนเตรียมที่จะขึ้นเครื่องบินหนี มีบางคนเตรียมที่จะลงเรือหนีนั้น ข้าพเจ้ายืนยันสำหรับตัวข้าพเจ้าเองว่าจะไม่หนีเป็นอันขาด จะตายอยู่ในประเทศไทยนี้เท่านั้น

(สมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายประสงค์ เนื่องจำนงค์ (ชลบุรี) : เอาละครับ สำหรับท่านนายกผมขอขอบใจแทนประชาชนคนไทยที่ท่านยืนยันว่าท่านจะตายในประเทศไทยนี้ ได้ฟังอย่างนี้ก็ชื่นใจครับ อย่างนั้นผมก็สมัครใจที่จะสนับสนุนท่านนายกเป็นนายกต่อไป ผมอยากจะขอเรียนถามอีกเล็กน้อยนิด ๆ สั้น ๆ เท่านั้น คือเงินสวัสดิการของทหารและตำรวจชั้นผู้น้อยตามชายแดน ถ้าหากว่าท่านนายกจะพิจารณา เพราะเหตุว่าคนเหล่านั้นกำลังทำหน้าที่ด้วยความยากลำบาก นี่อีกเรื่องหนึ่ง ผมก็ไม่ซักถามหรอกครับ ขอฝากไว้เป็นข้อสังเกต แล้วก็การโยกย้ายถ้าหากเกิดสงครามหรือประเทศตกอยู่ในภาวะของสงครามนี้ การเตรียมที่จะโยกย้าย ผู้หญิง เด็ก คนชรา ที่ไม่สามารถป้องกันตัวเองตามชายแดนนี้ไปไว้ที่ไหน อย่างไร และให้เป็นไปโดยสงบนี้ รัฐบาลได้เตรียมการไว้บ้างหรือเปล่า เพราะว่าการต้อนรับเหตุการณ์ใด ๆ ถ้าหากเราต้อนรับด้วยความสงบบางทีเหตุการณ์เหล่านั้นก็ไม่เท่าไร คือเราค่อย ๆ แก้ไขความยุ่งเหยิง เราจะเห็นว่าประเทศเพื่อนบ้านของเรา นี่มันยุ่งยาก แต่เขาก็สามารถแก้ไขความยุ่งเหยิงของเขาอยู่เสมอ พยายามสู้ของเรายังมีระยะเวลาห่างไกลถ้าเราได้มีการเตรียมการเหล่านี้ ผมคิดว่ามันก็จะประโยชน์เหมือนกัน เอาละครับผมขอฝากข้อสังเกตไว้สั้น ๆ เท่านั้นแหละครับ

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปกระทู้ถามด่วนของคุณนันต์ นายแสง เรื่องการแก้ไข
ราคาเครื่องบริโภค ตามกระทรวงเศรษฐกิจ

นายอนันต์ นายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามด่วนถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงเศรษฐกิจดังต่อไปนี้

๑. ด้วยปรากฏว่าขณะนี้ราษฎรชั้นกรรมาชีพและข้าราชการชั้นผู้น้อยตลอดจน
ชาวนาเดือดร้อนเรื่องข้าวเปลือกราคาถูกแต่ข้าวสารราคาแพง รัฐบาลจะมีทางแก้ไขอย่างไร
และจะใช้เวลานานอีกเท่าใดจึงจะทำให้สมดุลกัน

๒. ราคาสูกุร ซึ่งเป็นอาหารจำเป็นของคนไทย ปรากฏว่าสูกุรเป็นราคาถูก แต่เนื้อสูกุร
ชำแหละแพง รัฐบาลจะมีทางแก้ไขอย่างไร หรือไม่

๓. รัฐบาลทราบถึงความเดือดร้อนทั้งสองเรื่องนี้หรือไม่ ถ้าทราบทำไมปล่อยให้
เช่นนี้อยู่โดยไม่แก้ไข

นายบุญชนะ อัตถากร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : กระผมขอตอบกระทู้
ถามของท่านสมาชิกผู้มีความเกียรติดังต่อไปนี้

เรื่องราคาข้าวเปลือกข้าวสารนั้น กระผมขอเรียนว่าข้าวเปลือกเรามี ๒ ราคา คือราคา
หนึ่งเป็นราคาพยุหซึ่งรัฐบาลกำหนดขึ้น โดยคำนึงถึงต้นทุนและคิดกำไรให้ด้วย รัฐบาลให้
ราคาประกันหรือราคาพยุหเกวียนละ ๑,๐๐๐ บาท ถึง ๑,๓๐๐ บาท ตามชนิดของข้าว ส่วนราคาที่
ชาวนาขายให้แก่พ่อค้าคนกลางหรือโรงสีต่าง ๆ นั้น โดยมากมีการตกลงกันล่วงหน้าหรือ
บางทีก็มีความจำเป็นไปปรับเงินเขาล่วงหน้า จึงขายในราคาถูกเกวียนละ ๘๐๐ บาทบ้าง ๑,๐๐๐
บาทบ้าง แต่ถ้าเป็นข้าวชนิดดีแล้ว ขายได้สูงกว่าราคาที่รัฐบาลประกันคือ ตกเกวียนละถึง
๑,๔๐๐ บาท ส่วนข้าวเหนียวซึ่งปีนี้นับเอื้อผลผลิตได้มากเหลือเกิน มีเหลืออยู่ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ ตัน
สำหรับจะส่งออกนั้น ราคาตกลงไปมาก เพราะว่าตลาดต่างประเทศมีจำกัด ญี่ปุ่นซึ่งเคยซื้อ
ก็ไม่ซื้อแล้ว เกาหลีบอกว่าจะซื้อก็ยังไม่ตกลง ได้หวันก็ซื้อไปเพียงประมาณ ๕,๐๐๐ ตันเท่านั้น
เราส่งไปขายให้ลาวได้บ้าง เพราะฉะนั้นกระทรวงเศรษฐกิจจึงได้พูดกับกระทรวงเกษตรว่า
ต่อไปในภายหน้า ใครซื้อร้องและชวนชาวนาภาคอีสานและภาคเหนือให้ผลิตเฉพาะข้าวเหนียว
พอบริโภคเท่านั้น ส่วนข้าวเจ้านั้น ถ้าผลิตเพิ่มขึ้นก็ยังมีทางที่จะทำได้และยังพอหาตลาดได้
ต่อไปอีกหลายปี ส่วนราคาข้าวสารนั้น ถ้าผลิตเพิ่มขึ้นก็ยังมีทางที่จะทำได้และยังพอหาตลาด
ได้ต่อไปอีกหลายปี ส่วนราคาข้าวสารนั้น ขอเรียนว่าเป็นราคาที่ขึ้นอยู่กับหลายเดือนมาแล้ว คือ

ข้าว ๕ เปอร์เซ็นต์ตกรประมาณ ๕ กิโลกรัม ราคา ๑๔ ถึง ๑๕ บาท หรือกิโลกรัมละ ๓ บาทประมาณนั้น ข้าวสารที่รัฐบาลจำหน่ายเวลานี้โดยผ่านทางกรมการค้าภายในเพื่อเป็นการช่วยเหลือแก่ผู้ที่เดือดร้อนก็ขายกิโลกรัมละเพียง ๒ บาทกว่า ๆ คือใส่ถุงขาย ๕ กิโลกรัม ๑๑ บาท ร้านค้าย่อย ซึ่งอยู่ในความอุปการะของกรมการค้าภายในก็รับข้าวของกรมการค้าภายในนี้ไปขาย นอกจากนั้น คลังสินค้าซึ่งรัฐซื้อข้าวไว้จากชาวนา เราก็พยายามที่จะเอาข้าวซึ่งซื้อไว้ในราคาสูงนั้นขายให้แก่ร้านค้าต่าง ๆ ในราคาที่ เป็นราคาตลาดหรือราคาเดียวกับกรมการค้าภายใน โดยวิธีนี้ก็ถือว่าเป็นการช่วยเหลือผู้ที่เดือดร้อน ส่วนข้าวคุณภาพดีคือข้าวร้อยเปอร์เซ็นต์นั้น กรมการค้าภายใน และคลังสินค้าไม่ได้ช่วยเหลือในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าวิธีการที่รัฐบาลได้ช่วยเหลือ อยู่เวลานี้ก็ได้ผลพอสมควร ถ้าเทียบกับสินค้าอย่างอื่นราคาข้าวสารของเราไม่ได้สูงขึ้น ยังคง อยู่หรือบางทีก็ลดลงไปด้วยซ้ำไป ที่จะให้ราคาข้าวสารข้าวเปลือกใกล้เคียงกัน กระผมคิดว่า เป็นเรื่องยาก เพราะว่าราคาข้าวเปลือกนั้น บางทีก็ขึ้นอยู่กับราคาในต่างประเทศมาก ซึ่งเราจะ ควบคุมตลาดได้ในต่างประเทศนั้นเวลานี้ก็มีจำกัดน้อยลงทุกที เพราะว่าประเทศต่าง ๆ ซึ่งเคย ซื้อข้าวเราอย่าง อินเดียก็ดี มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ ต่าง ๆ เหล่านี้ เคยซื้อข้าวเราเป็น จำนวนมาก รวมทั้งปากีสถานด้วย เขาก็มีนโยบายที่จะผลิตข้าวให้พอบริโภค บางประเทศก็ จะให้พอภายใน ๓ ปี บางประเทศก็ ๔ ปี เราก็ต้องพยายามวิ่งเต้นหาตลาดใหม่ ไปทางอาฟริกาบาง ยุโรปซึ่งเคยซื้อถึงปีละ ๑๐๐,๐๐๐ ตัน ในระยะหลัง ๆ นี้ ก็ซื้อเพียง ๒๐,๐๐๐ ตัน ๓๐,๐๐๐ ตัน เท่านั้น เราก็พยายามส่งคณะผู้แทนซึ่งเป็นพ่อค้า เป็นข้าราชการไปติดต่อกับตลาดใหม่ ๆ ต่าง ๆ เหล่านั้น ซึ่งก็ได้รับผลสำเร็จพอสมควร ในปีนี้เราก็ส่งข้าวออกแล้วจนถึงเวลานี้ประมาณเกือบ ๗๐๐,๐๐๐ ตัน นับว่าเป็นปริมาณที่สูงกว่าปีกลาย จึงทำให้ในระยะประมาณ ๑ เดือนมานี้ ราคาข้าว ของเราสูงขึ้น นี่ก็เป็นทางที่จะช่วยให้ชาวนาได้ราคาข้าวสูงขึ้นเหมือนกัน

สำหรับเรื่องราคาสุกร กระผมใคร่ขอเรียนว่า เนื่องจากปีกลายนี้สุกรขายดี เพราะมี ปริมาณน้อย พอมีปริมาณน้อยราคาก็สูงขึ้น ก็มีคนเลี้ยงสุกรมากขึ้นในปีใหม่ ราคาราคาก็ถูกลงไป เพราะฉะนั้นเมื่อเลี้ยงแล้วภายในไม่กี่เดือนก็จำเป็นจะต้องขาย เพราะถ้าเลี้ยงต่อไปก็จะทำ ให้ค่าใช้จ่ายสูงยิ่งขึ้น จึงทำให้ราคาหมูเป็นในระยะหลัง ๆ ตกลงไปเหลือประมาณกิโลกรัมละ ๘ บาท ๙ บาทเท่านั้นเอง ซึ่งเมื่อก่อนนี้เคยขึ้นถึง ๑๒ บาท ส่วนราคาเนื้อที่ชำแหละแล้ว เช่น เนื้อแดง ๒๐ ถึง ๒๔ บาทต่อกิโลกรัม สามชั้น ๑๑ ถึง ๑๓ บาทต่อกิโลกรัม มันแข็ง ๘ บาทถึง ๙ บาทต่อกิโลกรัม เป็นราคาที่ยืนอยู่หลายเดือนมาแล้ว เมื่อดูราคาหมูชำแหละเทียบเคียง

กับราคาหมูเป็น ทำให้เห็นว่าตัวเลขนี้ต่างกันเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้เลี้ยงสุกร ถึงอย่างไรก็ดี เนื่องจากทางรัฐบาลมีความประสงค์ที่จะช่วยเหลือในการเลี้ยงสัตว์ รัฐบาลจึงได้ตั้ง คณะกรรมการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ขึ้น และคณะกรรมการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ก็ได้ตั้ง อนุกรรมการเฉพาะสำหรับช่วยเหลือผู้เลี้ยงสุกรนี้อีกทีหนึ่ง คณะอนุกรรมการนี้ก็ได้พยายาม ช่วยเหลือในทางวิชาการ และให้ทุนให้รอนให้คำแนะนำต่าง ๆ แก่ผู้เลี้ยงสุกร เฉพาะอย่างยิ่ง กระผมได้ไปตรวจดูทางจังหวัดนครปฐมซึ่งอยู่ใกล้เคียงกับกรุงเทพฯ นี่ก็ปรากฏว่าการม ปศุสัตว์และอนุกรรมการส่งเสริมการเลี้ยงสุกรได้ให้ความช่วยเหลือดีเป็นอันมาก กระผมได้ พยายามติดต่อกับทางญี่ปุ่นซึ่งปรากฏว่าในระยะหลัง ๆ เขาซื้อสุกรเป็นและสุกรชำแหละจาก ใต้หวันเป็นจำนวนมาก ในทางหลักการเขาก็ตกลงแล้วว่าซื้อ แต่เขาก็ยังอยู่ว่าเนื้อสัตว์ ของเรามักจะมีโรค เพราะฉะนั้นเขาจะขอให้ส่งสัตว์แพทย์มาตรวจดูการฆ่าสัตว์ของเรา เสียก่อน ว่ามีโรคที่เขาห้ามหรือไม่ ถ้าไม่มีโรคหรือเป็นที่พอใจเขาก็อาจจะซื้อจำนวนมาก โดยวิธีนี้ก็อาจจะทำให้ตลาดการค้าสุกรของเราดีขึ้น และก็จะทำให้ราคาสุกรขึ้น ถ้าเราทำเรื่อง นี้สำเร็จ ก็อาจจะกระทบกระเทือนถึงสุกรชำแหละที่ขายในประเทศด้วยเหมือนกัน กระผม ได้พยายามที่จะหาทางป้องกันในเรื่องนี้อยู่แล้ว

นายอนันต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ผมได้ยื่นท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ชี้แจงมา แล้วก็ทำให้ผมสงสัยว่าตามที่ท่านเอาตัวเลขมาว่า สุกรเป็นกิโลกรัมละ ๘ ถึง ๙ บาทนั้น ความจริงที่จังหวัดบ้านผมซื้อกันไม่ถึง กิโลกรัมละ ๖.๓๐ บาท ส่วนราคาสูงสุดของสุกรชำแหละ ที่จำหน่ายถึง ๒๐ กว่าบาทมันเป็นตัวเลขที่ต่างกันมาก แต่ผมก็จะให้ความเป็นธรรมกับท่าน รัฐมนตรีทราบก็เลยชี้แจงเสียเลยว่าการออกโรง คือหมายความว่า ฆ่าเสร็จแล้วออกมา ยังไม่ จำหน่ายถึงประชาชนนั้น กิโลกรัมละ ๑๐ กว่าบาท ๑๑ บาทเป็นตัวเลขที่ห่างไกลกันถึง ๔ บาทกว่าซึ่งความจริงแล้ว ไม่น่าจะเอากาไรถึงขนาดนี้ ผมก็ไปตามพ่อค้าต่อไปว่าทำไมถึงเอา กาไรมากอย่างนี้ ก็บอกว่าเนื่องจากภาษีการค้าต้องเสีย ๕ เปอร์เซ็นต์ เท่านั้นไม่พอ เวลานี้ รัฐบาลเพิ่มเข้าไปเป็น ๗ เปอร์เซ็นต์แล้วอย่างนี้ ผมคิดว่าจะทำให้พวกนี้ไม่สามารถจะลดลง มาเพื่อให้ราคาถูกลงกว่านี้ได้ในฐานะที่ท่านก็ทราบราคาต้นทุนของการผลิตเช่นข้าวเปลือกก็ดี แล้วก็สุกรเป็นกิตี แล้วก็ปล่อยให้ราคาจำหน่ายซึ่งถือมือประชาชนสูงขนาดนี้ผมก็คิดว่าเป็น หน้าที่ของกระทรวงเศรษฐกิจซึ่งจะต้องเป็นผู้แก้ไข ผมจึงอยากจะกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงเศรษฐกิจต่อไปอีกว่า ขาวนาทั้งหมดเกษตรกรทั้งหมดมีประมาณ ๒๘ ล้าน

คนนอกนั้นก็เป็นการซื้อขายกับพ่อค้าเสีย ๗ ล้านคนที่เป็ชชาวนากับเกษตรกรนี้รวม ๆ กัน
ไปนี้ ๒๘ ล้านคนนี้ ถือว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศได้ทำการเพาะปลูก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ทำนา เมื่อข้าวราคาถูกเกี่ยวนละ ๘๐๐-๙๐๐ บาทอย่างนี้เขาก็ได้รับความเดือดร้อน ที่นี้มา
ขึ้นราคาเอาตอนข้าวหมดจากลานแล้ว คือหมายความว่า จะเริ่มทำนาใหม่แล้วข้าวถึงจะขึ้นราคา
ก็ไปตกอยู่กับพ่อค้าคนกลาง ซึ่งความจริงแล้วพ่อค้าคนกลางนี้เราก็จะช่วยให้เขาคุมเศรษฐกิจ
เท่านั้น ไม่ได้ช่วยชาวนาแต่อย่างใด นอกจากนั้นรัฐบาลยังคิดต่อไปว่าถ้าจะช่วยข้าราชการให้
คุมอำนาจบริหารก็หมายความว่าช่วยเฉพาะคน ๗ ล้านคน คือช่วยข้าราชการกับช่วยพ่อค้า
เท่านั้น ไม่ได้คำนึงถึงเกษตรกรชาวไร่ชาวนาซึ่งได้รับความลำบาก ซึ่งเรารับกันว่า เป็นกระดูกสันหลัง
ของชาติแต่ประการใด ผมจึงใคร่เรียนถามท่านรัฐมนตรีต่อไปว่า เมื่อท่านทราบถึงต้นเหตุ
ของการผลิตเช่นนี้แล้วท่านก็ทราบราคาจำหน่ายที่ถึงมือประชาชนแล้ว ทางไกลกันมากอย่างนี้
ท่านจะมีวิธีป้องกันแก้ไขอย่างไรต่อไปหรือไม่

นายบุญชนะ อัดถากร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : กระผมขอเรียนตอบ
ข้อซักถามท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติดังต่อไปนี้ สำหรับเรื่องราคาหมูเป็นและหมูชำแหละนั้น
กระผมขอบคุณที่ได้ข้อเท็จจริงเพิ่มขึ้นจากท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติ ตามรายงานที่กระผมได้รับ
และได้ศึกษาดูคิดว่าคงจะใกล้เคียงกับความจริงมาก ก็คือเนื้อแดงนั้นผู้ขายพยายามที่จะ
รักษาไว้ให้ราคาคงเดิม ส่วนหมูสามชั้นกับมันแข็งนั้นราคาลดลงไปมาก เพราะในระยะหลัง ๆ นี้
ประชาชนผู้บริโภคสนใจที่จะใช้น้ำมันพืชมาก และผมเองได้เคยไปดูโรงงานทำน้ำมันพืชก็
ปรากฏว่าเอาน้ำมันพืชผสมกับน้ำมันหมูขายด้วยในราคาซึ่งได้ตั้งไว้เป็นพิเศษต่างหาก มัน
แข็งตอนหลัง ๆ นี้ขายไม่ค่อยออก ในตอนเช้าอาจจะขายได้ราคา ๘-๙ บาท พอตอนเย็นเช้า
ขายไม่ได้ ขายถึง ๕ บาทก็มี เพื่อให้ทางโรงงานทำน้ำมันพืชนี้ซื้อไป เพราะฉะนั้นเมื่อราคา
หมูสามชั้นกับมันแข็งลดลงมา ก็จำเป็นต้องรักษาราคาหมูแดงไว้ในระดับเดิม ๒๐ หรือ ๒๔
บาท อย่างที่กระผมเรียนนั้น นี่เป็นข้อเท็จจริงที่กระผมได้รับรายงานมา สำหรับเรื่องข้าวนี้ก็
เป็นความจริง ซึ่งเป็นมาอย่างนี้หลายปีมาแล้วว่าเมื่อชาวนาขายข้าวให้แก่โรงสีในตันฤดูแล้ว
ข้าวเปลือกก็ไปตกอยู่ในมือโรงสี ตกอยู่ในมือพ่อค้า แล้วก็มักจะขายได้มากในระยะปลาย ๆ
ฤดู ก่อนที่จะเก็บเกี่ยวคือในราวเดือนกันยายน ตุลาคม พฤศจิกายน เหล่านี้ ก็ทำให้ราคาขึ้น
ถ้าโรงสีไปตกอยู่กับพ่อค้าคนกลางเป็นส่วนมาก กระทรวงเศรษฐกิจไม่ได้สนใจในเรื่องนี้และ
ก็พยายามที่จะวางโครงการในการที่จะซื้อและพยุงราคาข้าว จะทำโครงการไว้เป็นระยะ ๗ ปี

และจะต้องใช้เงินจำนวนมากสร้างนางและก็เตรียมผู้คนเตรียมเงินต่าง ๆ เพื่อที่จะได้จัดการ พยุงราคาข้าว แต่ในเรื่องที่จะพยุงราคาข้าวตามโครงการของกระทรวงเศรษฐกิจนั้นมีปัญหาที่จะต้องคิดหลายอย่างด้วยกัน เพราะว่าบางท่านก็เห็นด้วย บางท่านก็ไม่เห็นด้วย ในที่สุด คณะรัฐมนตรีก็ได้มีมติว่าให้ส่งให้คณะกรรมการบริหารสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติได้ ศึกษารายละเอียดอีกทีหนึ่งว่า ควรจะกำหนดเป็นโครงการขึ้นหรือไม่ ถ้ากำหนดขึ้นแล้วจะไปกระทบกระเทือนถึงโครงการพัฒนาอื่น ๆ เพียงใดหรือไม่ เวลานี้คณะกรรมการบริหารสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจกำลังศึกษาอยู่ รายละเอียดกระผมก็ยังเปิดเผยทั้งหมดไม่ได้ เพราะว่ายังไม่มีมติที่แน่นอนในขณะนี้

นายอนันต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ผมไหน ๆ ถ้ามกัถามกันให้รู้เรื่องกันไปเสียเลย คือผมได้ทราบว่าโครงการพัฒนาทางเศรษฐกิจนี้แผน ๓ แผน ๔ แผน ๕ อะไรไม่ทราบ มีโครงการว่าจะไม่สนับสนุนให้กสิกรในประเทศของเราทำนาต่อไปแล้ว เพราะอ้างว่าตลาดโลก ไม่มี คือหมายความว่าส่งไปขายสู้เขาไม่ได้ ถ้าเป็นอย่างนี้จริง รัฐบาลเตรียมโครงการที่จะสนับสนุนให้พวกนี้ประกอบอาชีพอะไร และอีกประการหนึ่งที่ท่านยืนยันว่าข้าวสารราคาใกล้เคียงกับความจริงนั้น ผมก็ยอมรับ แต่ว่าเวลาข้าวเปลือกลง ราคาข้าวสารไม่เคยลงเลย นี่ผมได้รับ คำร้องเรียนจากราชวรชันกรมาชีพซึ่งในจังหวัดผม ซึ่งใครคิดว่าเจริญแล้ว แต่ความจริงผมไปถามตามร้านค้า ปรากฏว่ามีคนขนาดซื้อข้าวสารทีละบาท ถ่านทีละสองสลึงเป็นจำนวนมาก ผมเคยเป็นเทศมนตรี ไปตรวจโรงเรียนบอกว่าให้นักเรียนเตรียมตัว จะไปตรวจโรงเรียน ปรากฏว่ามีเด็กขาดเชือกกล้วยตั้ง ๓๐ กว่าคน อย่างนี้แสดงว่าประชาชนของเรายังอยู่ในสภาพที่ได้รับความเดือดร้อน จึงขอให้ทางรัฐบาลนี้ได้ตระหนักและนึกถึงพวกที่ยาก ๆ จน ๆ บ้าง อย่าได้คิดแต่ว่าที่เป็นอยู่อย่างนี้ไม่เดือดร้อน อีกอย่างหนึ่ง เรื่องหมูก็เหมือนกันครับ ผมใคร่ขอทราบเรียนต่อสภานี้ว่า เรื่องหมูก็เป็นเรื่องสำคัญ เรามาคิดช่วยเหลือราษฎรให้ เลี้ยงหมูแล้ว ต่อไปเราก็จะไม่มีหมูกิน แล้วก็มาเถียงกันในกรุงเทพฯ ว่าหมูถูกหมูแพง เวลานี้ เียบไปแล้ว แต่ผมขอทราบเรียนว่าราคารำซึ่งกระทรวงเศรษฐกิจควรจะไต่ยื่นมือเข้าไป ช่วยเหลือ ต้องควบคุมอย่าให้ราคาแพง หมูถึงจะมี นี่กระทรวงเศรษฐกิจก็ปล่อยให้ราคารำ เวลานี้กระสอบละ ๖๕ บาท ผมจึงใคร่ทราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจว่า จะมีมาตรการอย่างไรควบคุมสกัดราคารำไว้ไม่ให้สูงเกินไป แล้วก็อีกอย่างหนึ่งที่ผมทราบเรียน ไปแล้วเรื่องเกี่ยวกับข้าวเปลือก ผมขอขอบพระคุณ

นายบุญชนะ อัดถากกร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : กระผมขอตอบท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ เฉพาะเรื่องนโยบายการปลูกข้าวเสียก่อน เรื่องการปลูกข้าวนี้ ทางรัฐบาลยังสนับสนุนให้มีการปลูกอยู่ต่อไป แต่ว่าการปลูกอาจจะต้องลดปริมาณลงไปบ้างตามสมควร เราจะต้องเปลี่ยนนโยบายเป็นปลูกพืชอย่างอื่น เช่น ข้าวโพด เป็นต้น ข้าวโพดเวลานี้ ปีนี้เราอาจจะผลิตได้ถึง ๒ ล้านตัน และเราหาตลาดจะขายได้ทั้งหมด นอกจากนั้นเรายังมีนโยบายที่จะปรับปรุงเกี่ยวกับการแนะนำให้ชาวนาได้ปลูกพืชอย่างอื่นซึ่งกระทรวงเศรษฐกิจกำลังพิจารณาอยู่ รวมตลอดถึงการที่จะเลี้ยงสัตว์ ซึ่งมีความต้องการเนื้อสัตว์ในขณะนี้ในตลาดโลก ตามรายงานของ เอฟ. เอ. โอ. ก็บอกว่ายังขาดอยู่อีกหลายล้านตัน เพราะฉะนั้นแทนที่เราจะส่งข้าวออก หรือผลิตข้าวโพดส่งออก เราอาจจะใช้ข้าวโพดหรือข้าวนี้ไปเลี้ยงสัตว์ ซึ่งเวลานี้ก็มีอยู่ ๒ แห่งแล้วที่ได้ดำเนินการในเรื่องนี้ อาจจะเป็นโค กระบือ หรืออาจจะเป็นสุกรก็เป็นได้ สำหรับเรื่องหมูที่ท่านผู้มีเกียรติแนะนำเรื่องราคานั้น กระผมจะได้นำไปประกอบการพิจารณาต่อไป

นายอนันต์ ฉายแสง (ฉะเชิงเทรา) : ผมขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจเป็นครั้งสุดท้ายว่า ตามที่ท่านพูดว่าจะเปลี่ยนพืชอย่างอื่นมาปลูกแทนข้าวนั้น ผมก็ใคร่ขอประทานกราบเรียนว่าบางท้องที่บางถิ่นภูมิประเทศ เหตุการณ์มันไม่เหมือนกัน อย่างจังหวัดผมทางด้านฝั่งซ้ายของแม่น้ำบางปะกง เท่าที่อยู่ในเขตชลประทานนั้นไม่มีทางที่จะปลูกข้าวโพดได้เลย แม้แต่ข้าวซึ่งเป็นต้นไม้มันก็ต้องอาศัยน้ำอยู่ก็ท่วม บางทีมีดหุมิดทางไปทีเดียว เมื่อจะปลูกข้าวโพดแล้วก็คิดว่าต้องปลูกฤดูแล้ง ซึ่งก็แล้งเกินไป น้ำในชลประทานก็ไม่พอ ผมได้พยายามตั้งกระทู้ถามและขอรับรองต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจให้แก้ไขในเรื่องข้าวเป็นโรค ผมก็ได้รับความกรุณาก็คิดว่าจะได้รับความกรุณาจนกระทั่งช่วยเหลือชาวนารอด แต่ก็มาหนักใจเรื่องตลาดข้าวจะไม่มีเสียอีก อย่างนี้ผมก็ต้องเรียนถามให้สภานี้ได้ทราบ ว่า เมื่อไม่มีตลาดข้าวแล้วมันก็เดือดร้อนอีกเหมือนกัน นอกจากนั้นราคาข้าวสารซึ่งเป็นของจำเป็นสำหรับคนเราทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ทุกคนจะต้องใช้อย่างนี้ ก็ราคาแพงไม่มีลดอีกด้วย หมูเป็นถูก หมูชำแหละแพงนี้ ผมคิดว่าควรที่กระทรวงเศรษฐกิจจะเข้าไปเกี่ยวข้องหรือแก้ไขโดยด่วน อย่าปล่อยให้มันเป็นไปเช่นนี้ ถ้าหมูมากและถูก ต่อไปคนไม่เลี้ยงแล้วจะทำอย่างไรกัน ถ้าพูดถึงว่าเลิกเลี้ยงกันหมด เพราะว่าหมูถูกและรำแพงอย่างนี้ ผมก็คิดว่าอาชีพที่ดีสำหรับคนไทยเราควรจะยึดไว้ เป็นอาชีพหลักแทนการเพาะปลูก หรือ

ปลูกข้าว ข้าวที่ไม่ได้ผลมันก็ต้องสูญไปอีกอาชีพหนึ่ง แล้วผลที่สุดความเดือดร้อนก็จะตกอยู่กับรัฐบาลนี้โดยเฉพาะ ผมขอเสนอแนะ แต่เพียงเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : หมดเวลาสำหรับกระทู้นี้แล้ว

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : กระตุ่นตัวนของข้าพเจ้าที่บรรจุนี้นะครับ ๕ เดือนกับ ๑๓ วันแล้ว ข้าพเจ้าขอประทาน ถ้าท่านประธานจะกรุณาให้ข้าพเจ้าได้ซักถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสัก ๕ นาที จะไม่มีการอภิปรายเลย เป็นความสัจจริง อันนี้ก็อย่าให้มันค้างเลยครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอาไว้อาทิตย์หน้าครับ ผมส่งไปเสียแล้วว่าหมดเวลาสำหรับกระทู้นี้แล้ว

ต่อไประเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการสิทธิการการเศรษฐกิจพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๗๘๐

สภาผู้แทน

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๑๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดพิกัดอัตราตุลาการ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๑๓
พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการประชุมคณะกรรมการ
สามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระ-
ราชกำหนดพิกัดอัตราตุลาการ (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)
และส่งให้คณะกรรมการเศรษฐกิจพิจารณา กรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายบุญถม เย็นมะโนช เป็นประธานกรรมการ
๒. นายโกศล ไกรฤกษ์
๓. นายจรรยา วัฒนการ
๔. นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์
๕. นายชื่น ระวีวรรณ
๖. นายเผอญ ศรีภูธร
๗. นายยศ อินทรโกมัลย์สุด
๘. นายสมบูรณ์ ทวีวัฒน์
๙. นายสะไกร สามเสน
๑๐. นายสุธน ชื่นสมจิตต์
๑๑. นายสุรินทร์ เทพกาญจนา

เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิมโอชา วิทยาการเอกกองกรรมการ
เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
มาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) บุญถม เย็นมะโนช

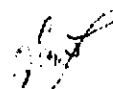
(นายบุญถม เย็นมะโนช)

ประธานกรรมการสามัญ

สำเนาถูกต้อง

ทองพิมพ์ พิมพ์

 ทาน

บันทึกการประชุมคณะกรรมการสามัญ
คณะกรรมการเศรษฐกิจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด
พิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๑๓

พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการเศรษฐกิจพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีเลขานุการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิมโอชา วิทยาการเอก กองกรรมการ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายบุญมา วงศ์สวรรค์ ปลัดกระทรวงการคลัง นายถนัดถวิล อมาตยกุล อธิบดีกรมสรรพสามิต นายเสน่ห์ โพธิ์ปฐม หัวหน้ากองวิชาการ กรมสรรพสามิต นายปรีดี สมิตินันท์ พนักงานพิกัดอัตราศุลกากร พิเศษ กรมศุลกากร นายวิทย์ ตันตยกุล นักวิจัยพิเศษ กรมสรรพากร และนายอาภรณ์ นารณดิolk หัวหน้าแผนกพิจารณาอุทธรณ์ กองนิติการ กรมสรรพากร

๓. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีผู้แปรญัตติ ๖ ราย คือ ๑. นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ และนายขุนทอง ภูผาเดือน ๒. นายสมพร จุริมาศ และนายชาย สัจจะ ๓. นายฟอง สิทธิธรรม ๔. นายสว่าง ตราชู และนายแคล้ว นรปติ ๕. นายชุมพล มณีเนตร ๖. นายไกรสร ตันติพงศ์
อนึ่ง นายไกรสร ตันติพงศ์ ขอแปรญัตติไว้ แต่ไม่ได้มาชี้แจง

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
คำปรารภ	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตราดังนี้

คำปรารภ นายฟอง สิทธิธรรม ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

“โดยที่เป็นการสมควรให้รัฐบาลหามาตรการอื่นก่อนอนุมัติพระราชกำหนดพิกัตศุลกากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๑๓”

กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒ นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ นายขุนทอง ภูผาเดือน นายสมพร จูร์มศ นายชาย สัจจะ นายฟอง สิทธิธรรม และนายชุมพล มณีเนตร ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้เมื่อครบกำหนด ๓๖๕ วัน นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

นายสว่าง ตราชู และนายแคล้ว นรปติ ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อวันสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๑๔ นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓ นายชุมพล มณีเนตร ขอแปรญัตติเพิ่มข้อความต่อท้ายมาตราดังนี้ “หลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ๓๖๕ วัน”

กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

(นายบุญถม เย็นมะโนช)

ประธานกรรมการสามัญ

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทน : คณะกรรมการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

นายบุญถม เย็นมะโนช (ประธานกรรมการ) : คณะกรรมการไม่มีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมครับ ขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีผู้แปรญัตติ และมีผู้สงวนคำแปรญัตติไว้ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : กระผมขอแก้ไขไว้ กระผมแปรญัตติไว้ท่านประธานครับ ในมาตรา ๒ กระผมขอแก้ไขไว้ ในมาตรา ๒ ที่ท่านเลขาธิการบอกว่าไม่มีการแก้ไขนั้นผิดไป

ประธานสภาผู้แทน : ครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. มาตรา ๒ นี้ ข้าพเจ้าพร้อมด้วยคุณสว่าง ตราชู เพื่อนร่วมพรรคได้ขอเสนอแปรญัตติแก้ไขไว้ว่า พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อวันสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๑๔ นั่นคือเป็นเริ่มปีงบประมาณตั้งแต่ใช้ปีงบประมาณ ๒๕๑๔ เป็นต้นไป และก็นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเอาไว้ด้วย กล่าวคือว่าร่างพระราชบัญญัตินี้มันยังไม่ให้ใช้บังคับเดี๋ยวนี้ แต่เราให้ใช้บังคับอีกประมาณเมื่อ ๑ ปีล่วงไปแล้ว เหตุผลของการที่ข้าพเจ้าได้สงวนและแปรญัตติไว้ดังนั้นก็เพราะว่า ถ้าหากว่าจะพิจารณากันโดยทั่วไปแล้ว พิจารณาจากเสียงของประชาชนโดยทั่วไปแล้วก็ปรากฏว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้รับการคัดค้านด้านทานจากมหาชนโดยทั่วไปเป็นอย่างมาก จริงอยู่รัฐมนตรีคลังท่านบอกว่าสินค้าบางชนิดไม่อยู่ในอัตราขึ้นภาษีอากรด้วย แต่ทว่าเมื่อวาน วานขึ้นนี้ข้าพเจ้าไปเยี่ยมจังหวัดขอนแก่น เอาเป็นนิดๆ ตัวอย่างนิดๆ ท่านขึ้นอัตราภาษีในเรื่องพลาสติก ข้าพเจ้าซื้อหน่อไม้ต้องไปแกลงกินเพียง ๓ บาท ก็เลยถามว่าทำไมมันให้หน่อไม้กละ ้วย ฉันต้องไปซื้อถุงพลาสติกนี้มาแพง แต่ก่อนเขาขายสลึงเดียว เดียวนี้เขาขึ้นเป็น ๓๐-๔๐ สตางค์ มันกระทบกระเทือนไปหมดเลย มันเป็นอย่างนี้ แม้แต่แม่ค้า อันนี้ยกตัวอย่างเพียงนิดเดียวแขนงเดียว

เท่านั้น ภาษีที่รัฐบาลขึ้นนี้ปรากฏว่าได้เป็นเหตุให้สินค้าสรรพสินค้าทั้งหลายพลอยชักจูงไปด้วย ท่านประธาน ปรากฏว่าในขณะนี้ภาวะการครองชีพของประชาชนก็ดี รายได้ของประชาชนก็ดี ยังไม่อยู่ในฐานะที่จะยอมให้รัฐบาลนี้ขึ้นภาษีได้ ถ้าหากว่าปีหนึ่งข้างหน้านี้ ฐานะของประชาชนนั้นอาจจะดีขึ้น ข้าพเจ้าจึงขอแก้ เสนอขอแก้แปรญัตติไว้ ฐานะของประชาชนในปีหนึ่งข้างหน้า ฐานะของประชาชนอาจจะดีขึ้น ถึงจะยอมให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่ระหว่างนี้ให้ระงับไว้พลางก่อน ที่ท่านบอกข้าพเจ้าว่า มีท่านบางท่านคัดค้านว่าจริงอยู่ถึงแม้ว่าจะไม่มีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่พระราชกำหนดนั้นก็เดินเรื่อย ๆ ไป แต่อย่างไรก็ตาม ท่านประธานในเมื่อร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่อนุมัติให้พระราชกำหนดใช้ในขณะนี้ มันก็เป็นไปไม่ได้ มันก็จะมีผลเมื่อ ๑ ปีข้างหน้า ข้าพเจ้าขอสรุปอีกครั้งหนึ่ง ในขณะนี้ปรากฏว่าสินค้าต่าง ๆ ที่ไม่ได้รับการเก็บภาษีนั้นมันพลอยกระทบกระเทือนขึ้นกันไปด้วย เช่นกะปิเคย น้ำปลาเคย เหล่านี้มันขึ้นไปด้วย มันพลอยจูงสินค้าสิ่งอื่นขึ้นไปด้วย ประชาชนกำลังได้รับความเดือดร้อน จึงไม่เห็นสมควรที่จะใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ในขณะนี้เห็นสมควรใช้เมื่อ ๑ ปีข้างหน้า นอกจากนั้นข้าพเจ้าขอทราบเรียนว่าในเมื่อรายจ่ายสินค้าทั้งหลายมันเพิ่มขึ้นไปเช่นนี้แล้ว ประชาชนผู้มีรายได้น้อย ขอโทษ เป็นต้นว่าข้าราชการชั้นผู้น้อยเงินเดือน ๕๔๐ บาท หรือ ๖๐๐ บาท ๗๐๐ บาท อยู่ได้อย่างไร ข้าพเจ้าได้รับการบ่น ได้รับการติฉิน ได้รับการด่าว่า ต่อว่าอะไร ทำไมผู้แทนถึงไม่คัดค้านไว้ ได้รับทั้งจดหมาย ได้รับทั้งปาก มันเป็นอย่างนี้ ได้รับความเดือดร้อนร้องระงมไปทุกเส้นหญ้า มันเป็นอย่างนี้ ข้าพเจ้าจึงเห็นสมควรคัดค้านในระยะนี้ให้มีผลบังคับเมื่อ ๑ ปีข้างหน้า จึงได้สงวนคำแปรญัตติไว้ ข้าพเจ้าพูดเท่านี้ก่อน ในขั้นนี้

ประธานสภาผู้แทน : คณะกรรมาธิการมีอะไรจะชี้แจงหรือไม่ครับ

นายศ อินทรโกมัลย์สุต (กรรมาธิการ) : กรรมาธิการไม่เห็นด้วยกับคำแปรญัตติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ด้วยเหตุผลสองประการ

ประการที่ ๑ คำแปรญัตติของท่านผู้มีเกียรติที่ให้ยึดการใช้พระราชบัญญัติรับรองพระราชกำหนดดังกล่าวออกไป ๑ ปีนั้น เป็นการขัดกับหลักการที่สภาได้รับรองไว้แล้วในวาระที่ ๑ และสภาได้ส่งให้กรรมาธิการพิจารณาในวาระที่ ๒ โดยเหตุผลที่ว่าพระราชกำหนดนี้เป็นกฎหมายมีผลใช้บังคับนับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป แต่กรรมวิธีหรือแบบวิธีการในการตราพระราชกำหนดนั้น ย่อมจะแตกต่างกับการตราพระราชบัญญัติอื่นโดยทั่วไป เพราะพระราชกำหนดจะตราขึ้นมาได้ก็โดยอาศัยอำนาจตามความในกฎหมาย

รัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะเกี่ยวกับการภาษีและการเงินได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔๖ ซึ่งมีความจำเป็นและรีบด่วน ถ้าหากจะต้องยืดเวลาออกไปมันก็เป็นการจัดเจตนาของกฎหมายรัฐธรรมนูญ ดังที่กระผมได้กราบเรียนโดยนัยดังกล่าว จึงไม่สามารถจะรับคำแปรญัตติของท่านผู้มีเกียรติไว้ได้

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : ผม นิสิต เวทย์ศิริยานันท์ ส.ส. ศรีสะเกษ ผมเป็นผู้หนึ่งในบรรดาเพื่อนสมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ที่ได้ยื่นแปรญัตติไว้พร้อมกับเพื่อน ๆ หลายคนด้วยกัน ในการแปรญัตติครั้งนี้ ไม่ใช่ว่าพรรคประชาธิปัตย์ไม่ทราบว่าเป็นพระราชกำหนด เราทราบดีว่าเป็นพระราชกำหนด แต่ว่าไม่มีช่องทางใดอื่นที่เราจะแปรญัตติได้ นอกจากในมาตรา ๒ ที่เปิดโอกาสให้เราแปรญัตติได้ เพราะในมาตรา ๒ นั้น บอกว่าพระราชบัญญัตินี้จะมีผลใช้บังคับก็ต่อเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา อันนี้เราเห็นว่ามิใช่ช่องโหว่ เราจึงได้แปรญัตติในมาตรา ๒ ว่า พระราชบัญญัตินี้จะให้ใช้บังคับได้เมื่อครบ ๓๖๕ วัน นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ที่เราต้องทำเช่นนั้นก็เพราะว่าเราอมรับว่าเรารู้เรื่องครบเรื่องนี้ แต่มันไม่มีช่องใดที่จะทำให้เราได้ชี้แจงในสภานี้ทราบได้ว่า ความเดือดร้อนมันตกไปทุกหย่อมหญ้าอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปเมื่อสักครู่นี้ ผมยังไม่เข้าใจจริงๆ ว่าทำไมก็รัฐบาลนี้รู้ว่าประชาชนเดือดร้อนกันทุกแห่งหน ก็ยังตั้งต้นที่จะทำต่อไปอีก เรารู้ เมื่อเรารู้อยู่เต็มอกเช่นนี้ก็น่าจะมีการแก้ไข ถ้าหากจะมีวิธีทางใดที่จะทำได้แล้ว ผมใคร่อยากให้รัฐบาลนี้ได้พิจารณาซึ่งใจเสียอีกทีหนึ่งหากว่าจะเป็นไปได้ จะเป็นการถอนพระราชกำหนดนี้กลับคืนไปหรือประการหนึ่งประการใด หรือว่าเลื่อนระยะเวลาไปอย่างที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายมานั้น ก็จะเป็นการทำให้ประชาชนได้ผ่อนหนักลงเป็นเบา ผมขอเรียนว่าเราทราบต่อไปเหมือนกันว่าพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากรนั้น เราอ่านดูตามรายการแล้วก็รู้สึกว่ามันมองดูผิวเผินมันก็ไม่กระทบกระเทือนอะไรมากนัก เพราะว่าสินค้าเหล่านั้นอย่างเป็นต้นว่า ยกตัวอย่างง่าย ๆ หุบลาลาม ไม่กระทบกระเทือนกับประชาชน โดยข้อเท็จจริงแล้วคนรวยเท่านั้นที่กินกัน คือทางรัฐบาลนี้มองแต่นั้นครับ แต่ไม่ได้มองผลสะท้อนที่ไปสู่ประชาชนซึ่งพ่อค้านี้เขาได้ฉวยโอกาส คำว่าขึ้นภาษีนี้แหละครับ มันเลยขึ้นทุกอย่างไปหมด และถือโอกาสว่าอะไรก็ขึ้นภาษีหมด คำว่าขึ้นภาษี รัฐบาลนี้จะได้อะตัวเลขของภาษีที่เราตั้งกำแพงไว้ คือว่า ภาษีเหล่านั้นพิกัดอัตราศุลกากรเหล่านั้นซึ่งเป็นสินค้าฟุ่มเฟือยหรืออะไรที่คนรวยเท่านั้นที่เขากิน หรือเขาใช้กันก็มีเป็นบางอัน อย่างเป็นต้นว่าพวกนมอย่างนี้คนรวยหรือคนจนก็ใช้เหมือนกัน อันนี้

ก็ไปขึ้น อันนี้ก็รุนแรงไปหน่อยแต่สำหรับผมดูแล้ว ผมรู้ถึงเจตนาว่ารัฐบาลชุดนี้มุ่งที่จะเก็บภาษีคนรวย แต่ว่ามันไปกระทบตรงที่ว่าเมื่อรัฐบาลประกาศออกมาว่าขึ้นภาษี มันกระทบกระเทือนไปหมดทุกแห่งหน พวกเราต้องซื้อของแพงกันหมดทั้งประเทศ ทำให้เราอยู่ในภาวะซึ่งบ้านเมืองกำลังเดือดร้อน อย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านเคยได้พูดว่าเราอยู่ในภาวะที่ต้องการความสามัคคี ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ภัยอยู่รอบบ้านอะไร ท่านก็อ้างอยู่ทุกวี่ทุกวัน วิทย์ก็เป่าข้าวอยู่ แต่ว่าอยากจะชี้ว่ามูลเหตุที่ทำให้การขึ้นภาษีนี้นี้ต้องไปกระทบกระเทือน ก็เพราะว่ารัฐบาลคงจะจำได้ถึงการแปรรูปที่ดินประมาณหรือมีการพูดกันถึงงบประมาณเมื่อปีที่ผ่านมาว่า งบประมาณปิดทึบไม่ลงถึง ๘,๐๐๐ กว่าล้านบาท เมื่องบประมาณพันกว่าล้าน ผมจึงเห็นว่าในการที่รัฐสภา เราได้ท้วงติงกันถึงหลายครั้งหลายหนว่ารัฐบาลใช้เงินฟุ่มเฟือยรัฐบาลไม่พยายามจะตัดความฟุ่มเฟือยเหล่านั้นจึงได้มากระทบ แต่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้บอกว่าสถาบันการเงินเราเป็นที่ ๓ ที่ ๔ ของโลกเท่าที่ผมจำไม่ผิดก็คงจะ ท่านตอบว่าอย่างนั้น ภาวะการเงินเราดีมาก แต่ท่านต้องยอมรับความจริงอันหนึ่งว่า นอกจากที่รัฐบาลใช้ความฟุ่มเฟือยแล้ว รัฐบาลชุดนี้มีความสามารถอยู่อย่างเดียวนอกจากนี้พูดได้ว่า คือมีแต่การกู้หนี้ยืมสินเข้ามาใช้เท่านั้น เพื่อจะให้ปิดทึบลง ไม่เคยได้ใช้ความสามารถอย่างอื่นเลย นอกจากนั้นก็ยังมีแต่โครงการใหญ่ ๆ ที่จะสร้างสรรค์แต่ไม่ได้ติดตามดูผลงานของโครงการนั้น โครงการใหญ่ ๆ ไม่ว่าสร้างเขื่อนสร้างอะไรก็ตามแต่ สิ่งเหล่านี้ครับ มันสูญเสียเงินไปมหาศาลและทุกปีเราจะต้องตัดเงินตามกฎหมายว่าจะต้องใช้หนี้ทั้งดอกทั้งต้นเขาปีหนึ่งตั้ง ๕๐๐-๖๐๐-๗๐๐ ล้านไปแล้ว เงินก็ขาดดุลย์...

ประธานสภาผู้แทน : ขอประทานโทษนิดหนึ่งเถอะครับ คือว่าในวาระที่ ๒ นี้ การอภิปรายนั้นตามข้อบังคับให้อภิปรายเฉพาะในการที่แปรรูปที่ดิน เพราะฉะนั้นในการที่แปรรูปที่ดินนี้ คุณนิสิตและพวกได้แปรรูปที่ดินในการที่จะให้ยึดเวลาออกไป ผมก็ยินยอมที่จะให้เหตุผลประกอบได้พอสมควร ขอความกรุณา

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ (ศรีสะเกษ) : ครับ ๆ ขอบคุณครับ คือเจตนารมณ์จริง ๆ ของผม เชื่อว่าเป็นเจตนารมณ์ของท่านผู้แทนทุก ๆ ท่านที่ได้รับเลือกมาจากประชาชน ก็คือว่าจะมาเป็นปากเป็นเสียงในการที่จะหาช่องทางให้ราษฎรเราได้รับความอุมชูช่วยเหลือ แต่ว่าเสร็จแล้ว เราต้องมาถูกทางรัฐบาลนี้กระทำในภาวะที่เราสุดแสนจะทนทานได้ พวกผมขอโทษเถอะครับ ไม่ได้หัวนเกรงเลยหากว่าจะมีใครชู้ว่าจะมีการยุบสภา หรืออะไรก็ตามแต่ เพื่อจะ

ให้ผ่านกฎหมายนี้ พวกผมผ่านให้ไม่ได้ ไม่ได้ก็เพราะเหตุผลว่า แม้ว่าพิกัดอัตราศุลกากรนั้น เรามองเห็นครบหลายอันทีเดียว ที่มันไม่กระทบกระเทือน แต่กระทบกระเทือนเป็นลูกโซ่ อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เล่าให้ฟังเมื่อีกว่า หน่อไม้ซึ่งเป็นของป่าในบ้านเราแท้ ๆ มันก็ ขึ้นด้วย เพราะต้องไปซื้อถุงพลาสติกแวงมาอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นผมอยากให้ตั้งข้อสังเกตว่า ถ้ารัฐบาลชุดนี้มีเจตนาที่จะมุ่งที่เก็บอย่างนั้นแล้ว ทำไมจึงไม่ได้ประกาศเสียก่อนว่า ควรจะได้มีการประกาศเสียก่อนว่าสินค้าอย่างไหน คือควรจะมีสิทธิว่าจำเป็นแค่ไหนกับประเทศ ว่าประเทศเราผลิตได้เราจึงไม่ให้เข้าอย่างนั้นอย่างนี้ มันน่าจะมีวิธีการอย่างนั้นถึงจะถูก ผม เห็นด้วยในการที่จะเก็บกับสิ่งฟุ่มเฟือยเหล่านี้ แต่ว่าเมื่อประกาศว่าเป็นการขึ้นภาษีนี้ซึ่งรับ พ่อค้าประชาชนที่ฉวยโอกาสนี้ รัฐบาลก็ไม่ได้มีมาตรการในการที่จะจัดการกับพ่อค้าเหล่านี้ ให้เป็นที่ ยังไม่เคยเห็นตั้งแต่ขึ้นมาจนกระทั่งเดี๋ยวนี้ ตั้งแต่พระราชกำหนดใช้มาแล้ว จนกระทั่ง เดียวนี้ ไม่ประกาศเลยว่าทางรัฐบาลได้จับกุมหรือลงโทษพ่อค้าที่ขึ้นภาษีเหล่านั้นเลยแม้แต่ รายเดียว ผมจึงขอสรุปสั้น ๆ ว่า ทางพรรคประชาธิปัตย์หรือตัวผมเองในฐานะเป็นผู้แทนปวงชน ก็ไม่เห็นด้วยในวิธีการของรัฐบาลที่ขึ้นภาษีในขณะที่ภาวะบ้านเมืองเราเป็นเช่นนี้ ผมขอพูด แค่นี้

นายสุรินทร์ เทพกาญจนา (กรรมาธิการ) : ปัญหาข้อเท็จจริงต่าง ๆ ตามที่ท่านสมาชิก ผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปนั้น เราก็ได้มีการอภิปรายกันไปในวาระ ๑ ในการรับหลักการหรือไม่แล้ว สำหรับในขั้นนี้เป็นวาระ ๒ และวาระ ๓ ซึ่งเป็นหน้าที่ของคณะกรรมการซึ่งทำหน้าที่ นี้อยู่ คณะกรรมาธิการก็มีหน้าที่แต่เพียงจะพิจารณาว่าคำแปรญัตติของท่านนั้นจะเป็นการ เหมาะสมที่สมควรจะมีการแก้ไขหรือไม่ สำหรับปัญหาเรื่องนี้ กระผมใคร่จะกราบเรียนว่า เป็นการออกพระราชบัญญัติเพื่ออนุมัติพระราชกำหนด พระราชกำหนดดังกล่าวนั้นได้ออก มาตามมาตรา ๑๔๗ และได้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศใช้แล้ว แต่ในมาตรา ๑๔๗ นี้ก็บ่งว่า ให้ใช้มาตรา ๑๔๖ ววรรค ๒ ววรรค ๓ โดยอนุโลม ฉะนั้นก็มีปัญหาพิจารณาว่าให้เสนอต่อสภา ภายใน ๒ วัน เพื่อถ้าสภาอนุมัติก็ให้ประกาศใช้ได้ ถ้าไม่อนุมัติก็เป็นอันตกไป อันนี้ก็ได้ออก มาภายในกำหนดแล้ว และสภาได้รับหลักการอนุมัติไปแล้ว ปัญหาที่มีว่า เมื่อรับอนุมัติไป แล้วเช่นนี้ก็มีววรรค ๓ บอกว่าให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ การทำเป็นพระราชบัญญัตินั้นเราก็ ทำไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญเพื่อให้สมบูรณ์เท่านั้นเอง ที่นี้ปัญหาก็คือว่าท่านสมาชิก ใครที่จะขอแปรญัตติตามมาตรา ๒ ให้ยึดไป ๓๖๕ วัน กระผมใคร่จะขอกราบเรียนว่าพระราช

บัญญัตินี้เราอนุมัติแล้ว ผลมันก็เกิดตั้งแต่พระราชกำหนดได้ใช้บังคับมาก่อนที่เราจะเสนอพระราชบัญญัติ และผลนั้นจะดำเนินเรื่อยไปจนกว่าเมื่อสภานี้ไม่อนุมัติ ที่นี้ถ้าหากว่าเราจะไม่อนุมัติในวาระ ๒ นี้ ก็เป็นการขัดต่อหลักการ ก็แปรญัตติไม่ได้ ที่นี้จะอนุมัติโดยมีเงื่อนไขว่าให้ใช้อีก ๓๖๕ วัน กระผมก็เห็นว่านอกจากจะเป็นการขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแล้วยังจะไม่มีผลอะไรเกิดขึ้นเลย เพราะเหตุว่าพระราชกำหนดนั้นก็คงดำเนินการใช้ได้ต่อไปเรื่อยไปจนกว่าอีก ๓๖๕ วัน พระราชบัญญัตินี้ใช้มันก็ต่อช่วงไปอีก มันก็ไม่เกิดผลอะไร ถ้าเราจะให้มีผลไม่ให้ใช้บังคับก็ขัดหลักการ ที่นี้กระผมเองและก็คิดว่าท่านสมาชิกทุกท่านผู้มีเกียรติ ณ ที่นี้ก็ดี และโดยเฉพาะคณะกรรมการการแปรญัตตินี้ก็ดี ก็คำนึงอยู่ว่า ถ้าหากพระราชบัญญัตินี้จะเกิดความเดือดร้อนเสียหายไม่บังเกิดผลดีแก่ประเทศชาติแล้ว สมาชิกทุกท่านผู้มีเกียรติในที่นี้ก็คงจะมีความเห็นพ้องต้องกันว่าควรจะได้ทำการแก้ไข แต่ว่าการแก้ไชนั้นเราก็ต้องแก้ไขให้ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ คือเราก็เสนอร่างพระราชบัญญัติออกมาใหม่จะโดยรัฐบาลก็ดีหรือจะโดยทางสมาชิกสภาผู้แทนก็ดี อะไรทำนองนั้น แต่ว่าถ้าหากว่าเราจะมาให้อยู่โดยการแก้มาตรา ๒ นั้น กระผมเห็นว่านอกจากจะเป็นการขัดต่อวิธีการและบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแล้วยังจะไม่บังเกิดผลดีด้วย คณะกรรมการจึงจำเป็นต้องขอขึ้นตามร่างเดิม

ประธานสภาผู้แทน : ผมจะขอให้สิทธิแก่ผู้ที่แปรญัตติก่อน คุณฟอง

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : กระผมได้แปรญัตติคำปรารภไว้...

ประธานสภาผู้แทน : คำปรารภนี้ผ่านมาแล้วครับ เอามาตรา ๒

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ครับ กระผมจะชี้แจงว่ากระผมได้สละสิทธิเพราะเหตุใด คือว่าเมื่อได้พิจารณาแล้วเห็นว่าคำปรารภนั้นมีความตรงกับที่แปรญัตติในมาตรา ๒ เพราะฉะนั้นก็จะกราบเรียนเฉพาะคำแปรญัตติในมาตรา ๒ ที่เดียว กระผมขอกราบเรียนตอบ ให้ได้พิจารณาคำของท่านกรรมาธิการที่นั่งลงเมื่อกี้นี้ว่าในปัญหากฎหมายว่าพระราชกำหนดนั้นเราได้ผ่านไปแล้ว ถ้าหากว่ามาแปรญัตติและที่ประชุมเห็นชอบตามผู้แปรญัตติแล้ว มติก็ไม่มีความหมายพระราชกำหนดนั้นก็เดินเรื่อยไป กระผมคิดว่าอันนี้เป็นปัญหากฎหมายที่ท่านผู้รู้ทั้งหลายในที่นี้คงจะอภิปรายได้ดีกว่ากระผม แต่ทว่ากระผมเองมีความเห็นว่าเราแปรญัตติให้พระราชกำหนดนั้นเดินไป ๑ ปีเท่านั้น พอพ้น ๑ ปีเราจะให้คง ความหมายของผู้แปรญัตติเป็นเช่นนั้น แต่ทว่าคงจะได้หรือไม่นั้นเป็นปัญหากฎหมายอย่างว่า ที่นี้เหตุใดเราจึงขอเวลา ๑ ปี นี่เป็น

ประเด็นที่กระผมจะกราบเรียน ก่อนอื่นขอกราบเรียนว่า ในวันพิจารณาพระราชกำหนด ๖ ฉบับนั้น เราพิจารณารวม จะเห็นได้ว่าสมาชิกพยายามที่จะยกมือขึ้นอภิปรายคัดค้าน เกือบจะว่าทุกคนในสภาฯ แต่ทว่าก็ไม่มีโอกาส เมื่อเป็นเช่นนั้น ถึงวาระลงมติผลก็ปรากฏดังที่ได้เป็นมาแล้ว ที่นี้ในการที่เราแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติในวันนี้นั้นมันเป็นการพิจารณาแยก อันนี้โปรดพิจารณาให้ดีกว่าเราแยก เหตุผลที่เราให้สำหรับการรวมกัน เมื่อแยกออกแล้วมันก็ย่อมมีเหตุผลต่างกัน จะเห็นได้ว่ารัฐบาลเองก็ยอมลดภาษีบางอย่าง เช่น ภาษีซีเมนต์ หรือน้ำมันที่ผลิตในประเทศเป็นต้น นั้นจะเห็นว่าท่านมีเหตุผล ท่านฟังเสียงมหาชน มันเป็นเหตุผลเฉพาะร่างพระราชบัญญัติ แต่สำหรับร่างพระราชบัญญัตินี้ คือร่างพระราชบัญญัติพิทักษ์ตราสัญลักษณ์ฉบับนี้นั้นมันก็มีเหตุผลพิเศษของมัน กระผมจะได้ยกตัวอย่างและกราบเรียนต่อไป เพราะเหตุนี้เราจึงขอเวลาท่านให้ใช้เวลาอีกสัก ๑ ปี มูลเหตุที่ออกพระราชกำหนดนี้กระผมก็ไม่ทราบ แต่เข้าใจเอาไว้ว่า เมื่อท่านได้ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณปี ๒๕๑๔ แล้วเห็นว่าเงินขาด ไม่มีทางออกอื่นใด นอกจากขึ้นภาษี จึงได้รับออกพระราชกำหนดในเวลากลางคืน แม้สมาชิก ส.ป.ท. เองก็ไม่ได้ทราบไม่รู้อะไรเลย ถ้าหากว่าได้ทราบว่าต้องการเงิน ๑,๔๐๐ - ๑,๕๐๐ ล้านบาทแล้ว ไม่ต้องขึ้นภาษี จะมีวิธีอื่นใดหรือไม่ขึ้น เข้าใจว่าสมาชิก ส.ป.ท. ก็คงจะมีความเห็นให้รัฐบาลปฏิบัติได้ เช่นท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ได้แนะไว้ว่า ตัดการใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย ทยอยลงเหล่านี้นั้นเป็นต้น หรือหาตลาดต่างประเทศให้ส่งผลิตผลการเกษตรออกไป เร่งรัดเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่สถิติอาชีพราษฎร เช่น ภาคตะวันออกเฉยงเหนือ เรื่องเลี้ยงไหมเลี้ยงไหมเลี้ยงไก่ ทางใต้ปลูกสวนยางเหล่านี้ ให้ราษฎรได้มีการผลิตผลเพิ่มขึ้น แล้วทางเศรษฐกิจหาตลาดต่างประเทศก็คงจะมีทั้งรายได้เพิ่มอาชีพให้ราษฎรและเพิ่มภาษีได้ด้วย อย่างนี้ท่านจะเห็นว่าท่านสมาชิกผู้อภิปรายในวาระที่ ๑ ก็ดี เสียงประชาชนก็ดี แสดงทางออกแนะนำรัฐบาลเป็นอันมาก เพราะฉะนั้นกระผมคิดว่าทางรัฐบาลนี้จะฟังเสียงประชาชนซึ่งหมายถึงผู้มีปัญญาเขียนในบทความหนังสือพิมพ์บ้าง อภิปรายนอกสภาบ้างเหล่านี้ เวลา ๑ ปีนี้กระผมเชื่อมั่นเหลือเกินว่ารัฐบาลนี้สามารถที่จะไม่ต้องใช้พระราชบัญญัติ เอาฉบับนี้ฉบับเดียว กระผมไม่ได้ว่าถึง ๖ ฉบับ พระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ต้องใช้ ถ้าหากจะแปรญัตติเดี๋ยวนี้ว่าไม่ต้อง ๓๖๕ วัน งดแต่เดี๋ยวนี้ไปก็ยังจะทำได้ คือประโยชน์จะตกอยู่ทั้งราษฎรด้วย รัฐบาลด้วย ตลอดทั้งความเข้าใจดีระหว่างราษฎรกับประชาชน ดังที่ท่านสมาชิกหลายท่านได้กล่าวไปนั้น กระผมจะขอกราบเรียนเพิ่มเติมอีกว่าการขึ้นภาษี ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กรรมการได้

อภิปรายเสมอว่ามันไม่ได้เกี่ยวข้องกัน ขึ้นภาษีอันนี้ก็เฉพาะอันนี้ ไม่ได้เกี่ยวโยงไปถึงอื่น เมื่อตะกี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังบอกว่าของไม่ได้ขึ้นราคา เอ กระผมคิดว่าไม่จริงครับ คือท่านนั่งอยู่ในกระทรวง แม้แต่ท่านพระนครท่านก็ไม่ค่อยจะได้มีเวลาออกไป สมาชิกแห่งจังหวัดมหาสารคามบอกว่า อ้ายกบ เขียด นะมันขึ้นด้วย มันจริงนะครับไม่ใช่ตลกครับ เป็นความจริง ผักที่มันเกิดในป่าไปเก็บมาขาย แม้แต่ตัวอ้ายโกร่งจิ้งหรีดซึ่งขายเป็นอาหารที่ดีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็ขึ้นราคา ถ้าผู้ไม่ไปเห็นตลาดสดภาคไหนจะเห็นว่า กระผมพูดอยู่เดี๋ยวนี้ก็ดี สมาชิกมหาสารคามพูดเป็นเรื่องตลก ขอให้ไปดูจะเห็นว่ามันขึ้นจริง ๆ มันไม่ได้อยู่โดดเดี่ยวนะ ทุกอย่างมันเกี่ยวพันกันไปหมด เพราะฉะนั้นกระผมเชื่อมั่นว่าพระราชบัญญัตินี้ถ้าถึงเสียได้จะบรรเทาความเดือดร้อนลงเป็นอันมาก กระผมขอยกตัวอย่าง ความจริงกระผมไม่ใช่นักการค้า ไม่ใช่เกษตรกรทั้งนั้น.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอประทานโทษ ขออย่าได้เอาตัวอย่างประกอบ เพราะว่ามันเป็นวาระที่ ๒ จริง ๆ ครับ

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ครับ ๆ จะจบเดี๋ยวนี้ละครับ ขอให้ยกตัวอย่างประกอบ

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เห็นใจผมบ้างเถิดครับ ผมน่าจะอยากให้พูด แต่ว่าข้อบังคับมันมี ก็ขอความกรุณาเถิดครับ ผมก็เต็มพีดเหมือนกันละ

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ท่านกรรมาธิการเมื่อตะกี้ก็เห็นว่าใช้ไปก่อนคล้าย ๆ กับว่าท่านพึงเหตุผลแต่น้อย ต่อไปเราแก้กฎหมายได้ นี่มันกฎหมายการเงิน ถ้ารัฐบาลไม่เสนอแล้ว สมาชิกทำไม่ได้เลย ท่านลืมนึกข้อบังคับไป ที่นี้กระผมขอยกตัวอย่าง แล้วจะขอแจ้งลง ลูกศิษย์ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังคือพวกบ่มไวยาสุบ พวกทำยาสุบทุกภาคเวลานี้กำลังจะล้มละลาย เพราะท่านสั่งไวยาสุบเข้ามาตีตลาด ไวยาสุบคนที่ผลิตภายในประเทศทั้ง ๆ ที่คุณภาพไวยาสุบนี้ของเรานั้นไม่แพ้ต่างประเทศ อันนี้ไม่มีขึ้น ไม่ขึ้น ไวยาสุบสั่งมาได้สบาย เจ้าหน้าที่และโรงงานยาสุบวิ่งไปตาม ๆ ตั้งโรงพยาบาลพิเศษ ซึ่งมนุษย์อื่นเข้าไปรักษาได้ยาก นี่ไวยาสุบไม่ขึ้น ในขณะที่เดียวกันพวกบ่มไวยาสุบ เขียงราย นครพนมหนองคาย อุบล กำลังจะล้ม นี่เขามาแจ้งท่านรัฐมนตรีแล้วกระผมจะพาไปพบก็ได้ว่า ผมจะล้มแล้วนะ ตายแล้ว ทำไม่ไม่ขึ้น เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเวลา ๑ ปีให้ท่านคิดเสียให้รอบคอบ กระผมไม่เชื่อว่าท่านไม่มีปัญหา ท่านมีปัญหาแต่ท่านตกใจกลัวงบประมาณนี้จะไม่ผ่านสภา

รับ ๆ ทำเอามาให้มันปิดหีบลง กระผมมีความเห็นอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทน : เดียวก่อนครับ ขอประทานโทษนะครับคือว่าขอความกรุณานิดหนึ่ง คือว่าเหตุผลที่จะพูดในวาระที่ ๒ นี้เพียงแต่ขอให้อภิปรายประกอบ ถ้าไม่อย่างนั้นมันจะกลับเป็นวาระที่ ๑ ไปอีกครั้งหนึ่งถ้าผมจะหักท้วงท่านนัก ท่านผู้อภิปรายก็ไม่ค่อยจะชอบ อ้ายครั้นจะปล่อยไปมันก็ผิดข้อบังคับ ผมก็ถูกตติณนินทาได้ เพราะฉะนั้นก็อยากจะให้การประชุมในสภานั้นเป็นไปในทางพอเหมาะสม ผมก็ขอให้แต่เพียงว่าอภิปรายประกอบเหตุผลโดยพอสมควร แล้วก็อย่าให้ทำความรายละเอียดจนเกินไปเลย เพราะถ้าผมปล่อยไปผมก็เสีย ถ้าผมจะห้ามผมก็เห็นใจ เพราะฉะนั้นผมขอ ขอเถาะครับให้เป็นไปตามข้อบังคับกันจริง ๆ จัง ๆ อย่าให้เป็นที่เย้ยหยันแก่คนอื่นได้ เอ้า คุณขุนทองครับ

นายขุนทอง ภูผาเดือน (กาฬสินธุ์) : กระผมขุนทอง ภูผาเดือน ส.ส. กาฬสินธุ์ พรรคประชาธิปัตย์ครับ กระผมจะพยายามอภิปรายเหตุผลสนับสนุนเฉพาะที่กระผมขอแปรญัตติและสงวนไว้ ดังที่ท่านประธานขอรับรองครับ ที่นี้กระผมขอแปรญัตติและก็สงวนไว้ให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับเมื่อพ้น ๓๖๕ วัน นับจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ก่อนอื่นกระผมก็ใคร่จะขอเรียนชี้แจงแก่ท่านกรรมาธิการผู้มีความเกียรติดีเล็กน้อยก่อนครับ ท่านกรรมาธิการผู้มีความเกียรติดีท่านบอกว่าพระราชกำหนดนี้มันเป็นกฎหมายออกมาตามอาศัยรัฐธรรมนูญ ก็มีผลใช้บังคับเรื่อย ๆ ไปจนถึงเป็นเวลา ๑ ปี ๒ ปี จนกว่าเราจะไม่อนุมัติพระราชบัญญัติใช้พระราชกำหนดนี้ แต่ความคิดเห็นของกระผมจะตรงกันข้าม ที่กระผมขอแปรญัตตินี้ไว้เนี่ย ต้องการให้พระราชกำหนดนั้นระงับผลใช้บังคับก็ต่อเมื่อพ้น ๑ ปีต่อไปแล้ว ความเข้าใจของกระผมเป็นอย่างนี้ เพราะตามรัฐธรรมนูญนั้น พระราชกำหนดจะเสนอก็ได้ แต่ต้องขออนุมัติสภาผู้แทนโดยเร็ว คำว่าขออนุมัติสภาผู้แทนโดยเร็วนี้เมื่อสภาผู้แทนไม่อนุมัติก็เป็นอันตกไป แต่ที่กระผมแปรญัตติไม่ได้ขัดหลักการ อนุมัติอยู่ แต่อนุมัติในลักษณะที่ให้พระราชกำหนดนั้นระงับผลใช้บังคับเสียก่อน ให้อยู่ตรงนี้นะก่อน จะมีผลบังคับได้ก็ต่อเมื่อพ้น ๓๖๕ วัน กระผมมีเจตนารมณ์ดังนี้ ทั้งนี้ก็ด้วยเหตุผลว่ากระผมไม่เห็นด้วยกับที่ทางรัฐบาลขึ้นภาษี เป็นการข่มขืนประชาชนโดยประชาชนไม่รู้เนื้อรู้ตัวและจะมาจากสภาผู้แทนนี้เป็นพยานว่าที่รัฐบาลทำนั้นชอบแล้ว ๆ กระผมไม่เห็นด้วยทั้งนี้ก็เพราะว่ายังไม่ถึงเวลาอันควร การที่เป็นรัฐบาลที่ดีนั้น กระผมเห็นว่าควรจะต้องสุภาชิตอีสานเป็นสุภาชิตปูสอนหลาน กระผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานพูดเป็นภาษาอีสานสักนิดหน่อยสุภาชิตปู

สอนหลานของอีสานว่าอย่างนี้ครับ “ผู้อยู่สูงให้นอนคว่ำ ผู้อยู่ต่ำให้นอนหงาย” ที่นี้ถ้าแปลเป็นภาษาไทยกลางแล้วก็หมายความว่าคนซึ่งอยู่สูงให้นอนคว่ำ คนที่อยู่เบื้องต่ำให้นอนหงาย ก็คือหมายความว่าคนอยู่สูงหมายถึงผู้มีอำนาจปกครองบังคับบัญชา คนที่อยู่ต่ำหมายถึงผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ฉะนั้นรัฐบาลควรจะถือสุภาชิตบทนี้ โดยนอนคว่ำแล้วก็ดูแลความทุกข์สุขของประชาชนซึ่งเป็นผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาด้วย ขณะนี้ประชาชนชาวไทยซึ่งอยู่ในชนบทนั้น รายได้ไม่เพียงพอ จริงอยู่ทางรัฐบาลท่านประกาศว่าขณะนี้รายได้ประชาชาติจะเพิ่มขึ้นเป็น คนละ ๓,๐๐๐ กว่าบาทต่อปีก็รู้สึกสูงขึ้น ข้อนี้ทั้งจริงและไม่จริง จริงในข้อที่ว่าเป็นการถัวเฉลี่ย รายได้ประชาชาติ แต่ไม่จริงในข้อที่ว่าประชาชนส่วนใหญ่ซึ่งเป็นชาวไร่ชาวนา อาศัยอยู่ตาม ชนบทบ้านนอกไม่รู้ก็หมิ่นก็พันหม่นบ้านนี้ เดียวนี้รายได้ไม่ถึงอย่างนั้นเลยครับ อย่างมากไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท แล้วก็จะอยู่ได้อย่างไร ประกอบกับรัฐบาลนี้ยังไม่ได้ดูแลช่วยเหลือผลิตผลของ ชาวไร่ชาวนาซึ่งเป็นพื้นฐานของสังคมไทยนี้ให้ได้มีรายได้อยู่ดีกินดี อาทิเช่นข้าวก็ขายไม่ออก ผลิตผลของชาวไร่เช่นปอกีขายได้ไม่คุ้มทุน แล้วก็จะให้เขามารับภาระภาษีนี้ กระผมเห็นว่า ยังไม่ถึงเวลาอันควร จึงอยากจะให้พระราชกำหนดนี้สะดุดหยุดลงเสียก่อน มีเวลา ๓๖๕ วัน นอกจากนั้นที่ทางรัฐบาลท่านแถลงว่าการขึ้นภาษีครั้งนี้มีเพียง ๒๐๐ กว่ารายการ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังท่านบอกว่าเป็นแต่เพียง ๑ ใน ๑๐ ความจริงแล้วมันเป็น ๒๐๐ กว่า ประเภท แต่ละประเภทนี้ตั้งหลายสิบรายการรวมแล้วการขึ้นภาษีครั้งนี้ครอบคลุมจกจก ประชาชน ต้องเดือดร้อนแน่ ที่ท่านบอกว่าประชาชนคนจนไม่เดือดร้อนนะ ไม่จริงหรอกครับ ถึงแม้ว่า สินค้าบางอย่าง จะเหมาะสมสำหรับการใช้จ่ายเฉพาะคนรวยก็จริงอยู่ เมื่อคนรวยต้องซื้อ ของแพง คนรวยนี้ขอให้ท่านประธานลองเปรียบเทียบมันสมองระหว่างคนรวยกับคนจนดู ชิคครับ เอาละ ผมไม่ได้ดูถูกคนจน คนจนย่อมไม่ฉลาดไหวพริบย่อมไม่ปราดเปรื่องเอารัด เอาเปรียบคนรวยไม่ได้ ถ้าหากคนรวยมีค่าใช้จ่ายสูงขึ้น ก็หาวิธีเอาเปรียบคนจนโดยอาจจะ การเช่าเขาอาจจะเพิ่มขึ้นราคาเช่าก็เพิ่มขึ้นหรือดอกเบี้ยคิดสูงขึ้นอะไรทำนองนี้ มีวิธีการหลาย ๆ อย่าง ซึ่งคนรวยจะต้องเอาเปรียบคนจนวันยังค่ำ แล้วรัฐบาลนี้จะไม่เห็นใจคนจนบ้างหรือครับ สะดุดอยู่ลงหน่อยไม่ได้หรือ เอาละครับในข้อกฎหมายนั้นผมยังไม่อภิปราย ณ ที่นี้ ที่นี้อีก ประการหนึ่งที่กระผมว่าประชาชนเดือดร้อนอย่างยิ่ง และรัฐบาลก็อ้างว่าจะอาศัยพระราชบัญญัติ ค่ากำไรเกินควรไปเป็นมาตรการ ใช้ไม่ได้ผลหรอกครับ เพราะว่าเขาไม่ได้ฉวยโอกาสขึ้นราคา แต่โอกาสฉวยให้เขาขึ้นราคาต่างหากครับ เพราะรัฐบาลมาขึ้นภาษีก็นั่นโอกาสฉวยให้เขาขึ้น

ราคา เราจะไปใช้พระราชบัญญัติค่ากำไรเกินควรนะ ไม่เป็นธรรมแน่ ยิ่งจะยุ่งเหยิงและแล้ว
 ภัยจากภายนอก คอมมิวนิสต์ก็จะถือเป็นช่องทางโจมตีและชักชวนประชาชนให้หันเหไปอยู่
 กับทางเขา กระผมว่าเป็นอันตรายในระยะนี้และนอกจากนั้น ประการสำคัญที่สุดนะครับ ก็
 คือว่าหน่วยเงินของไทยเราขณะนี้ถึงแม้ว่าแม่ค้าพ่อค้าจะขึ้นราคาเพียง ๑๐ สตางค์ แต่หน่วย
 เงินของเราไม่มี ๑๐ สตางค์ครับ ต้องมีตั้งแต่ ๒๕ สตางค์ สมมติว่าจะขึ้นราคาไปอีก ๑๐ สตางค์
 ไม่มีแหง ๆ ครับ จะต้องขึ้นอีก ๒๕ สตางค์ ถ้าจะขึ้นเป็น ๓๐ สตางค์ ก็ขึ้นเป็น ๕๐ สตางค์ ถ้า
 ขึ้น ๔๐ สตางค์ก็ขึ้นเป็น ๗๕ สตางค์ ๑.๐๐ บาท อะไรทำนองนี้แล้วก็จะถือว่าเขาถือโอกาสค่า
 กำไรเกินควรได้อย่างไร เพราะหน่วยการเงินของเรามี ๒๕ สตางค์ ยิ่งบ้านนอกของกระผม
 ไม่มีเลยครับ เงินสิ่งนี้หาหายากก็แทบจะไม่มี เวลาปวดท้องเขาบอกว่าเงินเหรียญสิ่งนี้เอาไป
 แชน้ำมารับประทานหาย ทาตลอดทั้งวันทั้งคืนยังไม่ได้ เขาจะไม่เดือดร้อนอย่างไร ท่านประธาน
 ครับ ลองคิดดูสิครับ สะดุดหยุดลงเสียเถอะครับ ที่นี้แล้วก็ต่อไปกระผมก็ขออนุญาตท่าน
 ประธานหน่อย ว่าโครงสร้างของภาษีนี้ทำให้รัฐบาลไทยเราถึงชอบเก็บภาษีวิจิตรง ขอโทษ
 ครับ ทำให้ถึงชอบเก็บภาษีทางอ้อมมาก ก็เพราะว่าการเก็บภาษีทางอ้อมนี้ผู้เสียภาษีไม่รู้เนื้อ
 รู้ตัว เก็บมาได้แล้วจะเอาไปใช้อะไรตามสบาย ตามสะดวกโยธินอย่างไรก็ผู้เสียภาษีไม่รู้ รัฐบาล
 ก็เลยชอบ แต่ถ้าเก็บภาษีทางตรงนะคนเสียมันรู้สึกตัวว่าควักกระเป๋าไปเสียภาษีให้รัฐนี้เราจะ
 ต้องดูแลว่าเงินที่ข้าพเจ้าเสียไปนี้รัฐบาลใช้จ่ายไปในทางที่ถูกที่ควรหรือไม่ รัฐเลยไม่อยากจะ
 เก็บภาษีทางตรง เพราะเกรงว่าเขาจะมาดูแลการใช้จ่ายเงินของตัวเอง ก็เลยไปเลือกเก็บเอา
 ภาษีทางอ้อม อันนี้แหละครับรัฐบาลท่านก็อ้างว่าท่านรักชาติ ชาติก็คือประชาชน แต่ท่านจะ
 รักชาติรักประชาชนก็ต่อเมื่อเก็บภาษีทางอ้อม แล้วเขาไม่รู้เนื้อรู้ตัวไม่มาควบคุม ท่านถึงจะรัก
 แต่ถ้าเก็บภาษีทางตรงตราบไต่ประชาชนผู้เสียภาษีก็ควบคุมการใช้จ่ายและท่านอาจจะไม่รัก
 ก็ได้ นี่ครับ ท่านประธานครับ ที่นี้กระผมก็ใคร่ขออ้อนวอนสักว่าหลังจากที่รัฐบาลได้
 ประกาศขึ้นภาษีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายนที่แล้วมา ประชาชนผู้มีความรู้ย่อมบ้างคือรู้ว่าถ้าขึ้นภาษีแล้ว
 เราจะเสียภาษีโดยวิธีใด เสียใจสลับสลับเหมือนกับถูกสายฟ้าฟาด แต่ประชาชนชานาชาไร
 ซึ่งไม่รู้ว่าเขาขึ้นภาษีนะ การค้าเราจะได้เสียภาษีอะไรเขาไม่รู้เรื่อง เขาก็เป็นคนถูกสูบเลือดสูบ
 เนื้อไปวันละเล็กละน้อย แล้วก็ตาย วันตายพรั่งมีรู้ตัวในวันข้างหน้า อันนี้แหละครับจึงอยาก
 กราบเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งสภานี้ได้ใช้วิจารณ์ญาณของตัวเอง ถ้าท่านรักประชาชน
 ท่านก็ควรจะช่วยประชาชนให้ระงับภาษีนี้สะกดหยุดลง แต่ท่านรัฐบาลเพียงไม่กี่คนก็ให้

ผ่านไป ก็ไม่เป็นไร ก็ถือว่าเป็นกรรมของหล่อน ขอขอบคุณครับ

นายยศ อินทรโกมลย์สุด (กรรมาธิการ) : กระผมจำเป็นที่จะต้องอภิปรายเพื่อแก้ไขข้อสงสัยของท่านผู้มีเกียรติสักเล็กน้อย แต่ก่อนที่จะอภิปรายในประเด็นที่ท่านพูดมากระผมใคร่จะขอทราบเรียนอีกสักครั้งหนึ่งว่า การตราพระราชกำหนดฉบับนี้นั้น ท่านผู้มีเกียรติสงสัยว่าเป็นปัญหากฎหมายจะแก้ไขหรือจะให้สละชุดหยุดลงได้หรือไม่นั้น ในวรรค ๓ ของมาตรา ๑๔๖ คำอนุมัติหรือไม่อนุมัติ ให้ให้เป็นพระราชบัญญัติในวาระที่ ๒ ที่เราพิจารณากันนี้พิจารณาในปัญหาที่ว่าจะอนุมัติหรือไม่อนุมัติ เพราะข้ออภิปรายต่างๆ ในวาระที่ ๑ เราได้อภิปรายกันมาอย่างกว้างขวางแล้ว ถ้ากระผมจะกล่าวไปก็อาจจะกล่าวว่ไปสนับสนุนพระราชบัญญัติฉบับนี้ แต่กระผมอยากจะกล่าวว่า ในระบอบประชาธิปไตยนั้นเราย่อมต้องฟังเสียงข้างมากและในระบอบประชาธิปไตย นักประชาธิปไตยต้องเป็นนักกีฬา ต้องขึ้นอยู่กับเหตุและผล ท่านมีเหตุมีผล ฝ่ายกรรมาธิการ ฝ่ายสมาชิกพรรค ส.ป.ท. ก็มีเหตุมีผล เหตุผลในการขึ้นกฎหมายท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ชี้แจงแล้วว่ามันมีความจำเป็น เพราะ ๑๐ ปีเราไม่เคยขึ้นกฎหมายเกี่ยวกับภาษีเลย แต่ฐานะทางเศรษฐกิจของประเทศได้เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากภาวะการณ์ของโลกและมิตรประเทศได้มีการเปลี่ยนแปลงไปด้วย ดุลการค้าเราเคยเสียเปรียบมานานแต่เราไม่เคยวิตกตลอดเวลา ๑๐ ปี เพราะเรามีดุลการค้าระเงินได้เปรียบเนื่องจากการช่วยเหลือจากมิตรประเทศ และตามที่ทหารสหรัฐมาจับจ่ายใช้สอยเงินในประเทศไทยไปเป็นจำนวนมากถึงปีละ ๕-๖ พันล้านบาท แต่เมื่อภาวะการณ์เปลี่ยนแปลงไปเราจำเป็นที่จะให้สัญญาประชาชนว่าถึงเวลาที่พวกเราจะร่วมมือกันและเตรียมพร้อมเพื่อรักษาสถานการณ์ในทางเอกราชแห่งเงินตรา ในทางเอกราชทางเศรษฐกิจอื่นๆ จึงได้มีการพิจารณาเห็นว่าวิธีหนึ่งในหลายวิธีคือการขึ้นภาษี และการขึ้นภาษีนี้นี้เจตนาของรัฐบาลก็ได้ขึ้นภาษีเพื่อตึงเงินจากคนรวยเพื่อไปกระจายไปยังคนที่มีรายได้น้อย พยายามขึ้นภาษีในสิ่งที่ประชาชนส่วนใหญ่จะไม่เดือดร้อนอย่างที่ท่านที่เคารพได้กล่าวแล้ว เช่นขึ้นภาษีใช้ปลาเคี้ยว ขึ้นภาษีหุปลาลม ขึ้นภาษีกะปิติดจากใต้หัวหรือขึ้นภาษีอื่นๆ เหล่านี้หรือว่าเหล้าต่างประเทศซึ่งไม่กระทบกระเทือน ในทรรศนะของกระผมเห็นอย่างนี้ โดยนัยดังกล่าวนี้ผมก็จะขอกลับมาพูดถึงเจตนารมณ์ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๗ ว่าจะต้องกระทำการโดยรีบด่วนและลับเพื่อรักษาประโยชน์ของแผ่นดิน พระมหากษัตริย์จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้ และต้องรีบเสนอขออนุมัติต่อสภา ซึ่งรัฐบาล

ก็ได้ดำเนินการแล้ว สภาได้พิจารณาและรับหลักการแล้วดังที่กระผมได้ชี้แจงในวาระที่หนึ่ง ท่านที่เคารพก็ยอมทราบ และท่านที่เคารพก็ทราบต่อไปว่าพระราชกำหนดนี้เป็นกฎหมายแล้ว ไม่มีโอกาสที่จะแปรญัตติได้ นอกจากจะแปรในมาตรา ๒ และมาตรา ๓ ก็การแปรในมาตรา ๒ และมาตรา ๓ เพื่อยืดเวลาออกไปหรือเพื่อให้สะดุดหยุดลงนั้นในวาระสามของมาตรา ๑๔๖ ก็ได้บอกอย่างที่เราได้เรียนอีกครั้งหนึ่งว่า ถ้าอนุมัติหรือไม่อนุมัติให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ ท่านผู้มีเกียรติก็บอกว่าเรื่องนี้เป็นกฎหมายการเงิน ถ้าหากท่านนายกรัฐมนตรีไม่รับรองก็อาจจะเสนอเข้ามาไม่ได้ ท่านลองเสนอเข้ามาก่อนว่าถ้าท่านต้องการให้มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องพิกัตอัตราภาษีในฉบับใด มีสมาชิกผู้รับรองครบถ้วน ท่านนายกรัฐมนตรีจะรับรองไหม เราคาดหมายไว้โดยที่ยังไม่ได้กระทำการ ท่านมีเหตุผลของท่าน รัฐบาลมีเหตุผลของรัฐบาล พรรค ส.ป.ท. มาจากประชาชนเช่นเดียวกับท่าน เรามีความรู้สึกอย่างเดียวกันว่าความเดือดร้อนของประชาชนนั้นเป็นสิ่งที่พวกเราจะต้องขจัดปัดเป่าด้วยกันทั้งนั้น แต่การขจัดปัดเป่านั้นเราย่อมมีวิธีการแตกต่างกันดังนัยที่ท่านผู้อภิปรายได้เสนอมา รัฐบาลและนักวิชาการเห็นว่าวิธีการอย่างนี้เป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่จะยับยั้งให้ค่าของเงินบาทคงมีเสถียรภาพอยู่ แต่ถ้าไม่มีมาตรการในหลาย ๆ วิธีโดยนักวิชาการหนึ่งของหลายวิธีมาใช้ ค่าของเงินอาจจะเปลี่ยนแปลงไปดังเงินมาร์คของเยอรมันในสงครามโลกครั้งที่ ๑ เงินจีนที่เราพูดกันว่าเงินกงเต็กหรือเบ็งคัลลว ไม่มีค่า อันนี้ความหวังโยของบรรดานักวิชาการก็ดี ความหวังโยของบรรดาสมาชิกที่สนับสนุนการตราพระราชกำหนดฉบับนี้ก็ดี มีหลาย ๆ อย่างในหลาย ๆ วิธี ไม่ใช่ไม่มี ที่นี้ท่านก็บอกว่าท่านทราบท่านเข้าใจ ทุกอย่างในเรื่องการออกพระราชกำหนด แต่เมื่อท่านทราบ ท่านเข้าใจ และโดยเฉพาะท่านเข้าใจในข้อบังคับของการประชุมสภาเป็นอย่างดี กระผมก็คิดว่าถ้าเราได้ดำเนินการประชุมตามข้อบังคับโดยเคร่งครัด คือขอประธานอภัยไม่มีการอภิปรายในวาระ ๒-๓ แต่ชี้แจงเหตุผลประกอบคำอภิปรายของท่านในประเด็นที่เกี่ยวกับข้อบังคับ ในประเด็นที่เกี่ยวกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ กระผมคิดว่าการประชุมของเราจะเป็นไปด้วยความเรียบร้อย กระผมขอความกรุณาชี้แจงเพียงเท่านี้

นายสว่าง ตราฐ (ขอนแก่น) : กระผมก็ได้แปรญัตติเอาไว้กับคุณแล้ว นรปติ แล้วส่วนมากก็แปรยืดเวลา ขอยืดเวลาอีก ๑ ปี และอภิปรายกันซ้ำ ๆ กระผมจะขอล่าแต่เพียงเล็กน้อย ตามที่ท่านประธานขอรับรองครับ ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด ๖ ฉบับนี้ที่เราได้รับหลักการ เพื่อขอให้เป็นพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมาธิการก็ได้ชี้แจง กระผมเข้าใจว่า

อย่างที่ว่า ถึงแม้ว่าสภานี้จะไม่รับจะไม่หยุดยั้งเพราะเป็นกฎหมายอยู่แล้ว โดยพระราชกำหนดก็ใช้ต่อไป แต่กระผมเป็นห่วงโยมมาก เป็นห่วงโยต้อประชาชน ท่านทราบหรือเปล่าครับ รัฐบาลเดี๋ยวนี้อะไรเสี่ยงประชาชนร้องดังก้องทั่วประเทศเดือดร้อนจริง ๆ มาขึ้นภาษีเอาในขณะที่เศรษฐกิจของเราที่ย่ำแย่ตกต่ำ ดุซี้ข้าวชานาขายไม่ออก ปอขายไม่ได้ หมูและพืชผลผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ขายไม่ออก ไม่มีตลาดขายอย่างนี้ รายได้ของประชากรไม่มี ค่าครองชีพก็สูงขึ้น เมื่อมาขึ้นภาษีในขณะนี้ กระผมเห็นว่าไม่สมควร แม้แต่ข้าราชการผู้ปฏิบัติงานของรัฐบาลเองก็ยังจับกลุ่มนิพนธ์รัฐบาลว่าค่าครองชีพสูง เงินเดือนน้อยแล้วเราจะทำอย่างไร เราจะทำอย่างไร ก็ต้องใช้ความคิดต่อไปอีก นั่นคือจะต้องใช้มันสมองไปทางคอร์รัปชันเอา กับประชาชน ท่านประธานจะทำให้สังคมนี้ยุ่ง ทางออกที่ท่านอภิปรายกันวาระแรกนั้นนะ ท่านหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ก็ได้ชี้ไว้งามเหลือเกิน ทางออกมีถมไป ที่จะให้งบประมาณปิดทึบลง เพียงแต่ท่านถอนทหารออกจากเกาหลีมาซิ มันใช้จ่ายเงินไปโดยไม่จำเป็น และสิ่งอื่น ๆ อีกก็ไม่จำเป็น รายจ่ายฟุ่มเฟือยมากมาย ไม่จำเป็น ตัดออก ๆ มันก็พอ สมมติว่าครอบครัวหนึ่งมีเงินเดือนเพียง มีรายได้เพียง ๓๐ บาท แต่ดันไปใช้จ่ายเสีย ๖๐ บาท อีก ๓๐ บาทต้องไปกู้ไปยืมเขามาอย่างนี้ มันจะอยู่ไหวหรือ การขึ้นภาษีคราวนี้ท่านประธาน ผู้ที่ร่ำรวยคือพ่อค้าคนกลาง และผู้มีอิทธิพลผู้ที่มีส่วนได้เสียกับพ่อค้าคนกลางนะครับ คนตายนั้นคือประชาชน อันนี้แหละข้าพเจ้าเป็นห่วงอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอแปรญัตติขอยืดเวลาออกไปเสียสัก ๑ ปีเพื่อให้ราษฎรนี้ได้ตั้งตนขอให้มียาได้เพิ่มขึ้นมา เมื่อพูดถึงเช่นนี้แล้ว มันก็โยง ๆ ไปอีก เหตุที่ประชาชนขาดรายได้ อยู่ในขณะนี้ก็เนื่องจากผลผลิตผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นชีวิตจิตใจของเขานั้นไม่มีที่ขาย รายได้มันถึงไม่มี เมื่อรายได้ไม่มีพอ เพราะรัฐบาลดำเนินนโยบายทางต่างประเทศไม่เป็นไปตามที่ตกลงไว้ รัฐบาล ส.ป.ท. บอกว่า นโยบายของ ส.ป.ท. ทางต่างประเทศนั้นจะถือความเป็นมิตรกับทุกประเทศในโลก ๆ แต่แล้วท่านไม่ทำหรอก ท่านทำเพียง ๕๐ เปอร์เซนต์ ๆ เท่านั้น ไปถือความเป็นศัตรูกับต่างประเทศนั้นบ้าง ประเทศนี้บ้าง ตลาดการค้าของเรามันก็หดแคบลง.....

ประธานสภาผู้แทน : ขอความกรุณา มันเป็นวาระที่ ๒ จริง ๆ ครับ

นายสว่าง ตราฐ (ขอนแก่น) : ครับ

ประธานสภาผู้แทน : เห็นใจผมเถอะครับ

นายสว่าง ตราฐ (ขอนแก่น) : ครับ ขอขอบคุณครับ ตลาดมันหดแคบลง สินค้าขายออกของเราออกไปไม่ได้ ราษฎรก็ตาย เมื่อราษฎรตายยังมาขึ้นภาษีอีก นี่ซิ ท่านประธาน ไม่ตาย

คราวนี้แล้วจะตายคราวไหน เอาละขอขอบคุณ

นายชาย ลัจจะ (ธนบุรี) : ผมทราบว่าวาระนี้เป็นวาระพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดภาษีอากร ผมได้แปรญัตติไว้ให้ใช้หลังประกาศในราชกิจจานุเบกษา ๓๖๕ วัน ก็มีเหตุผลว่า รัฐบาลนี้ขึ้นภาษีโดยผลิผลามไม่รอบคอบ ไม่เป็นที่น่าไว้วางใจว่าการขึ้นภาษีของรัฐบาลไปนี้จะถูกต้อง ถูกใจรัฐบาลเองหรือเปล่าด้วยซ้ำไป ผมจึงขออภิปรายเฉพาะฝ่ายค้านที่ขอแปรญัตติไว้ ๓๖๕ วันต่อรัฐสภา ผมรู้ดีว่าผมพูดจากับการมาธิการนั้น พูดเท่าไรการมาธิการก็ไม่มีสิทธิที่จะฟังความคิดเห็นผมหรือเอาไปใช้ได้ การมาธิการมีสิทธิจะตอบโต้กับผมเรื่องเฉพาะพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดเท่านั้น คราวนี้จะได้เห็นว่ารัฐบาลขึ้นภาษีอย่างที่ผมเรียนแต่แรกว่า ผลิผลามไม่รอบคอบ ไม่เป็นที่น่าไว้วางใจ อย่างว่าแต่ประชาชนและผู้แทนได้คัดค้านไปเลย แม้แต่ตัวรัฐบาลเองท่านก็มีสปิริตยอมรับว่า การขึ้นภาษีครั้งที่แล้วนั้นผิด ท่านจึงได้ถอนภาษีออกไป ๒ ชนิด อ้ายนี่เป็นการยอมรับอย่างแน่แท้แล้วว่ารัฐบาลทำไปโดยผลิผลามไม่ถูกต้อง เป็นการขึ้นภาษีอย่างแบบชนิด ๒ บาท ๒ เป็น ๔ ซึ่งอะไรอย่างนี้ ผมจะยกตัวอย่างให้ท่านประธานสภาทราบในภายหลังต่อไป อย่างน้อยก็ได้เตือนรัฐบาลว่า ได้ฟังความคิดเห็นทั้งที่ถูกต้อง ควรจะต้องเอาไปปฏิบัติเป็นทางที่ประกอบแนวจะปฏิบัติว่า ถูกหรือดีอย่างไร ซึ่งรัฐบาลก็แสดงสปิริตออกมาว่าไม่ดีก็ทำเสียให้ดี อันนี้ก็เป็นอย่างหนึ่งที่ผมมีแกใจจะไปเสาะค้นอย่างไรที่จะมาอภิปรายต่อรัฐสภานี้ จริงอยู่ รัฐบาลจะต้องเก็บภาษีจากประชาชน ถ้ารัฐบาลไม่เก็บภาษีจากประชาชนแล้ว รัฐบาลจะเอาเงินที่ไหนมาใช้จ่าย แต่รัฐบาลจะต้องคิดว่าการเก็บภาษีจากประชาชนนั้น ประชาชนผู้ยากจน จะต้องกระทบกระเทือนน้อยที่สุด ไม่มีทางอย่างอื่นอีกแล้ว หลีกเลียงไม่ได้จำต้องเก็บภาษี เก็บภาษีแล้วจะไม่เป็นเหตุให้เศรษฐกิจต้องสะดุดหยุดลงเพราะการขึ้นภาษี เพราะประเทศของเราอยู่ในยุคพัฒนา และเสียเปรียบในดุลการค้า ขึ้นภาษีแล้วรัฐจะได้เงินค่าภาษีบางชนิดนั้นไว้หรือไม่ มีมาตรการปกปิดไม่ให้พ่อค้าเอาเปรียบประชาชนไว้ก่อนบ้างหรือไม่ รัฐบาลไม่มีเลยในข้อนี้ ก็เพราะเหตุว่ารัฐบาลทำไปโดยผลิผลาม ทำไปโดยไม่ได้อัดหน้าคิดหลังว่าทำไปแล้วผลประโยชน์ที่จะได้กลับตอบแทนอย่างที่ท่านคิดไว้ได้หรือไม่ เพราะปรากฏว่าไม่ได้จึงต้องลดน้ำมันและลดซีเมนต์ลง และนี่เป็นเหตุผลอันหนึ่งที่รัฐบาลต้องยอมรับ เพราะเหตุนี้เองจึงทำให้ผมขอแปรญัตติให้พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้ได้เมื่อครบ ๓๖๕ วัน หลังจากประกาศในราชกิจจานุเบกษาไว้ ก็เพื่อได้ช่วยรัฐบาลให้มีความรอบคอบ มีเวลาได้คิดและผมเข้าใจว่าท่านการมาธิการก็ได้พูด

กันมาครั้งหนึ่งแล้วว่า พระราชกำหนดน้ำมันจะเดินไปเรื่อยด้วย เราเข้าใจ เดินไปเรื่อยโดยไม่รู้
อะไรเลย สู้เดินไปเรื่อยแล้วรู้ และแก้ไข ผมว่าเมื่อผ่านไปใช้จะได้ถูกต้องดีกว่าที่จะปล่อยให้
โดยที่ไม่ช่วยกันทำอะไรเสียเลย ผมอยากจะยกตัวอย่างให้สภานี้เห็นอยู่อันหนึ่งว่า รัฐบาล
ออกภาษีไปโดยความผลิผลสามและใช้ไม่ได้มันสัก ๒ ข้อ และเป็นภาษีของศุลกากรแท้ ๆ ซึ่ง
ตรงกับพระราชบัญญัติอนุมติพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒๓) ฉบับนี้ คือ
๑. รถยนต์ รถยนต์เก๋งที่สั่งมาจากต่างประเทศ เดิมภาษีขึ้น ๖๐ เปอร์เซนต์ ภาษีใหม่ ๘๐
เปอร์เซนต์ เพิ่ม ๒๐ เปอร์เซนต์ เป็นว่าเราเก็บภาษีเพิ่ม ๓๓.๓ เปอร์เซนต์ รถยนต์ที่สั่งขึ้นส่วน
มาประกอบในประเทศไทยเดิมเก็บ ๓๐ เปอร์เซนต์ เก็บใหม่ ๕๐ เปอร์เซนต์ เพิ่ม ๒๐ เปอร์เซนต์
เป็น ๖๖.๖ เปอร์เซนต์ ท่านประธานที่เคารพ อย่างนี้นะหรือที่รัฐบาลชุดนี้บอกว่า เราทำเพื่อ
ลดดุลการค้า เราทำเพื่อตั้งกำแพงภาษีอุตสาหกรรมในประเทศ เพื่อช่วยเหลืออุตสาหกรรม
ในประเทศ ไม่มีเลย นี่เป็นการตรงกันข้าม ในเมื่อภาษีรถที่มาประกอบในนี้ กลายเป็น ๖๖.๖
เปอร์เซนต์ ราคา ก็ขึ้นไปเท่ากับรถใหม่ ซึ่งรถใหม่เก็บเพียง ๓๓.๓ เปอร์เซนต์ แต่ว่ารัฐบาล
ผลิผลสามไม่ดูตัวเลขว่ามันเป็นอย่างไร มันขึ้น ๖๐ เปอร์เซนต์ กับ ๓๐ เปอร์เซนต์ มันต่าง
กันอยู่ ผลต่างส่วนปลายสุดท้ายมันจึงมากขึ้น แต่ถ้าจะคิดว่าเปอร์เซนต์ อันนั้น ๒๐ อันนี้
๒๐ มันก็จะขึ้นไปตามส่วน หาใช่เช่นนั้นไม่ ถ้าเมื่อรัฐบาลจะดูให้แน่แท้แล้ว ไปรดไปดูใน
ข้อพิกัดอัตรา ๘๗.๐๒ ง. จะเห็นว่า เป็นเช่นนี้ ที่นี้คนที่สั่งรถขึ้นส่วนรถเข้ามาประกอบใน
ประเทศไทยกลายเป็นขึ้น ๖๖.๖ เปอร์เซนต์ โรงงานต่าง ๆ ในประเทศไทยอยู่เดี๋ยวนี้ไม่น้อย
ทั้งหมดต้องหยุด อย่างนี้ละหรือครับเรียกว่าเราจะช่วยเหลืออุตสาหกรรมในประเทศอย่างไร ไม่ช่วย
เรากลับทำลาย เรากลับไปส่งเสริมให้ซื้อสินค้าเข้ามาอีก อย่างรถยนต์เป็นต้น รถยนต์เป็นสิ่ง
จำเป็น ถ้าจะขึ้นภาษีทั้งที่ควรขึ้นภาษีรถยนต์ที่เกิน ๒,๐๐๐ ซี.ซี. ขึ้นไป จะขึ้นสัก ๒๐๐, ๓๐๐,
๔๐๐, ๕๐๐ เปอร์เซนต์ คนจนก็ไม่ต้องใช้ ใช้ขนาด ๑,๐๐๐ ซี.ซี. ขึ้นมา ผมเห็นว่ารัฐบาลน่าจะ
ได้พิจารณาคนที่ซื้อขึ้นส่วนเข้ามาประกอบในประเทศไทยขอให้ลดลงไปตามอัตราเดิม นี่แหละ
รัฐบาลก็จะได้ผลคุ้มค่า รัฐบาลจะได้ช่วยเหลืออุตสาหกรรมในประเทศไทย เสร็จแล้วพวกนี้ราคา
จะถูกลง ก็ไม่จำเป็นจะต้องไปซื้อรถใหม่ซึ่งสกัดภาษีอยู่แล้วเป็นการช่วยเหลือการค้า เราก็มี
รถใช้ เมืองนอกก็ไม่ต้องส่งของมา ครอบครว้ประชาชนที่เป็นกรรมกรอยู่ในเมืองไทยนี้ ทำงาน
อยู่กับบริษัทอุตสาหกรรมสร้างรถยนต์ก็ไม่เดือดร้อนอะไร.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ เลี้ยวลงเสียที

ที่มาประกอบในนี้คนก็ไม่เอามาทำ เพราะว่าทำเสร็จแล้วมันไม่เท่ารถใหม่ ผมขอเสนอเท่านั้น
แหละครับ อยากฟังความคิดเห็นของรัฐบาล

ประธานสภาผู้แทน : ผมขอพักการประชุม และขอเปิดประชุมต่อเวลาบ่ายโมง

พักการประชุมเวลา ๑๑.๕๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : บัดนี้มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการประชุมต่อไปครับ

นายใหญ่ ควิตชาติ (นครสวรรค์) : ผมอยากจะเรียนท่านประธานให้ทราบถึงว่ากฎหมายฉบับนี้ที่มีการแปรญัตติให้ใช้เลื่อนไปจากวันประกาศหนึ่งปีนั้น ก็เป็นอย่างที่ท่านกรรมาธิการชี้แจงว่า พระราชบัญญัตินี้ถึงจะไม่อนุมัติอีกสัก ๑๐ ปี ภาษีสรรพสามิตก็ต้องเสียแน่นอนไม่มีปัญหา เพราะมันเสียตามพระราชกำหนด แต่ว่าผลที่ผู้แปรญัตติขอ นั้น ผมก็คิดว่ามันได้อยู่อย่างหนึ่งคือว่าภาษีสรรพสามิตเสียไป แต่มันแสดงให้เห็นว่า ยังมีผู้แทนอยู่อย่างน้อยก็ ๕ คน ซึ่งไม่ยินยอมที่จะให้รัฐบาลเก็บภาษี ซึ่งจำเป็นที่จะต้องเก็บเพราะหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เราบังคับไปแล้ว ส่วนวาระที่ ๓ ไม่ผ่านก็แปลว่าไม่ต้องเก็บ แต่จะเก็บหรือไม่เก็บ ผู้แปรญัตติที่ผมฟังเจตนาของเขาก็อภิปรายมาตั้งแต่ต้นว่า อย่างน้อยรัฐบาลนี้จะได้อำนาจอยู่บ้างว่า การเก็บภาษีถึงจะพากันไปอย่างทุกทุกเก็บได้ก็จริงอยู่ แต่สมาชิกที่ไม่เห็นด้วยกับการขึ้นภาษีนั่นก็แสดงออกซึ่งมันมีทางแสดงออกวิธีเดียว ผลไม่ต่างกัน แต่ว่าผลในทางการเมืองจะทำให้รัฐบาลนี้ต้องสำนึกและยับยั้งชั่งใจในการจะขึ้นภาษีครั้งต่อไปว่าถึงจะมีเสียงข้างมากในสภาโหวตไป ๑ เสียง แต่สมาชิกที่ไม่เห็นด้วยกับการขึ้นภาษีนั่นก็ยังมียู่ วิธีที่มีอยู่ก็คือแสดงออกในการแปรญัตติให้เลื่อนเวลาอนุมัติพระราชกำหนดนี้ ถูกละ ในที่สุดภาษีสรรพสามิตก็เสียเหมือนกัน แต่อย่างน้อยปฏิกิริยาที่สภานี้แสดงออก ถ้ามากหรือเกิดชนะขึ้นก็เป็นเครื่องสังวรของรัฐบาลซึ่งจะบริหารราชการต่อไป ถ้าหากว่าไม่ลาออกหรือยุบสภาอีก ๒ ปี พอเงินหมดขึ้นมาอีก จะมาขึ้นภาษีแล้ว ก็จะมีสมาชิกสภาที่เหนียวแน่นที่เป็นฝักเป็นฝ่ายแก่ภาษีสรรพสามิตว่าเมื่อภาษีสรรพสามิตไม่ปรารถนาจะเสียภาษี รัฐบาลก็ไม่ควรที่จะเก็บภาษี ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงที่เราเป็นผู้แทนราษฎรกันขึ้น เพราะฉะนั้นประเด็นมันก็จะอยู่อันเดียวว่า ผลที่จะเสียภาษีหรือไม่เสียมันแน่นอน เป็นไปอย่างเดิม จะเลื่อนไปอีก ๑๐ ปี มันก็ต้องเสียตามพระราชกำหนด แต่อย่างนั้นรัฐบาลก็ต้องสำนึกเหมือนกันว่า จะขึ้นเขาได้ไม่ใช่ง่าย ๆ ลำบาก ก็ตรงตามหลักประชาธิปไตย ซึ่งเป็นนโยบายของรัฐบาลนี้ว่า รัฐบาลนี้เป็นประชาธิปไตย ถ้ารัฐบาลเป็นประชาธิปไตยแล้วหลักของประชาธิปไตยมันเกิดขึ้นก็เพราะภาษีสรรพสามิตไม่ยอมเสียภาษี แต่รัฐบาลจะเก็บภาษีผู้แทนที่ได้แสดงออกในการคัดค้านการเก็บภาษี ได้คัดค้านมาแต่เบื้องต้น เริ่มตั้งแต่อภิปรายไม่เห็นด้วย ขึ้น ๒ โหวตลงคะแนน แต่ว่าแพ้ไป แต่ก็ยังเป็นธรรมดา ใครเป็นรัฐบาลก็ต้องชนะ ถ้า

ไม่ชนะก็ต้องออก นี่ก็ธรรมดา แต่ก็ให้เห็นว่าผู้แทนฝ่ายค้านก็มีความผูกพันแก่ราษฎรตามหน้าที่อันสำคัญยิ่งของระบอบประชาธิปไตย คือว่า ถ้าไม่ใช่ใครมาเป็นรัฐบาล นี่ก็อยากจะเก็บภาษีราษฎรก็เก็บไปได้ง่ายๆ ถึงจะเก็บไปได้ก็เลือดตาแทบกระเด็น วาระที่ ๒ จึงได้มีการแปรญัตติกกันขึ้นในข้อนี้ ที่กรรมาธิการว่าไม่มีผลในกฎหมายนั้น แต่มันมีผลในทางการเมืองท่านประธาน ผมหมายความว่า ถึงจะเลื่อนไป ๓๖๕ วัน ตามผู้แปรญัตติ ก็เก็บตามพระราชกำหนด แต่พอถึง ๓๖๕ วัน พระราชกำหนดนี้ก็อนุมัติให้ใช้ก็เก็บภาษีตามอัตรานี้ อันนี้เป็นข้อเท็จจริงที่ว่าในเรื่องต้องเสียภาษีตามเสียงข้างมากในสภา แต่ว่าจะได้เป็นเครื่องให้รัฐบาลนี้ต้องคิดให้รอบคอบเหมือนกันว่าการขึ้นภาษีนั่นไม่ใช่ง่าย ๆ อย่างที่รัฐบาลคิดเอา ทางนงทนงในอะไรของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังก็พูดกันเป็นตลกไป ไม่ใช่งานการอันเป็นคอขาดบาดตาย ในเรื่องภาษีอากร และอีกประการหนึ่ง ถ้ากฎหมายนี้ยังไม่อนุมัติไปถึง ๓๖๕ วัน ตามพระราชบัญญัติพิทักษ์อัตราศุลกากร การกำหนดอัตราศุลกากรนั้น ทางกระทรวงการคลังมีสิทธิที่จะลด แต่ไม่มีสิทธิที่จะเพิ่ม กระทรวงการคลังอาจจะไปวินิจฉัยว่า ที่สมาชิกเขาไม่ยอมให้ขึ้น ถึงจะไม่หมดในสภาหรือไม่เป็นเสียงข้างมากในสภา อย่างน้อยก็มากพอที่รัฐบาลนี้จะต้องสำรวจและบางทีก็จะได้กำหนดอย่างเพื่อนสมาชิกบอกว่าอะไรมันไม่ควรจะเก็บขึ้น อะไรมันควรจะเก็บ ควรจะเก็บก็คงเก็บไม่ได้ เพราะว่ากฎหมายไม่ยอมให้ขึ้น แต่ลดนะลดได้ เมื่อเป็นอย่างนี้แล้ว ผลประโยชน์ที่สมาชิกขอแปรญัตติและมาพูดในครั้งนี้นั้น ผมว่าเป็นผล ที่ว่าเป็นผลก็เพราะรัฐบาลจะได้สำนึกว่าการเก็บภาษีนั่น ถ้าผู้แทนไม่ยอมละก็ไม่ใช่ง่ายและก็จะได้สำนึกต่อไปว่าสภาผู้แทนนี้ยังรักษาหน้าที่ของตัวที่ผูกพันกับราษฎรมาโดยเคร่งครัด ก็ถูกละเราก็ต้องมีฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน ฝ่ายรัฐบาลก็ต้องเห็นใจรัฐบาลว่าถ้าจะให้บริหารประเทศก็ต้องเสียเงิน แต่ฝ่ายค้านว่าเสียเงิน ก็เสียได้แต่ไม่จำเป็นจะต้องมาขึ้นภาษีแบบนี้ก็ได้ให้พรรคของท่านประธานไปหลายประการแล้ว ผมจึงชี้ประเด็นในสำคัญว่า ที่กรรมาธิการก็ดี เพื่อนสมาชิกก็ดี มาโต้แย้งกันถึงว่าไม่มีผล ที่จริงมันมีผล การแปรญัตตินี้ ลองชิสภานี้โหวตให้ไปใช้เมื่อ ๓๖๕ วัน อย่างน้อยรัฐบาลก็ต้องไปคิด คิดว่าเราเห็นจะผิดพลาด และถ้าผิดพลาดก็ยังมีทางผ่อนคลายเป็นคนเสียภาษีได้น้อยลง โดยจะมีตราเป็นกฎหมายก็ได้ เป็นกฎกระทรวงก็ได้ เป็นประกาศกระทรวงการคลังก็ได้ ลดหรือยกเว้นบางประเภท นี่ผมก็เรียนท่านประธานว่าอย่างนี้ ก็แล้วแต่ว่าสภานี้จะเห็นว่าเป็นอย่างไร แต่ไม่ใช่หมายความว่าผู้แปรญัตติปราศจากความมุ่งหมาย ผมไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการในข้อนี้ กรรมาธิการมองไปว่าผู้แปรญัตติไม่รู้ภาษี

ภาษาผมฟังจากพูด ที่จริงไม่ใช่อย่างนั้น มันมีผลในทางการเมือง จริงละเลื่อนไปใช้ปีหนึ่งหรือ ๑๐ ปี ภาษาก็เก็บก็เก็บไป เก็บไปทั้งๆ ที่สภาไม่เห็นด้วย ก็เก็บไป ยังมีอำนาจเก็บก็เก็บกันไป แต่คนเสียก็จะได้สำนึกว่าการมีผู้แทนก็ยังมียุทธประโยชน์ ถึงจะน้อยจะมากก็ยังมียุทธประโยชน์อย่างน้อยก็ได้พูดให้รัฐบาลได้ยินบ้าง เก็บภาษีมันก็ต้องเก็บกันละ แต่ว่าเก็บมันควรหรือไม่ควร ประเภทมันมี ๒๒๐ ประเภท ก็จริง แต่ในแต่ละประเภทก็เหมือนอย่างเพื่อนสมาชิกว่ามันเป็นพันเป็นหมื่นชนิด ประเภทมันหลายชนิด ผมจึงเรียนท่านประธานในข้อนี้เท่านี้ครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : กระผม ขาญยุทธ ไชยคำมิ่ง ส.ส. กาฬสินธุ์ แห่งพรรคอิสระ ขอประทานกราบเรียนใช้การพูดตามข้อบังคับที่ ๔๘ คืออยากจะกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ว่า การโต้เถียงกันในวันนี้เราได้เถียงกันในข้อที่เป็นปัญหากฎหมาย และปัญหากฎหมายที่เข้ามาหารือในสภานี้เป็นข้อหนึ่งที่จะให้เราว่าผิดหรือถูก กระผมเองไม่ใช่ในักกฎหมายที่เชี่ยวชาญ แต่ในฐานะที่ได้ดูตัวบทก็ดี ได้ดูการพูดของทุก ๆ ฝ่ายก็ดี ก็ปรากฏว่าทั้งฝ่ายกรรมธิการนั้นได้ใช้ถ้อยคำในรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๔๖ วรรค ๓ ว่า การอนุมัติหรือไม่อนุมัตินั้นให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ ฉะนั้นการกระทำของผู้แปรญัตติจึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ ข้อหนึ่ง อีกประการหนึ่ง การที่ผู้แปรญัตติได้ใช้กำหนด ๓๖๕ วัน เป็นเครื่องยุติในการใช้พระราชกำหนดนี้ ไม่เป็นผลทำให้กฎหมายยุติได้ เพราะกฎหมายหรือพระราชกำหนดนั้นต้องบังคับไป กระผมอยากจะกราบเรียนว่า ท่านผู้อ่านกฎหมายรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๑๔๖ วรรค ๓ อนุมัติหรือไม่อนุมัติให้ทำเป็นพระราชบัญญัตินั้น ถ้าท่านจะได้สำนึกว่าไม่ได้มีข้อความใดที่จะไม่ให้กำหนดได้ว่า ๓๖๕ วันนี้จะขัดต่อรัฐธรรมนูญ เพราะว่าการอนุมัติโดยมีเงื่อนไขนั้นก็ยอมทำได้ เพราะในแบบฟอร์มของพระราชบัญญัติที่ออกมาปรากฏว่าจะมีเงื่อนไขให้บังคับใช้ อนุมัติพระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันใดก็ยังมิได้ ถ้าเช่นนั้นแบบฟอร์มที่สภานี้เคยอนุมัติไปก็ยอมเป็นโมฆะไปทั้งสิ้น และเป็นแบบฟอร์มที่ใช้ไม่ได้ ก็เมื่อมีแบบฟอร์มว่ามาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัติพระราชกำหนดนี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป นี่ก็แสดงว่าแม้แต่พระราชกำหนดนั้นยังจำเป็นต้องอาศัยพระราชบัญญัติอนุมัติวันเวลาที่จะต้องให้บังคับสืบเนื่องไปจึงจะถือว่าเป็นการอนุมัติที่ถูก ขอบด้วยกฎหมายก็เมื่อเป็นเช่นนั้น ผู้แปรญัตติจึงไม่ได้ทำผิดรัฐธรรมนูญ อย่างที่กรรมธิการได้เข้าใจเช่นนั้น กฎหมายที่ท่านใช้อยู่ที่เรียกว่าพระราชกำหนดนั้น ถ้าหากว่าจะมีผลบังคับไปจะต้องใช้พระราชบัญญัติบังคับทำไม เมื่อมีพระราชบัญญัติบังคับว่า ต้องใช้หลังจาก ๓๖๕ วันแล้ว มันก็สะดุดลงใช้ไม่ได้ในระยะ ๓๖๕

วันนี้จนกว่าจะเริ่มต้นกันใหม่เมื่อครบ ๓๖๕ วัน นี่คือการเข้าใจของกระผมที่เข้าใจตามแบบฟอร์มของกฎหมาย ตามนิติบัญญัติของกฎหมายและตามรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้ แล้วข้อต่อไปกระผมอยากจะกราบเรียนว่า เมื่อกฎหมายไม่ได้บัญญัติไว้ให้เป็นที่เคร่งครัดว่า การที่มีข้อกำหนดวันเวลาไว้เช่นนี้ กฎหมายพระราชกำหนดที่ออกนี้จะเดินต่อไปได้หรือไม่ ไม่ได้เพราะพระราชกำหนดนั้นจะกลายมาเป็นกฎหมายแล้วในวันต่อไปนี้ ถ้าหากกฎหมายนี้ใช้อย่างไร พระราชกำหนดย่อมหมดความหมายลง เพราะตามรัฐธรรมนูญนั้นได้ให้พระราชบัญญัติเป็นผู้ชี้ขาดในการจะใช้ได้หรือไม่ ข้อโต้เถียงของท่านกรรมการจึงรับฟังไม่ได้ ทั้งปัญหากฎหมายและปัญหาข้อเท็จจริงในสภานี้ และเพื่อที่จะให้ได้เกิดความสำนึกต่อทั้งสองฝ่าย กระผมขอกราบเรียนว่า พระราชบัญญัติภาษีสนี้สมควรจะมีเงื่อนไขเวลาหรือไม่ กระผมเห็นว่าที่รัฐบาลปฏิเสธเมื่อเข้าโดยท่านรัฐมนตรีกระทรวงการคลังว่าไม่มีผู้ใดเดือดร้อนหรือไม่มีผู้ใดหลีกเลี่ยงภาษีนั้น เป็นคำกล่าวตามแบบของรัฐมนตรีต่อผู้แทนราษฎรทั่วไป แม้แต่ในโลกนี้เขาก็ใช้กันอยู่ แต่ท่านอย่าลืมนึกว่ามนุษย์เราจะเดินหนีจากความจริงไปไม่พ้นวันหนึ่งจนได้ ทุกอย่างมันจะต้องมีวันถึงจุดจบ เราไม่ปฏิเสธกันเลยว่า เวลานี้สินค้าในประเทศไทยได้เคลื่อนไหวตัวอย่างเต็มที่ รัฐบาลได้มีมาตรการใดที่จะยุติความเคลื่อนไหวในราคาซื้อของท้องตลาดได้ ฝ่ายค้านจึงสำนึกในหน้าที่เช่นเดียวกับความสำนึกในหน้าที่ซึ่งท่านผู้แทนนครราชสีมาพูดไว้ว่า เสี่ยงข้างมากย่อมเป็นเสี่ยงที่ถูกต้อง แต่นัยกลับกันท่านผู้แทนจังหวัดสุรินทร์ก็บอกว่าเสี่ยงข้างมากไม่ใช่เสี่ยงที่ถูกเสมอไป ย. ยักษ์กับ ญ. หญิงนี้ กระผมจะเชื่อคนไหนกันแน่ กระผมเชื่อไม่ลง กระผมเชื่อได้อย่างเดียวว่าคุณขุนทองพูดเป็นภาษาปุสอนหลาน แต่กระผมก็อยากจะพูดบ้างเล็กน้อยว่า ถ้าเป็นนายแล้วอย่าลืมนึกมองพวกไพร่ เป็นไพร่แล้วอย่าลืมนึกบ้านไพร่เมือง ได้กินพาเงินพาค่า อย่าลืมนึกกระเบียนช้าง หมายความว่าได้ดีเพราะราษฎรอย่าลืมนึกดูราษฎร ถ้าได้เป็นใหญ่ก็อย่าลืมนึกดูราษฎร เพราะท่านจะมีตำแหน่งได้เพราะราษฎรหนุนหลัง ถ้าได้กินชั้นเงินชั้นค่าอย่าลืมนึกชั้นไต่กร้าง ที่เขาเคยกินอยู่ตามท้องนา ผู้้นั้นละคือผู้สนับสนุนท่าน ท่านเป็นผู้แทนราษฎร หน้าที่อันหนึ่งนั้น.....

ประธานสภาผู้แทน : อันนี้เห็นจะขอให้เข้าประเด็นในวาระที่ ๒ นะครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ครับ ประเด็นอันนี้ ก็คือหมายความว่า เรามารับผิดชอบในเรื่องความเดือดร้อนของคน ถ้ากำหนดความเดือดร้อนทั้งหลายนี้มันพุ่งออกไปเหมือนลูกธนูนั้น ด้วยวิธีการอันใดซึ่งสำนึกในหน้าที่แล้วย่อมเป็นหน้าที่อันสำคัญที่ผู้แทนจะต้องสังกัดกันไว้ เราจึงได้สนับสนุนการแปรญัตติไว้ก่อน ๓๖๕ วัน อย่าให้ธนูไฟพุ่งวนเข้า

ไปในบ้านของราษฎร แล้วมันจะเกิดเป็นกบฏขึ้นมาได้ เหตุการณ์อันนั้นมันจะเป็นเหตุการณ์หนึ่ง เมื่อใช้ไป ๆ ความเดือดร้อนมันจะเหมือนคั่งงาคั่วถั่ว ผลที่สุดงาไหม้ กระทะแตก สภาขุน ราษฎรไม่มีสภา ขาดที่พึ่ง รัฐบาลปฏิวัติ เหตุการณ์อันนั้นมันจะเหมือนเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม กระผมจึงอยากจะให้ท่านนายกรัฐมนตรี ท่านผู้ที่ราษฎรได้ให้สมญานามว่าท่านแมกไซไซผู้ซื้อสัตย์ของเมืองไทย ได้โปรดนำข้อความของผู้แทนราษฎรอย่างนี้ไปยับยั้งซึ่งใจว่า ถ้าท่านจะเลื่อนกำหนดในการใช้พระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดภาษีทั้ง ๔ ฉบับนี้ จะทำให้ท่านต้องเสียเหลี่ยมในการเป็นนายกรัฐมนตรีหรือไม่ กระผมเห็นใจ กระดาษที่ถืออยู่นี้คือร่างงบประมาณของรัฐบาลที่ขออนุมัติจะใช้ในเร็ว ๆ นี้ของปี ๒๕๑๔ ซึ่งกระผมขอประณามโทษ

ประธานสภาผู้แทน : เห็นจะไกลไปแล้วครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ประเดี๋ยวซิครับ

ประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวเรื่องไม่ต้องจบกันละครับ ขอให้อยู่ในประเด็นเถอะครับ ตอนนี้เป็นวาระที่ ๒ ครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ครับ ๆ ถูกแล้ว แต่ว่าท่านประธานอาจจะฟังไม่หมด คืองบประมาณนี้เป็นสิ่งริบด่วนที่ทางรัฐบาลต้องใช้ รัฐบาลอ้างแล้วว่าดุลภาพทางการเงินคลังมันไม่คงที่ ไม่ดี หรือไม่พอที่จะใช้จ่ายได้ จึงได้ออกพระราชกำหนดเก็บภาษีเพิ่มขึ้นมาให้คนเดือดร้อน ก็มันไม่เดือดร้อนอย่างไร นี่ท่านมาตั้งงบประมาณเพิ่มเข้าตั้ง ๒๔,๐๐๐ ล้าน

ประธานสภาผู้แทน : มันยังไม่เข้ามา อย่า อย่าเพิ่งเอามาพูดซิท่าน

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ประเดี๋ยวซิท่าน

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ผมขอให้ยุติย้ายเรื่องอันนี้, เพราะว่ามันยังไม่เข้ามา เอาเรื่องที่ยังไม่เข้ามามาพูดก็ไม่มีจบกันละครับ ไม่ได้คุณชาญยุทธ ผมขอเถอะครับ จริง ๆ ครับ ไม่อย่างนั้นก็ไปกันใหญ่แล้ว นี่เราอภิปรายวาระที่ ๒ ของกฎหมายฉบับนี้ เรื่องการที่ขอต่อเวลาออกไปอีก ๓๖๕ วัน ผมขอความกรุณาให้พูดในวาระที่ ๒ จริง ๆ เถอะครับ ไม่อย่างนั้นมันจะยุ่งกันใหญ่ ไม่มีจบเรื่องครับ

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานท่านรู้ไหมว่ากระผมจะพูดอะไร

ประธานสภาผู้แทน : ก็คุณพูด ขณะที่คุณพูดออกมาแล้วมันไม่อยู่ในประเด็น

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ท่านฟังไม่ถนัดว่า ๒๔,๐๐๐ ล้านบาทนี้ ถ้าตัด

ออกแล้วภาณีไม่ต้องเพิ่ม จะพูดอยู่แล้ว ท่านประธานฟังไม่สะดวก

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ หน้าทีของผม คุณอย่ามาพูดอะไรกับผมนั่นนี่ยังนั้นเลยไม่ดีหรอก

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ท่านยอมทำกับกระผมได้ เพราะกระผมเป็นสมาชิก แต่ท่านอย่าลืมนะว่าบัลลังก์ของท่านกระผมค้ำอยู่

ประธานสภาผู้แทน : ขอขอบคุณ เอ้า คุณสมพร

นายพิชัย มากคุณ (นครสวรรค์) : ท่านประธานครับ ขอให้กระผมได้กล่าวประท้วงท่อน้อย

ประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ๆ คุณสมพร เดี่ยวก่อน เขาจะประท้วงข้อบังคับผม เดี่ยว คุณสมพรรอเดี๋ยว เชิญ

นายพิชัย มากคุณ (นครสวรรค์) : กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่ากระผมนี้เคารพท่านประธานมาก เพราะเหตุว่าท่านประธานเคารพต่อข้อบังคับของสภา กระผมเรียนว่าตั้งแต่ต้นมาจนกระทั่งบัดนี้รู้สึกว่าคุณประธานจะได้ละเลยต่อข้อบังคับข้อ ๕๐ ของเราไปเสียแล้วครับ คือว่าต้องไม่พุ่มเฟิยยานเวียนชั่วซากหรือชั่วกับผู้อื่น อันนี้กระผมเห็นว่าอภิปรายซ้ำ ๆ กัน ไม่ใช่ซ้ำ ๆ กันแต่เฉพาะประเด็นในวันนี้เท่านั้น ช้ากับวันก่อนโน้นในวันท้อภิปรายในวาระที่ ๑ เสียด้วยซ้ำไป กระผมขอกราบเรียนท่านประธานอย่างนั้น แล้วอีกประการหนึ่งกระผมขอกราบเรียนเป็นครั้งสุดท้ายว่า ท่านประธานครับ ในผลที่สุดถ้าหากว่าท่านประธานปล่อยให้อภิปรายกันไปแล้วนี้ ท่านประธานจะถามต่อที่ประชุมในสภานี้ว่าใครเห็นด้วยกับผู้อภิปรายคัดค้านหรือไม่ ท่านถามได้ไหมครับ ก็ถามไม่ได้ กับผู้แปรญัตติได้หรือไม่ ก็ถามไม่ได้ เพราะเหตุว่าเราจะอนุมัติหรือไม่อนุมัติเท่านั้น จะเอาหรือไม่เอาเพียงเท่านั้น เพราะฉะนั้นเมื่อเราจะอภิปรายกันต่อไป อภิปรายกันต่อไปนี้มันก็ไม่ได้ผลอะไรเลย เพราะฉะนั้นกระผมถึงกราบเรียนท่านประธานว่า เราพูดกันไปพูดกันไปแล้วมันก็เปล่าประโยชน์เพราะมันขัด มันขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ มันขัดต่อคำถามที่ท่านประธานจะถามต่อมวลสมาชิกในสภานี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอว่า ท่านประธานครับให้กระผมได้รักท่านอย่างซาบซึ้งต่อไปเถอะครับ โดยถือเอาข้อบังคับและกฎหมายเป็นที่ยึดถือต่อไป

(ได้มีสมาชิกลุกขึ้นยืนจะขออภิปราย)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่วาระคนอื่น ข้าพเจ้าจะให้คุณสมพรพูดครับ ข้าพเจ้าขอขอบคุณที่หวังดี ข้อบังคับนั้นก็คือการควบคุมให้การประชุมนี้เกิดผลและเต็มไปด้วยความสงบเรียบร้อย

ส่วนความพอดีนั้นเป็นเอกลักษณ์ของประธานสภา เพราะฉะนั้นสิ่งใดที่ความพอดิมันอาจจะไม่สบบารมณของท่านผู้ใด ข้าพเจ้าก็ขอภัย ข้าพเจ้ายินดีเสมอที่เพื่อนสมาชิกจะว่าข้าพเจ้าแต่ข้าพเจ้าพยายามจะให้ความพอดิให้เกิดประโยชน์ในที่สุดให้ได้ เพราะอย่างไรก็ตามอย่างน้อยที่สุดในการประชุมของเราในรอบปีกว่านั้น ถึงจะมีผู้ใดรุนแรงไปบ้าง อะไรบ้าง แต่ข้าพเจ้าถือว่าข้าพเจ้าได้อาศัยความพอดิของข้าพเจ้าโดยส่วนตัวและสุจริตใจทุกประการนั้น การประชุมจึงดำเนินไปได้ และข้าพเจ้าก็ขอรับรองเพื่อนสมาชิกทุกคนด้วย ขอให้ใช้ความพอดินี้ในสายกลาง แล้วก็โปรดเห็นใจซึ่งกันและกัน ที่จริงก็ถูกต้องอย่างสมาชิกทุกท่วง ที่ว่าวาระนี้เป็นวาระที่ ๒ ไม่ใช่ที่จะอภิปรายยืดเยื้อกันไป ก็ผิดข้อบังคับอยู่ แต่ว่าบางขณะข้าพเจ้าก็เห็นใจในหน้าที่ของผู้แทนราษฎรอยู่บ้างเหมือนกัน ก็จึงได้ขอรับรองผู้แทนว่าจะอภิปรายประกอบกับการแปรญัตตินั้นนะ ขอแต่พอดิพอควรเถอะ อย่าให้มันเยิ่นเย้อเข้าไปเลย ก็เห็นด้วยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นผู้ที่ขออภิปรายต่อไปโปรดเห็นใจข้าพเจ้าบ้าง

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : ผม สมพร จุริมาศ แห่งจังหวัดร้อยเอ็ด สังกัดพรรคประชาธิปัตย์ เนื่องในโอกาสที่กำลังปรึกษาหารือเกี่ยวกับพิจารณาถึงวาระที่ ๒ ของการแปรญัตติซึ่งผมเองได้เป็นผู้ได้ร่วมแปรญัตติผู้หนึ่ง ได้ฟังเหตุผลตั้งแต่เข้าแล้วรู้สึกว่าจะเป็นโอกาสหรืออาจจะเป็นกรรมของผมเอง ขอประทานโทษ ท่านประธานด้วย เนื่องจากว่าถ้าจะมีโอกาสขึ้นมาครั้งไรก็มักจะมีท่านศาสตราจารย์ขึ้นมาเล่นละครทุกที ไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไร ผมถือว่าเป็นกรรมของผมเอง ปัญหาที่พูดกันมาเมื่อเช้านี้ตลอดจนวันนี้ สรุปได้ผมเชื่อท่านประธานครับ ขอความกรุณาครับ

ปัญหาที่ ๑ ทางท่านกรรมาธิการและทางท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทางพรรค ส.ป.ท. และท่านรัฐมนตรี ท่านก็บอกว่าเนื่องจากความจำเป็นอย่างรีบด่วน นี่ปัญหาที่ ๑

ปัญหาที่ ๒ อาศัยอำนาจรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๗ และ ๑๔๖ วรรค ๒ วรรค ๓ โดยอนุโลม

ปัญหาที่ ๓ ถ้าจะแก้ไขตามความเห็นของฝ่ายค้านแล้วเป็นการขัดกับหลักวิชาอะไรของท่านที่ว่าไป

ประการที่ ๔ ความหวังดีและเจตนาดีของรัฐบาลชุดนี้โดยพรรค ส.ป.ท. พรรคสหประชาไทย มีท่านสมาชิกผู้หนึ่งได้อภิปรายว่าได้พิจารณาด้วยความรอบคอบเพื่อประโยชน์ของบ้านเมือง จริงอยู่ ข้อนี้กระผมก็ยอมรับ แต่ว่าความผิดพลาดของท่านนั้นท่านอาจจะ

มองตัวท่านไม่เห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแล้วการที่ขึ้นภาษีในครั้งนี้ก็ทำความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนมากมายกายกองถึงขนาดไหน เป็นที่ทราบดีอยู่แล้ว

ท่านประธานที่เคารพ บรรดาท่านสมาชิกฝ่ายค้านได้มาชี้แจงเหตุผลต่าง ๆ แม้กระทั่งจะมีเหตุผลเพียงเล็กน้อย พอเป็นช่องทางที่จะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนนั้นก็ย่อมต้องถูกรีดรอนด้วยนานาประการ ผมคิดว่าปัญหาที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งท่านได้เป็นผู้ที่มีกำลังภายนอกและภายในอย่างที่ท่านได้อภิปรายมาตั้งแต่ก่อน ๆ นั้น บอกว่าการขึ้นภาษีนี้ คราวนี้ราษฎรไม่เดือดร้อน ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้อภิปรายไปแล้ว และนอกจากนั้นก็บอกว่าสินค้าที่ขึ้นมานี้เป็นสินค้าที่ฟุ่มเฟือย ท่านประธานโปรดกรุณาฟังให้ดี ประเภทยา ประเภทต่าง ๆ ที่จำเป็นที่จะใช้แก่ประชาชนทั่ว ๆ ไปตามชนบทเช่น เพ็นนิซิลินและอื่น ๆ อีก พวกโคลแรมอะไรเหล่านี้เป็นต้น เป็นสิ่งฟุ่มเฟือยหรือเปล่า ท่านประธานลองคิดถึงท่านรัฐบาลอาจจะมองผิดไป มองผิดและมองข้ามความเดือดร้อนของประชาชนท่านเปิดดูได้เลย และนอกจากนั้นเครื่องมือเครื่องใช้เกี่ยวกับแพทย์ วงการแพทย์ แม้แต่ในมหาวิทยาลัย แพทย์ศาสตร์และโรงพยาบาลของเอกชน คลินิกต่าง ๆ ก็ขาดเครื่องมือเครื่องใช้ ก็มาขึ้นภาษีอย่างนี้เป็นเครื่องฟุ่มเฟือยหรือเปล่า ท่านประธานลองคิดถึงครับ ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือว่ารัฐบาลนี้ หรือตลอดทั้งพรรคสหประชาไทย ท่านที่ได้มีความหวังดีต่อประชาชนได้พิจารณาอย่างรอบคอบนั้นนะ ผมคิดว่าคงจะรอบคอบจนเกินไปกระมัง ในการแก้ปัญหาที่ผิดพลาดไปแล้ว ไม่เห็นเสียหายอะไร เมื่อคราวไม่กี่วันนั้น ท่านนายกท่านก็มาสร้างประวัติศาสตร์ชั่วรอยมาตั้งแต่เมื่อคราวก่อน ๆ โน้นก็ไม่เห็นเสียหาย ท่านยอมลดและยอมถอนยอมแก้ไขเกี่ยวกับภาษีซีเมนต์ ภาษีน้ำมัน ก็ไม่เห็นเสียหายอะไร หรือว่าท่านแก้ไขเพื่อความจำเป็นหรือจำนนต่อเหตุการณ์ต่อบัลลังก์ท่านจะพลาดไปอย่างนั้น เพราะฉะนั้นเมื่อแก้ไข ๒ รายการนั้นได้ ปัญหาเดียวนี้ที่ปรึกษากันอยู่ในวาระ ๒ ซึ่งปัญหาที่จะทำให้รัฐบาลนี้มีชีวิตชีวา ทำให้ประชาชนได้รับความสงบสุขและชื่นชมยินดีต่อรัฐบาลนี้นั้น ท่านก็ย่อมกระทำได้ ไม่มีปัญหาใดๆ ทั้งสิ้น ต้องทำได้ท่านประธานที่เคารพ เพราะฉะนั้นในปัญหาต่างๆ ที่รัฐบาลได้ย่ำแล้วย่ำอีก ขอประทานโทษ ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติบอกว่าฝ่ายค้านได้อภิปรายซ้ำแล้วซ้ำอีก พูดกันมาตั้งแต่เมื่อคราวก่อนโน้น วันนี้ก็มาอภิปรายซ้ำแล้วซ้ำอีก ควรจะให้ท่านประธานมาใช้อำนาจตามข้อบังคับที่ ๕๐ หรืออะไรเหล่านั้น บรรดาท่านสมาชิกอยู่ที่นี่ล้วนแล้วแต่เป็นผู้ทรงคุณทราบดี รู้ดี ขนาดซ้ำแล้วซ้ำอีก

อย่างนี้ยังไม่ได้ยิน ยังไม่ถึงหูถึงใจ แล้วจะให้ทำอย่างไรอีก การช้านะไม่ใช่ช้า ถ้าหากว่าอภิปราย นิดหน่อยถ้ารัฐบาลยอมรับหรือยอมเข้าใจ ไม่อ้ออึ้งไม่ทำทู่ทวนวกตาบอด สถานะก็ไม่อภิปราย ช้าช้าอะไร.....

ประธานสภาผู้แทน : คุณสมพรครับ วาระนี้ไม่ใช่วาระที่คุณจะอภิปรายกับรัฐบาล เป็นวาระระหว่างสมาชิกกับกรรมการ

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : โชละครับท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : เพราะฉะนั้นรัฐบาลไม่มีหน้าที่ตอนนี้

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : ถึงไม่มีหน้าที่ก็ควรจะรับทราบได้ครับ เพราะว่าเกี่ยวพันกัน กรรมการของสภาผู้แทนสมาชิกพรรคสหประชาไทย ก็ได้มาอภิปรายได้

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้รวบรัดลงหน่อย

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : รวบรัดครับ ท่านประธานที่เคารพ ผมเข้าใจถ้าหากว่าความสำคัญอันถูกต้องของท่านผู้ทรงคุณวุฒิในทางด้านวิชาการต่าง ๆ ของพรรคสหประชาไทย จะเกิดขึ้นในเดี๋ยวนี้อาจจะเป็นประโยชน์แก่ประชาชนอย่างยิ่ง นอกจากนั้นการใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือย แม้แต่อย่างการใช้จ่ายต่าง ๆ ในสำนักนายกรัฐมนตรี หัวหน้ากองใช้รถราคาดังเป็นแสน ๆ.....

ประธานสภาผู้แทน : อ้ายนี้มันนอกไปแล้วละครับ

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : ครับ

ประธานสภาผู้แทน : นอกประเด็นไปแล้ว

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : นี่ชี้แจงให้เห็นว่าความฟุ่มเฟือยในเรื่องที่จะต้องมาขึ้นภาษีอากรให้ประชาชนเดือดร้อน

ประธานสภาผู้แทน : วาระนี้ของคุณนะมันเป็นเรื่องต่อเวลาไปเท่านั้นครับ อภิปรายเรื่องนี้ คุณสมพรขอเถอะนะ ขอให้ไปตามนี้เถอะครับ

นายสมพร จุริมาศ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ ในปัญหาที่กระผมได้อภิปราย และชี้แจงให้เห็นนี้ กระผมจะขอสรุปได้เพียงว่า ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้หรือทางพรรค ส.ป.ท. ซึ่งมีมือมากอยู่แล้วได้มีความเห็นพ้องกับฝ่ายค้านคือจะผ่อนปรนไปอีก ๓๖๕ วันหรือ ๑ ปี อย่างที่ฝ่ายค้านทั้งหลายได้อภิปรายนั้นกระผมพอใจ และไม่ต้องไปพูดอะไรมากมาย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผมว่าผู้แปรญัตติได้อภิปรายมาครบถ้วนหมดทุกคนแล้ว เพราะฉะนั้นการอภิปรายก็ในเหตุผลประการเดียวทั้งสิ้น.....

เข้า คุณชุมพลครับ คุณไม่ยกมือนี้ เพิ่งจะยกเหลือคุณชุมพลอีกคนเดียว

นายชุมพล มณีเนตร (จะเข้เกร) กระผมชุมพล มณีเนตร ส.ส. จะเข้เกร พยายามที่จะพูดในเรื่องพระราชบัญญัติยกเลิกพระราชกำหนดตั้งแต่ตอนที่ประกาศใช้พระราชกำหนดแล้วครับ แต่ไม่มีโอกาสได้พูด ซึ่งความจริงแล้วกระผมอยากจะทบทวนความหลังสักนิดหนึ่งว่า พระราชกำหนดฉบับนี้ก็แทบเอาให้สมาชิกทั้งหลายในสภานี้จะต้องจากกัน เพราะเข้าวันหนึ่งในวันที่ ๘ นั้นได้มีนายพลเอกผู้หนึ่งเสนอให้ใช้แผน ๒ ย. แต่ว่าก็ขอขอบคุณท่านนายกรัฐมนตรีและท่านรองนายก พลเอก ประภาส ที่ไม่ยอมใช้แผนนั้นตามความคิดของสมาชิก.....

ประธานสภาผู้แทน : อย่าเอามาพูด เรื่องนอกเรื่องแล้ว เอาในเรื่องนี้ครับ

นายชุมพล มณีเนตร (จะเข้เกร) : ครับก็เข้าแล้วครับ เข้าแล้วครับ ฉะนั้นกระผมเองจึงขอขอบพระคุณท่านนายกรัฐมนตรีและท่านรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งยังได้มีเมตตาให้ผู้แทนของประชาชนได้เห็นหน้ากัน.....

ประธานสภาผู้แทน : พอแล้ว

นายชุมพล มณีเนตร (จะเข้เกร) : ท่านประธานครับ เหตุที่กระผมขอแปรญัตติในร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้ ให้ไปใช้อีกถึง ๓๖๕ วันนั้น เพราะว่า การที่รัฐบาลประกาศใช้พระราชกำหนดคราวนี้ได้สร้างความรำรวยให้กับบุคคลบางพวกบางเหล่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระผมไม่ต้องการที่จะให้เครื่องมือแกมหาโจรซึ่งมีอาวุธอยู่พร้อมมูลแล้วเพิ่มพูนบารมีระดับเกียรติ แล้วก็สร้างสมทรัพย์สมบัติไว้ให้ลูกหลานในกรมตุลาการต่อไปอีก ฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วยทุกกรณี เพราะการขึ้นภาษีนั่นทำให้ราษฎรได้เดือดร้อนประชาชนทุกคนไม่มีใครครับที่จะเห็นด้วยว่าการขึ้นภาษีคราวนี้ไม่เดือดร้อน ทุกคนเดือดร้อนและเป็นการเดือดร้อนที่ปราศจากเหตุผล เพราะว่าไม่ได้เดือดร้อนเพื่อประเทศชาติและเพื่อประชาชน ยามที่รัฐบาลนี้ต้องการให้ประชาชนมีความสามัคคี มีความรักชาติ เรียกร้องให้ทุกคนสามัคคีกลมเกลียวกัน แต่ไหนเราจะหยิบยื่นเอาความอดอยากหิวโหยความเดือดร้อนแม้กระทั่งความเจ็บไข้ไปให้กับประชาชนเล่า ในเมื่อประชาชนชาติที่พึ่ง รัฐบาลจะอยู่ได้หรือ กระผมยังสงสัยว่าแผนการขึ้นภาษีคราวนี้ของท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและผู้เกี่ยวข้องคงจะรับแผนมาจากคอมมิวนิสต์เป็นแน่แท้ นี่กระผมเข้าใจอย่างนั้นนะครับ เพราะว่าโง่ดินเดียมนี่จะฟังก็เพราะอย่างนี้ครับ.....

ประธานสภาผู้แทน : ตะกี้นี้เป็นการเชิงพูดเล่นพูดจริง แต่ว่าเป็นการกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาเสียหาย คุณกล่าวหาว่าเขาเป็นคอมมิวนิสต์นี่เขาติดตะรางนะ ขอให้ถอนคำพูดเสีย ไม่เอา เลิกๆ ไม่เอาอย่างนี้ เตี้ยมมันเกินเลยไป คุณชุมพล ขอให้ถอนเสีย

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : กระผมขอถอนครับ เพื่อเห็นแก่ท่านประธานสภา แต่แล้วถ้าหากว่าคำถอนของกระผมนี้ในวันข้างหน้าปรากฏขึ้นเป็นความจริงล่ะครับ ท่านประธานสภาจะว่าอย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : ผมผิดเอง เอ้า ผมผิดเอง

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : ครับ เพราะอาจจะเป็นความจริงขึ้น

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอา ห้ามพูดเรื่องนี้ ผมขอให้เลิกพูดเรื่องนี้ การพูดมันจะไปนอกประเด็นไปใหญ่แล้วคุณชุมพล

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : กระผมเข้าประเด็นครับ ท่านประธานครับ กระผมนี้เป็นห่วงสุขภาพสังขารท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังผู้ที่ขึ้นประกาศพระราชกำหนดคราวนี้เป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าปรากฏว่าในห้องทำงานของท่านก็ยังมีบรั่นดีอยู่เลยครับ.....

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอา เอาเรื่องส่วนตัวมาพูด

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : เปล่าครับ บรั่นดีก็ต้องขึ้นครับ.....

ประธานสภาผู้แทน : เอ๊ะ ไม่ได้คุณ นี่เอาเรื่องส่วนตัวมาพูดในสภานี้จะเอาเรื่องส่วนตัวมาพูดไม่ได้ ผิดข้อบังคับ นี่ไม่ได้

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : ในเมื่อเรื่องส่วนตัวของท่านที่จะทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อน

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ มันคนละเรื่อง มันเรื่องส่วนตัวนำคุณชุมพล ไม่เหมาะสมก็ขอร้องพวกราชการหลายอย่างแล้ว พวกเราทำไมไม่เชื่อผมบ้าง

นายชุมพล มณีเนตร (ฉะเชิงเทรา) : ที่นี้กระผมก็จะสรุปให้ท่านละครับเพื่อจะย่นเวลา เพราะรู้สึกว่ ส.ป.ท. ทุกท่านก็กระวนกระวายใจ ดังนั้นกระผมขอยืนยันว่าไม่เห็นด้วยครับในการที่รัฐบาลจะขึ้น ประกาศใช้พระราชกำหนดหรืออนุวัติพระราชบัญญัติให้ใช้พระราชกำหนดคราวนี้ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ก่อนอื่นที่จะได้มีการอภิปรายอันใดต่อไปนั้น ท่านประธานได้กรุณาอะลุ่มอล่วยให้บรรดาท่านสมาชิกทุกฝ่ายได้อภิปรายปัญหาในวาระที่ ๒

นี้อย่างกว้างขวางถึงว่าพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดนี้จะให้ไปมีผลบังคับต่อเมื่ออีก ๓๖๕ วัน นี่คือคำแปรญัตติ

นายเชาว์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ผมขอประท้วงครับ เพราะว่า ท่านประธานให้พูดเฉพาะผู้แปรญัตติ แต่ว่าท่านผู้ที่ขึ้นมาพูดเดี๋ยวนี้นี้ไม่ใช่ผู้แปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทน : ได้ครับ ในข้อบังคับมี ผู้สนับสนุนฝ่ายแปรญัตติ และฝ่ายค้าน มี.....

นายเชาว์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : นั้นไม่ใช่กรรมสิทธิ์ครับ

ประธานสภาผู้แทน : ได้ครับ ฝ่ายสนับสนุนที่ ฝ่ายค้านที่ ฝ่ายข้างเสนอที่ ใช่ครับ มี

นายเชาว์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ไม่เกี่ยวครับ ถ้าอย่างนั้น ผมยกมือเท่าไรท่านประธานก็ไม่ให้ผมพูด

ประธานสภาผู้แทน : ก็ยังไม่ถึงนี้ ก็หลายคนยังไม่ได้พูด ยังไม่ถึงนี้ จะให้พูดพร้อมๆ กันได้อย่างไรเล่า

นายเชาว์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ถ้าอย่างนั้นท่านประธานอนุญาตให้ไหมครับ คนต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : อนุญาต เดียวซีครับ แต่จะเป็นคุณหรือใครไม่ทราบแล้วแต่ผมเดี๋ยวนะ

นายเชาว์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ถ้าอย่างนั้นอย่าเพิ่งปิดอภิปรายนะครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ตามที่ท่านประธานได้กรุณาอะลุ่มอล่วยให้มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางในวาระที่ ๒ ถึงคำแปรญัตติของผู้ที่แปรญัตติในข้อที่ว่าจะมีการอนุมัติพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดให้มีผลต่อไปอีก ๑ ปีข้างหน้าหรือไม่ ปัญหาข้อนี้กระผมก่อนที่จะอภิปรายต่อไปนั้นใครจะขอเรียนถามท่านประธานถึงระเบียบข้อบังคับและกฎหมายรัฐธรรมนูญว่าถ้ามีการอภิปรายในสภานี้เสร็จสิ้นไปแล้ว ไม่มีผู้อภิปรายอีก ท่านประธานจะถามที่ประชุมนี้หรือไม่ว่า ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ จะถามอย่างนี้หรือไม่ ถ้าหากท่านประธานจะถามในที่ประชุมนี้ว่าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับคำแปรญัตติของผู้แปรญัตติบ้างให้ยกมือขึ้น ก็หมายความว่าสิทธิวิธีการแปรญัตติที่เสนอนั้น ท่านประธานตีความไปในทางที่ใช้ได้ ถ้าหากสภานี้ลงมติส่วนใหญ่ให้ไปใช้อีก ๑ ปีข้างหน้าก็หมายความว่าพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดนี้ไปใช้อีก ๑ ปีข้างหน้า อยากจะให้ท่านประธานวินิจฉัยข้อนี้ก่อน ถ้าท่านประธานบอกว่าอภิปรายกันไปจนจบแล้วประธานก็จะไม่ถาม เพราะเหตุว่าถาม

ไม่ได้ เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญต้องการบัญญัติว่าอนุมัติหรือไม่อนุมัติวันนี้ ไม่ใช่ไปอนุมัติเมื่ออีก ๓๖๕ วันข้างหน้า อยากจะถามท่านประธานประเด็นนี้ก่อนท่านประธานชี้แจงให้เข้าใจแล้วกระผมถึงจะอภิปรายต่อ

ประธานสภาผู้แทน : ผมอยากจะชี้แจงให้เข้าใจว่าเมื่อสมาชิกมีสิทธิแปรญัตติและกรรมาธิการก็ยินยอมอย่างนั้นแล้ว ก็เป็นสิทธิที่จะดำเนินการตามกฎหมาย ตามหลักการของพระราชบัญญัติ ตามลำดับขั้นตอนในวาระที่ ๒ ผมจะต้องถามอยู่ดีว่าจะคงไว้ตามร่างเดิมหรือเห็นด้วยตามที่สมาชิกแปรญัตติ แต่ถ้าปรากฏผลว่าตามที่สมาชิกแปรญัตติเกิดถูกบรรจุเข้าไปในนี้หากว่าผู้ใดเมื่อผลมันเกิดขึ้นมาอย่างนั้น ผู้ใดเห็นว่ามันขัดต่อรัฐธรรมนูญ เมื่อผลปรากฏขึ้นแล้วจึงจะเสนอต่อรัฐสภาให้ตีความว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ เมื่อผลมันยังไม่เกิดขึ้นตีความไม่ได้ นอกจากญัตตินั้นซึ่งส่งผ่านประธานสภาซึ่งไม่ผ่านกรรมาธิการ ประธานสภา มีสิทธิที่จะยับยั้งได้ เพราะเป็นเอกสิทธิของประธานสภา และผู้ถูกยับยั้งก็สามารถที่จะร้องได้ แต่อันนี้เป็นเรื่องผ่านทางกรรมาธิการมา

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : เมื่อเหตุการณ์เป็นดังที่ท่านประธานได้กรุณาชี้แจงต่อที่ประชุมนี้ หมายความว่า ถ้าหากที่ประชุมของสภามีความเห็นว่าการแปรญัตติของผู้แปรญัตตินั้นให้มีเหตุผลอนุมัติเป็นพระราชบัญญัติต่อมาอีกหนึ่งปีข้างหน้า ถ้าหากเป็นไปได้ดังที่ท่านประธานว่า กระผมก็ใคร่จะขอถือโอกาสนี้ชี้แจงต่อที่ประชุมนี้ ตามเรื่องราวและคำกล่าวของบรรดาเพื่อนสมาชิกฝ่ายค้านที่ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมนี้ ทั้งนี้ก็เนื่องจากเหตุผลที่ว่ากระผมได้ฟังการชี้แจงของบรรดาเพื่อนสมาชิกมาเป็นส่วนใหญ่ก็มักจะโน้มเอียงไปทางองเห็นว่าการขึ้นภาษีศุลกากรครั้งนี้ได้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่บรรดาประชาชนอย่างแสนสาหัส ท่านได้พยายามคอนวินซ์ (convince) จิตใจประชาชนและสภานี้ให้เข้าใจเป็นดังนั้น เพราะฉะนั้นเราอยากจะเอาข้อเท็จจริงมาตีแผ่ต่อสภานี้ และต่อบรรดาประชาชนผู้นั้น ฟังทั้งหลายว่าข้อเท็จจริงมีเป็นประการใด เราก็พูดกันไปว่าเป็นอย่างนั้นเป็นอย่างนี้ แต่ข้อเท็จจริงในปัญหาเรื่องพระราชบัญญัติศุลกากรฉบับนี้มีอะไรบ้าง กระผมใคร่จะขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า เหตุผลที่กระผมสนับสนุนให้เพิ่มพิกัดอัตราศุลกากรหรือตั้งกำแพงภาษีเพื่อเก็บภาษีสินค้าขาเข้าของสินค้าฟุ่มเฟือยที่มาจากต่างประเทศให้สูงขึ้นนั้น กระผมมีเหตุผลเป็นประการใด ก่อนอื่น กระผมใคร่จะขอกราบเรียนต่อท่านประธานให้นึกถึงสถานะการคลังของประเทศเสียก่อนว่าเราควรจะอยู่เฉยกันหรือไม่

ประธานสภาผู้แทน : คุณสวัสดิ์ครับ เอาแต่เพียงสนับสนุนในเรื่องที่ว่าแปรญัตติได้หรือไม่เท่านั้นแหละ เรากำลังเตือนคนอื่นเขาอย่าให้ออกไปนอกประเด็นเลย เพราะว่า.....

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ครับ ไซ้ครับ เอาละถ้าท่านประธานเตือนอย่างนั้น กระผมเห็นว่าท่านประธานให้ฝ่ายค้านได้พูดๆ เสียทุกสิ่งทุกอย่าง กระผมก็คิดว่าควรจะได้พูดชี้แจงบ้าง แต่เอาละ กระผมจะเอาย่นย่อพอสังเขป แต่เพียงว่าเมื่อสถานการณ์คลังหรือตุลการค้าระหว่างประเทศ ชาติตุลมาทุกปีๆ นั้นไม่เป็นไร เพราะตุลการชำระเงินเราพอเพียงที่เงินเกินตุลทุกปี เพิ่งมาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๒ เมื่อปีกลายนี้ ตุลชำระเงินเราขาดไป ๔๔๔ ล้านบาท และปีนี้ก็เริ่มขาดตุลเข้าไปอีก เมื่อสถานการณ์คลังระหว่างประเทศ เงินตราระหว่างประเทศขาดตุลเช่นนี้ กระผมอยากจะถามท่านประธานว่าจะให้สภานี้อยู่เฉยๆ จะให้รัฐบาลนี้อยู่เฉยๆ โดยปล่อยให้สถานะระหว่างประเทศขาดตุลชำระเงินด้วย ขาดตุลการค้าต่อไป กระนั้นหรือ เราจะแก้ไขประการใดบ้าง อันนี้ไม่เกี่ยวข้องกับการเก็บภาษีภายในประเทศ มันเกี่ยวกับ.....

ประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวๆ เดี่ยวก่อนซี คือว่าก็อย่างเขาวัวคือบางทีผมก็โอนอ่อนให้ทางนี้บ้าง เอาละขอให้.....

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : กระผมจะรวบรัดครับ กระผมอยากจะสรุปว่าเมื่อตุลการค้าระหว่างประเทศก็ขาดตุล ตุลการชำระเงินเริ่มขาดตุลตั้งแต่ปีกลายนี้ กระผมขอถามท่านประธานว่า รัฐบาลจะอยู่เฉยๆไหมสภานี้จะอยู่เฉยๆไหม ต้องแก้ไขหรือไม่ ในฐานะที่รัฐบาลก็ดี สภาทั้งสองฝ่ายก็ดี เป็นผู้รับผิดชอบต่อบ้านเมือง เราจะเอาเสียงนิยมจากประชาชนอย่างเดียวหรือ หรือเราจะแก้ไขเหตุการณ์ของบ้านเมืองกัน เราจะทำงานเพื่อความรับผิดชอบหรือเราจะเอาใจประชาชนจนบ้านหายนะ กระผมปรารถนาจะถามท่านประธาน

นายเชาว์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานครับ ท่านประธานขอให้พูดเฉพาะผู้แปรญัตติ แล้วก็อย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ เดี่ยวซีๆ

นายเชาว์ ชัยวิรัตน์ (ชัยภูมิ) : ขอให้ผมพูดบ้างซีครับ

ประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวซี เขายังพูดไม่จบนี้ นี่เสร็จแล้ว ทำให้ผมนี้ไม่สามารถจะควบคุมเหตุการณ์ได้ เพราะว่าพวกเราไม่ค่อยจะเชื่อผมเลย ผมว่าขอให้รวบรัดหน่อยครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : เอาละกระผมจะสรุปว่า เมื่อเหตุการณ์ต่างๆ

เงินตราระหว่างประเทศจะเกิดการวิบัติต่อชาติไทยเป็นเช่นนี้แล้ว เราควรจะทำประการใดบ้าง มันก็มีอยู่สองประการท่านประธาน ประการหนึ่งคือส่งสินค้าออกไปขายต่างประเทศให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เพื่อได้เงินตรามันก็มีประการหนึ่งอันนั้น ซึ่งรัฐบาลและสภาผู้แทนก็ได้สนับสนุนให้ดำเนินการอย่างนั้นอยู่แล้ว ก็ยังไม่เป็นการเพียงพอ มันก็มีอีกประการหนึ่ง คือการตั้งกำแพงภาษีให้สินค้าฟุ่มเฟือยที่มาจากต่างประเทศนะ ให้มันลดน้อยถอยลงไป ให้มันลดการสั่งเข้ามา เราจะแก้ไขกันหรือไม่ด้วยเหตุนี้แหละท่านประธาน.....

ประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ พอแล้วครับ

นายสวัสต์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : จำเป็นต้องมีการสนับสนุนให้การตั้งกำแพงภาษีสินค้าที่ฟุ่มเฟือย เอาละท่านประธาน เมื่อภักดิ์ได้มีท่านสมาชิกแห่งจังหวัดร้อยเอ็ดได้กล่าวมาประเด็นหนึ่ง ผมอยากจะขอชี้แจงว่าในพิภคอัตราศุลกากรนั้น.....

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพเมื่อกี้ฝ่าย ส.ป.ท. คนหนึ่งมาว่าแล้วว่าท่านประธานปล่อยให้ฝ่ายค้านพูด แต่แล้วฝ่ายรัฐบาลกลับมาพูดเอง ท่านพิจารณาตุ้ยครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอาละครับ ผมกำลังจะบอกให้เขาพอยุ่แล้ว

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : ท่านทำหน้าที่ดีที่สุดแล้ววันนี้ ผมขอปรบมือฝ่ายค้านเราขอปรบมือครับ ท่านทำถูกแล้ว

(มีสมาชิกในที่ประชุมปรบมือ)

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : นี่มันเลยแล้วนี่ มาสอนเขาว่าวาระที่ ๒ ควรจะอย่างนั้นอย่างนี้ ว่าแต่เขาอีเหนาเป็นเอง ครับ

ประธานสภาผู้แทน : พอ ๆ ครับ ผมจะขอร้อง

นายสวัสต์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ผมจะไม่กล่าวทรอกครับ ผมจะไม่กล่าวต่อไปทรอกครับ ผมอยากจะถามว่า ฝ่ายค้านแฟร์หรือเปล่าครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ พอครับ

นายสวัสต์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : แฟร์หรือเปล่าครับ พยายามดำเนินคดีเงินทุกประการ ผมขอแก้คดีเดียวชี้แจงความเข้าใจนิดเดียว ผมจะชี้แจงต่อคุณสมพร บอกว่ายาบำบัดโรคสั่งเข้ามาได้เพิ่มอัตราภาษีหรือไม่ กลับมาท้วงผม ผมอยากจะถามว่าให้ความเป็นธรรมแก่ผมพอไหม

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ผมขอ เอาละไม่เอาละ เดี่ยวจะ.....

นายเกียรติ นาคะพงษ์ (มหาสารคาม) : เอ้าขอให้นั่งสิครับ ผมลุกขอให้ท่านนั่ง

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ พอแล้วๆ เดี่ยวหยุดๆ เอาละ ผมยืนแล้วขอให้ทุกคนนั่ง

เรือดรี สุพจน์ ตั้งตระกูล (เพชรบูรณ์) : ให้คุณสวัสดิ์พูดต่อไป ฝ่ายค้านพูดมา ๑๐ คนแล้ว ให้ฝ่ายค้านชี้แจงให้ประธานทราบ จะไม่ให้ฝ่ายสนับสนุนชี้แจงบ้างหรือ

ประธานสภาผู้แทน : คุณสุพจน์ๆ เอาละคุณสวัสดิ์ครับ ผมขอร้องให้นั่ง แล้วขอให้ยุติเรื่องนี้ เอ้าคุณสนั่นก่อนครับ

นายสนั่น ชีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ขอบพระคุณ กระผมไม่ได้แปรญัตติเอาไว้ กระผมได้ฟังคำอภิปรายของทั้งสองฝ่ายแล้ว เห็นว่ารู้สึกว่าการแปรญัตติมันแตกต่างกันออกไป คำแปรญัตติของคุณสว่าง ตราฐ และคุณแคล้ว นรพัฒน์นั้นหมายความว่าให้ใช้พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดนี้เมื่อ ๓๖๕ วันล่วงไปแล้ว ถึงจะใช้ได้ อีกอันหนึ่งบอกว่าให้ใช้มาตรการอื่นพิจารณาก่อนการอนุมัติพระราชกำหนดอันนี้ กระผมเห็นว่าคำอภิปรายทั้งสองฝ่ายนี้ไม่ตรงกันประการหนึ่ง อีกประการหนึ่ง เกือบจะไม่มีผล แม้จะอภิปรายไปจนคอจะแตกก็ไม่มีผลที่จะทำให้ทางฝ่ายรัฐบาล หรือคณะกรรมการนี้สันสะเทือนไปได้ เพราะข้าพเจ้าเห็นว่าพรรค ส.ป.ท. หรือในระบบพรรคนี้ได้ดำเนินการขัดรัฐธรรมนูญ ตามที่ให้สัตยาบันไว้ต่อหน้าศาลรัฐธรรมนูญแล้ว จะไม่อยู่ในอาณาเขตอุปมาอุปไมยใด ๆ ทั้งสิ้น ในการปฏิบัติ.....

ประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวๆ

นายสนั่น ชีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : ขอภัยครับ

ประธานสภาผู้แทน : เดี่ยวๆ ในรัฐธรรมนูญมีอยู่แล้วว่า เป็นเอกสิทธิเดียวให้ผมอธิบายชี้ การปฏิบัติลงคะแนนหรือออกความคิดเห็นใด ๆ นั้น ในรัฐธรรมนูญมีปรากฏชัดแล้วว่า เป็นเอกสิทธิของผู้แทนทั้งสิ้น ผู้ใดจะฟ้องร้องหรือกล่าวหาไม่ได้ มีครับ

นายสนั่น ชีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : มิได้ครับท่านประธาน ขอความกรุณาครับ กระผมไม่พูดถึงอย่างนั้นครับ กระผมพูดเพียงแต่ว่าจะอุปมาอุปไมย ให้ท่านประธานฟังนิดหน่อยเท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอาละ อย่าให้ก่อเรื่องกันเลย ขอให้พูดในประเด็น

นายสนั่น ชีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : เอาในประเด็น ขอภัยครับ

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปนี้ใครพูดนอกประเด็น ผมตัดหมด

นายสนั่น ชีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : คือที่กระผมได้กล่าวไปเมื่อก็ขึ้นเนื่องจากว่า กระผมทราบมาจิตใจ น้ำจิตน้ำใจของพรรค ส.ป.ท. ทุกคนนี้เป็นผู้แทนราษฎรมาเหมือน กระผม ต้องการอยากจะทำทุกสิ่งทุกอย่างให้เกิดความผาสุกแก่ประชาชนเหมือนกัน กับพวก กระผมเหมือนกัน แม้พวกกระผมจะเป็นฝ่ายค้าน แต่ด้วยภาระจำยอมที่จะต้องปฏิบัติตาม นโยบายบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งแม้นโยบายนั้น จะขัดต่อจิตใจของประชาชนจะทำความเดือดร้อน แก่ประชาชนสักปานใดก็ตาม สมาชิกพรรค ส.ป.ท. ก็จำเป็นต้องปฏิบัติตามอาณัติมอบหมาย ของทางพรรคอย่างนี้ กระผมเห็นว่าการกระทำเช่นนี้

ประธานสภาผู้แทน : นี้อย่างไรเรื่องกันเลย เดียวก่อน ผมกำลังจะอ่านรัฐธรรมนูญ อยู่ ขอให้นั่งก่อน ทุกคนนั่งหมด คือในรัฐธรรมนูญปรากฏชัดแล้วนะครับ เพราะฉะนั้น ในการที่จะกล่าวหาเขานั้นครับ คุณสนั่น พูดไม่ได้หรอก เพราะว่ามันเป็นสิทธิและเสรี ของเขา ซึ่งรัฐธรรมนูญให้อ่านใจไว้แล้ว เพราะฉะนั้นผมขอให้ยุติเถอะครับ เรื่องนี้คือว่าพูด นอกประเด็นไปแล้ว ไม่เอาละคุณสนั่น พูดนอกประเด็นไปหมด เดียวก่อน

นายสนั่น ชีระศรีโชติ (ขอนแก่น) : กระผมจะเข้าประเด็น เมื่อก็ขึ้นก็มันผ่านไปแล้ว ก็ให้แล้วกันไปเถอะ ที่นี้ท่านประธานที่เคารพ กระผมได้ฟังท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงว่าในการ ขึ้นภาษีอากรนี้ เอาแต่ภาษีจากคนรวย เรื่องนี้ข้าพเจ้าในฐานะที่ต้องการจะคัดค้านไม่ให้ พระราชกำหนดนี้ได้บังคับใช้ คือต้องการจะคัดค้านว่าฝ่ายค้านเดี๋ยวนี้ไม่ต้องการให้วาระที่ ๒ นี้ผ่านไปได้ ประเด็นมีอยู่อย่างนั้น เพราะฉะนั้นกระผมอยากที่จะชี้แจงว่าเหตุใดจึงจะคัดค้าน ก็เพราะว่าถ้าหากพระราชกำหนดนี้ออกไปแล้ว ถึงแม้จะมีคำแก้ตัวว่าเอาภาษีจากคนรวยก็ ตามซึ่งเป็นไปไม่ได้ ภาษีจากคนรวยเช่นโชปลาคาเวีย หรือว่ารถยนต์อะไรสุดแล้วแต่ ซึ่งเป็น ของมนุษย์มนา ชาวบ้านธรรมดาไม่กินกันนะ พวกเหล่านั้นเป็นนายห้างนายหอ ผู้ยิ่งใหญ่ ถ้า ไปซื้อของแพง ๆ มากิน ก็จะต้องไปเอาจากชาวนาจะต้องขึ้นราคาสินค้าของตนอีกด้วย นี่ ข้าพเจ้าเห็นอย่างนั้น และนอกจากนั้นในการที่จะใช้มาตรการพระราชบัญญัติการค้ากำไรเกิน ควรมาบังคับเอากับราษฎรหรือพ่อค้าทั้งหลายนี้ กระผมเห็นว่าเป็นไปไม่ได้ เพราะเราทุกคน จะต้องอยู่ด้วยกัน ชาวไร่ชาวนาเขาไม่รู้หรือกว่าภาษีอะไรนี้ สินค้าชนิดไหนมันขึ้นบ้าง ถึงเวลา ก็จะไปหาอาแป๊ะ อาเฮีย บอกว่าจะซื้อของอย่างนั้นอย่างนี้ สุดแล้วแต่ แต่ว่ากะปิ น้ำปลา พริก หอม กระเทียม อย่างที่สมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปรายไปนั้นนะ มันได้ขึ้นตามเขาไปด้วย โดย ที่ไม่มีบัญชีอัตราต่าง ๆ เหล่านี้ไปกำหนด ประกาศให้แก่ราษฎรทุกคนรับทราบ เหล่านี้กระผม

ถึงเห็นว่ากระผมเป็นคนหนึ่งละที่ขอคัดค้านการเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ ให้ผ่านวาระที่ ๒
สู่วาระที่ ๓ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : ผมขอข้อมความเข้าใจในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๐๕ ในที่ประชุม
วุฒิสภาก็ดี ที่ประชุมสภาผู้แทนก็ดี ที่ประชุมรัฐสภาก็ดี สมาชิกผู้ใดจะกล่าวถ้อยคำใดๆ ใน
ทางแถลงข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นหรือออกเสียงลงคะแนนย่อมเป็นเอกสิทธิโดย
เด็ดขาด ผู้ใดจะนำไปเป็นเหตุฟ้องร้องว่ากล่าวสมาชิกผู้นั้นในทางใดมิได้ เพราะฉะนั้นเอกสิทธิ
อันนี้จึงเป็นอย่างที่ผมกล่าว ผมขอใช้อำนาจตามข้อบังคับ เนื่องจากว่าได้อภิปรายกัน และ
ผู้แปรญัตติได้อภิปรายมาโดยตลอดแล้ว และโดยสมควรแล้ว ก็ขอความเห็นที่ประชุมนี้ว่า
สมควรที่จะปิดอภิปรายได้หรือยัง ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว โปรด
ยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลงนะครับ.....

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : เจ้าของญัตติขอสรุป

ประธานสภาผู้แทน : ยังไม่รู้ผลนี้

เอามือลงได้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๓ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น
อย่าเพิ่งเอามือลงนะครับ.....

เอามือลงได้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๐ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย คุณแคล้วจะสรุป เชิญ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของญัตติ คือได้แปรญัตติ
เอาไว้ประการแรก ข้าพเจ้าเห็นว่า คำแปรญัตติของข้าพเจ้านั้นไม่ขัดกับหลักการแห่งร่างพระ-
ราชบัญญัติฉบับนี้ เนื่องจากว่าคำพูดของข้าพเจ้า คำแปรญัตติของข้าพเจ้าว่าอย่าให้มีผลใช้
บังคับในระหว่าง ๓๖๕ วันนี้ ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่เหมือนกัน แต่ให้ใช้บังคับตั้งแต่ภายหลัง
๓๖๕ วัน ผ่านไปแล้ว นั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ข้าพเจ้าขอสรุปว่าในการที่จะขอให้เลื่อนการใช้บังคับไปนั้นก็เพื่อที่จะให้
รัฐบาลได้ยับยั้งซึ่งตรองฟังเสียงประชาชน ว่าประชาชนชอบหรือว่าประชาชนติฉินนินทาหรือ

ว่าประชาชนเดือดร้อนเพียงใดหรือไม่ ข้าพเจ้าพูดในประเด็นท่านประธาน ในประเด็นแท้ๆ
เลย.....

ประธานสภาผู้แทน : ผมไม่ได้ทำนี้

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ครับ ๆ ท่านมองข้าพเจ้าอยู่เสมอ ท่านประธาน ข้าพเจ้า
ขอกราบเรียนต่อไปว่า ให้รัฐบาลนี้ได้ฟังเสียงของประชาชน ได้ฟังเสียงคัดค้าน ให้ได้สลับ
รับฟังว่าประชาชนเดือดร้อนเพียงใดหรือไม่ ท่านผู้เป็นประธานปรากฏว่าท่านซุนคลั่ง
ของรัฐบาลถนอม สมัยนี้ ท่านได้เป็นมานานช้านานแล้ว ปรากฏว่ามีแต่ยม แล้วรัฐบาลก็ติด
ลบงประมาณตลอดมา ๑๐ ปี เพราะฉะนั้นจึงเปิดโอกาสให้ท่านจอมพล ถนอม กิตติขจร
ที่รักของข้าพเจ้าได้หาซุนคลั่งใหม่หรือไม่เช่นนั้นก็ได้โปรด.....

ประธานสภาผู้แทน : นอกประเด็นไปแล้วครับ สรุปในนี้

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ให้รัฐมนตรีได้พิจารณาตัวเองบ้าง ว่าเป็นการสมควร
หรือไม่

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ขอให้อยู่ในประเด็นครับ

ประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ครับ ๆ ข้าพเจ้าขอสรุปแต่เพียงเท่านี้

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ สรุปแล้ว ผมขอถามมติที่ประชุมนี้ว่าความในมาตรานี้จะ
ให้แก้ไขตามที่สมาชิกขอแปรญัตติมา หรือจะให้คงไว้ตามร่างเดิม ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรให้
คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลงนะครับ.....

เอามือลงได้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๙ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า ควรแก้ไขตามที่สมาชิกได้ขอแปรญัตติมา โปรด
ยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลงนะครับ.....

เอามือลงได้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิมขอให้เลขาธิการ
รัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : เฉพาะผู้แปรญัตติ จะมีท่านผู้ใดสงสัยไหมครับ
(ไม่มีสมาชิกทักท้วง)

ประธานสภาผู้แทน : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับ
ข้อ ๑๑๗ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุป จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่ายัง
ขัดแย้งกันอยู่บ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด เป็นอันว่าจบการพิจารณาใน
วาระที่ ๒ แล้ว

ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรจะให้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไปหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้
เสนอวุฒิสภาพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

คุณไกรสรติดใจไหมครับเรื่องนั้น ผมมีเรื่องอื่นอยู่

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๖ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผมเป็นคนได้ยื่นญัตติไว้ แต่เนื่องจากท่านประธาน
ไม่ได้ถามผม ผมเลยให้ผ่านไป พอจบไปแล้วผมจะท้วงมันจะเสียมารยาท แต่เดี๋ยวนี้มันเกิดมี
ปัญหาแล้ว ผมอยากจะขอเอาญัตติที่ผมเสนอนั้นมาใช้ญัตติที่ผมเสนอนั้นมีอยู่ว่า เนื่องจาก
พระราชบัญญัติอนุวัติพระราชกำหนด ๖ ฉบับนี้เป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นขอให้ใช้ข้อบังคับ
ข้อ ๖๑ (๔) โดยเรียกสมาชิกขึ้นมาแสดงความเห็นว่ารับหรือไม่รับ แล้วมีผู้เซ็นรับรองถูกต้อง
แล้ว ขอให้ใช้ข้อบังคับนั้น ผมเสนอเป็นทางการแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : เดียวผมจะชี้แจงครับ อันนี้เป็นความผิดของผมเอง คุณไกรสร
ได้เสนอมาอย่างนั้น และขณะเดียวกันมีสมาชิกอีกพวกหนึ่ง เสนอมาเหมือนกันว่า ในการออกเสียง
ลงคะแนนในวาระ ๓ ของระเบียบวาระที่ ๔ ข้าพเจ้าขอให้กระทำการเป็นการลับ แต่เมื่อผม
ถามขึ้นนั้น ผมถามว่าจะทักท้วงไหม เมื่อเสนอมาเจ้าของญัตติทั้งสองฝ่ายไม่ทักท้วง ผมถือว่า

ผ่านไปแล้วเอาไว้ฉบับหน้าได้ ผมถามคุณแล้วว่า จะทักท้วงไหมคุณก็ไม่

นายไกรสร ดันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ใช่ ผมก็ไม่ทักท้วงโดยมารยาทเคารพท่านประธาน แต่เดี๋ยวนี้เกิดมีปัญหา มีสมาชิกวิจารณ์ว่าเสียงนี้มันอาจจะไปไม่ได้ตามนั้น เพราะฉะนั้นผมจึงขอยุติตีผมมาใช้ เมื่อใช้ยุติตีของผมแล้วจะเอายุติตีอื่นขึ้นมาไม่ได้ เพราะผมเป็นผู้ทักท้วงเป็นคนแรก เพราะฉะนั้นจะต้องใช้ยุติตีของผม

ประธานสภาผู้แทน : ทักท้วงก็มีการนับคะแนนเสียงใหม่เท่านั้น มันคนละกรณี คุณเสนอมาซี

นายไกรสร ดันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ใช้เสนอตามข้อบังคับของผมข้อ ๖๑ ยุติตีผมเสนอ ถามซิครับ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้แล้วคุณ คือลงไปแล้ว อันนี้เวลานี้มีทักท้วงอย่างเดียวว่า นับคะแนนใหม่เท่านั้น คุณชิตครับ

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต) : ความจริง ผมก็สนใจในเหตุการณ์ที่มันเกิดขึ้น ดูจะคลุกคลีและซุลมุนกันมาก ความจริงนะครับ ผมอยากจะออกความเห็นที่เป็นกลางๆ เมื่อมีผู้เสนอยุติตีมานะครับ ท่านประธานก็ควรจะได้หารือกันว่ายุติตีอันนี้ควรจะรับไหมหรือไม่รับ ที่นี้เพื่อญัตติท่านประธานก็ถามคุณไกรสรว่าอย่างไรไม่ทราบ แล้วก็บอกว่าไม่คัดค้าน ไม่คัดค้าน ที่นี้ทางสมาชิกไม่ได้ทราบว่าคัดค้านไม่คัดค้านมันเรื่องอะไร นี่ผมขอทักท้วงนิดหนึ่งอันนี้

ประธานสภาผู้แทน : ใช่ครับ แต่เมื่อเจ้าของยุติตีไม่นั่นแล้ว.....

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต) : ที่นี้พวกสมาชิกนี้ไม่ทราบว่าเรื่องที่คัดค้านไม่คัดค้านนั้นคืออะไร

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ขอประทานโทษครับ.....

ประธานสภาผู้แทน : ให้ผมตอบเอง

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต) : เพื่อนสมาชิก ผมพูดอยู่ในข้อบังคับ ผมไม่เอารัดเอาเปรียบ ไม่อะไรทั้งนั้นละ แต่ว่าผมเรียนกับท่านประธานนี้ผมก็ไม่ทราบ ว่าท่านประธานตกลงกับคุณไกรสรว่าอย่างไร ผมไม่ทราบ แต่ว่าท่านประธานก็ชี้คุณไกรสรก็ไม่ว่า ท่านประธานก็บอกว่าไม่ทักท้วง ที่นี้พวกเราส่วนที่เหลือนี่เราไม่ทราบว่าเรื่องที่ตกลงนั้นคืออะไร ซึ่งความ

จริงผมด้วยความเคารพต่อท่านประธาน ที่นี้เมื่อมีอะไรที่ตกลงกันไว้นั้นนะ ท่านประธานน่าจะได้ออกในที่ประชุม

ประธานสภาผู้แทน : ถูกครับ ที่นี้มันผ่านไปแล้ว แล้วเจ้าของญัตตินั้นผมถามว่าจะหักทวงใหม่ คุณก็สั่นหน้า ที่นี้เมื่อถามลงมติไปแล้ว

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ขอประทานโทษท่านประธาน ความจริงไม่ใช่อย่างนั้น ผมไม่ใช่มาต่อล้อต่อเถียงท่าน คือท่านประธานเกิดไปถามว่าที่ประชุมนี้ใครเห็นด้วยตามที่เสนอมา ท่านถามไปเสียก่อนแล้ว นับคะแนนแล้ว และตลอดเวลาผมยกมือ ผมเชื่อว่าผู้ที่อยู่ในที่ประชุมนี้คงจะเห็นว่าผมยกมือตลอดเวลา แต่บังเอิญท่านก็ไม่ได้ชี้ผม แต่เมื่อท่านประธานถามไปอย่างนั้นแล้วนับไปแล้ว แล้วมาถามผมนี้ ผมจะไปหักทวงน้ำใจท่านประธาน ผมก็ไม่มีมารยาท ไม่เคารพท่านประธาน เพราะฉะนั้นผมจึงหยุด ว่าอ้าวไม่มีปัญหาที่นี้เมื่อเกิดนับขึ้นมาแล้วเพื่อนสมาชิกเกิดมีปัญหามาว่าเสียงทั้งหมดนี้มันอย่างไรชอบกล เพราะฉะนั้นผมจึงบอกว่าขอท่านประธานได้โปรดกรุณาหยิบยกญัตติของผมขึ้นมาพิจารณาเพื่อใช้ในการนับคะแนนคราวนี้ ถ้าท่านประธานทำได้ก็ชอบจะทำ ถ้าท่านประธานทำไม่ได้ก็ชอบจะให้นับคะแนนใหม่ เรื่องเท่านั้นมันก็เกมนั่น

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เสนอนับคะแนนใหม่ขึ้นมาสิครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ฉะนั้น ผมขอเสนอให้มีการนับคะแนนใหม่

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดรับรอง

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ผู้ใดรับรองโปรดยืนขึ้นครับ นับคะแนนใหม่ครับ โดยวิธีตามที่ผมเสนอญัตติข้อบังคับ ๖๑ (๔) ครับ

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทน : ต้องใช้วิธียืนเท่านั้นแหละครับ เพราะว่าตามข้อบังคับ เมื่อมีการนับคะแนนใหม่ให้ทำตามต่อไปนี้ เมื่อมีการนับคะแนนใหม่ ก็ต้องทำตามต่อไปนี้ตามข้อบังคับจะใช้วิธียืนขึ้น ท่านผู้ใดเห็นว่าสมควรที่จะสง่างงพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป โปรดยืนขึ้น

เจ้าหน้าที่เดินไปนับทางโน้นด้วยครับ

อย่าส่งเสียงซิ เลย ๆ อย่าชี้หน้าชี้ตากันโน้น ไม่เอาหน้า มันเป็นเอกสิทธิ์ผู้ใดจะว่าผู้ใดไม่ได้ ตามรัฐธรรมนูญ ถูกแล้ว

(มีสมาชิกขึ้นขึ้น ๑๐๘ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่สมควรที่จะส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้
วุฒิสภาพิจารณา โปรดขึ้นขึ้น

เจ้าหน้าที่โปรดขึ้นไปนับคนละฟาก

(มีสมาชิกขึ้นขึ้น ๑๐๐ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอต่อวุฒิสภาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
รัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการเศรษฐกิจพิจารณาเสร็จ
แล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๗๘๑

สภาผู้แทน

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๑๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการประชุม

คณะกรรมการธิการสามัญ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ . พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการเศรษฐกิจพิจารณา กรรมการคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายบุญถม เย็นมะโนช เป็นประธานกรรมการ
๒. นายโกศล ไกรฤกษ์
๓. นายจรรยา วัฒนากา
๔. นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์
๕. นายชิน ระวีวรรณ
๖. นายเผอญ ศรีภูธร
๗. นายยศ อินทรโกมลย์สุด
๘. นายสมบูรณ์ ทวีวัฒน์
๙. นายสะไกร สามเสน
๑๐. นายสุธน ชื่นสมจิตต์
๑๑. นายสุรินทร์ เทพกาญจนา

เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิมโอชา วิทยาการเอก กองกรรมการ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
มาเพื่อให้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

บุญถม เย็นมะโนช

(นายบุญถม เย็นมะโนช)

ประธานกรรมการสามัญ

สำเนาถูกต้อง

๒/๖๖

ทองพิมพ์ พิมพ์

ทาน

บันทึกการประชุมคณะกรรมการสิทธิการสามัญ
คณะกรรมการสิทธิการการเศรษฐกิจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนด
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการสิทธิการการเศรษฐกิจพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิ่มโอชา วิทยาการเอก กองกรรมาธิการ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายบุญมา วงศ์สวรรค์ ปลัดกระทรวงการคลัง นายถนัดถวิล อมาตยกุล อธิบดีกรมสรรพสามิต นายเสน่ห์ โพธิ์ปฐุม หัวหน้ากองวิชาการ กรมสรรพสามิต นายปรีดี สมิตินันท์ พนักงานพิทักษ์อัตราศาลฎีกาพิเศษ กรมศาลฎีกา นายวิทย์ ตันตยกุล นักวิจัยพิเศษ กรมสรรพากร และนายอาภรณ์ นารถดีลก หัวหน้าแผนกพิจารณา อุทธรณ์ กองนิติการ กรมสรรพากร

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๖ ราย คือ ๑. นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ และนายขุนทอง ภูผาเดือน ๒. นายสมพร จูริมาศ และนายชาย สัจจะ ๓. นายพอง สิทธิธรรม ๔. นายสว่าง ตราชู และนายแคล้ว นรปติ ๕. นายชุมพล มณีเนตร ๖. นายไกรสร ตันติพงศ์ อนึ่ง นายไกรสร ตันติพงศ์ ขอแปรญัตติไว้ แต่ไม่ได้มาชี้แจง

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๒</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๓</u>	"	"

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตราดังนี้

คำปรารภ

นายพอง สิทธิธรรม ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

“โดยที่เป็นการสมควรให้รัฐบาลหามาตรการอื่นก่อนอนุมัติพระราชกำหนดพิทักษ์ตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๑๓”

กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๒

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ นายขุนทอง ภูผิวเดือน นายสมพร จรีมาศ นายชาย ลัจจะ นายพอง สิทธิธรรม และนายชุมพล มณีเนตร ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้เมื่อครบกำหนด ๓๖๕ วัน นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

นายสว่าง ตราฐุ และนายแคล้ว นรปติ ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อวันสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๑๔ นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป”

กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓

นายชุมพล มณีเนตร ขอแปรญัตติเพิ่มข้อความต่อท้ายมาตราดังนี้ “หลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ๓๖๕ วัน”

กรรมการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) บุญถม เย็นมะโนช

(นายบุญถม เย็นมะโนช)

ประธานกรรมการสามัญ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
อนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรอนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๑๓

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด แก้ไข
เพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อนุมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.
๒๕๑๓

คณะกรรมการมีข้อความอะไรจะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายบุญถม เย็นมะโนช (ประธานกรรมการ) : คณะกรรมการไม่มีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมครับ

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ มีผู้เสนอแปรญัตติ และสงวนไว้ คือ คุณพอง สิทธิธรรม

นายพอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ร่างพระราชบัญญัตินี้กระผมขอแปรญัตติคำปรารภเอาไว้ คำแปรญัตติในคำปรารภมีว่า โดยที่เป็นการสมควรให้รัฐบาลหามาตรการอื่นก่อนโอนมัติพระราชกำหนดพิกัตอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒๓) เอาไว้ เหตุผลในการที่ขอแปรญัตติในคำปรารภนั้น ก็เห็นจะต้องอาศัยเหตุผลที่กระผมเองและท่านผู้อื่นจะได้ให้เหตุผลประกอบตามสมควร ในมาตรา ๒ แต่ว่าเพื่อไม่รบกวนเวลาของสภานี้ กระผมขอชี้แจงเล็กน้อยสำหรับคำปรารภร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดฉบับนี้ว่า ด้วยภาษีการค้าเป็นส่วนใหญ่นักศึกษาที่ได้อุดหนุนแล้วจะเห็นว่า ถ้าหากโอนมัติพระราชกำหนดนี้ออกไป จะเป็นการตัดทอนการพัฒนาประเทศในหลายด้าน เช่นด้านอุตสาหกรรมและการศึกษาเป็นต้น ดังจะเห็นว่าในราชกิจจานุเบกษาฉบับที่อ้างถึง หน้า ๓๔ มั่นชัดขวางการพัฒนาอย่างไรรั้น กระผมขอชี้แจงในเมื่อถึงมาตรา ๒ เช่นนักศึกษาที่ได้รับการศึกษาในโรงเรียนอาชีวศึกษาจะไม่มีทางประกอบอาชีพหรือประกอบอาชีพได้น้อยลงอย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นเพื่อที่จะยืนยันว่ากระผมควรจะถอนหรือควรจะยืนยันเอาไว้ ขอความกรุณาพิจารณาตรา ๒ ก่อนจะได้หรือไม่ก็อันนี้

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ได้ ต้องไปตามวาระครับ

นายพอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ถ้าท่านประธานว่าไม่ได้ กระผมก็ขอให้สภานี้วินิจฉัย ถ้าหากว่าสภาลงมติเป็นประการใด ก็ขอสงวนสิทธิที่จะอภิปรายในมาตรา ๒ ต่อไป

ประธานสภาผู้แทน : คือมีอยู่อย่างเดียวคุณพอง กรุณาชี้แจงว่าเพราะเหตุใดจึงใส่ข้อความนี้ไป แล้วก็ขอมติว่าสมควรจะใส่หรือไม่ เท่านั้นแหละครับ

นายพอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ก็เท่านั้นครับ กระผมบอกแล้วว่า เอาเท่านั้นแหละครับ จะยุ่งกันอีกเสียเวลา เดี่ยวจะรบกวนเวลา ขอเท่านั้น สภาให้หรือไม่ให้ก็แล้วไป แต่มาตรา ๒

กระผมขอสงวนสิทธิ

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าอย่างนั้นผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า โดยที่คุณพองได้เสนอขอแปรญัตติในคำปรารภเพิ่มว่า โดยที่เป็นการสมควรให้รัฐบาลหามาตรการอื่นก่อนอนุมัติพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ ๒๓) พ.ศ. ๒๕๑๓ ก็ขอถามความเห็นที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรให้คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น อย่าให้พล่งพล่านครับผู้ที่ยกมือ อย่าเพิ่งเอามือลงครับ

เอามือลงได้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๙ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรให้เพิ่มตามที่มีสมาชิกขอแปรญัตติไว้ โปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลงครับ อย่าเดินนะครับ ๆ กรุณาเข้าประจำที่

เอามือลงได้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คงคำปรารภไว้ตามร่างเดิม ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ บัทเมสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีผู้แปรญัตติและสงวนความเห็นไว้

ประธานสภาผู้แทน : เอาผู้แปรญัตติเสียก่อน เดี่ยวจะให้คุณไกรสรพูดครับ เอ้า คุณขุนทองบ้าง

นายขุนทอง ภูผาเดือน (กาฬสินธุ์) : กระผม ขุนทอง ภูผาเดือน ส.ส.กาฬสินธุ์ พรรคประชาธิปไตยครับ

ประธานสภาผู้แทน : อ้ายที่ซ้า ๆ นะพอกันนะ

นายขุนทอง ภูผาเดือน (กาฬสินธุ์) : ครับ กระผมขอยื่นแปรญัตติไว้ในมาตรา ๒ ก็ในทำนองเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติฉบับแรก คือให้ยืดเวลาของการประกาศใช้ไปอีก ๓๖๕ วัน ทั้งนี้ก็เพราะกระผมเข้าใจในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๖ มาตรา ๑๔๗ โดยตนเองว่า ถ้าหากว่ายืดไปนี้การประกาศใช้พระราชกำหนดจะต้องสะดุดหยุดลง เมื่อมันสะดุดหยุดลงแล้ว ราษฎรของกระผมจะได้ล้มตาอำปาก จะได้ตั้งใจเสียใหม่ไม่ต้องขวัญหนีดีฝ่อต่อไปอีกแล้ว ก็ขอยืนยันตามนั้นแหละครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอ้า คุณไกรสร

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ขอขอบคุณครับท่านประธาน ท่านประธานครับ ผมเป็นผู้หนึ่งที่เสนอขอแปรญัตติมาตรา ๒ เป็น ๓๖๕ วัน แต่เนื่องจากเจ้าหน้าที่ของทาง สภานั้นดะกะทันหันผมมาไม่ทัน เพราะผมต้องไปที่เชียงใหม่เรื่องที่ดินน้ำท่วมมา ๗-๘ ปี ทางรัฐบาลยังไม่จ่ายเงินให้ เพราะฉะนั้นผมก็มีสิทธิในฐานะเป็นผู้เซ็นรับรองด้วย คือตาม มาตรา ๒ นี้ผมมีเหตุผลนั้นนะ ก่อนอื่นเรามาพูดถึงปัญหาว่ามันทำได้หรือไม่ ๓๖๕ วัน เพราะ ผมตั้งใจ คณะกรรมาธิการหลายท่านขึ้นมาพูดว่ามันทำไม่ได้ ความจริงนะครับถ้าจะอ้าง รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๗ ว่าการที่รัฐบาลจะขึ้นภาษีโดยประกาศพระราชกำหนดนั้นย่อม จะกระทำได้ โดยให้พระราชอำนาจแก่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวลงพระปรมาภิไธย แต่ถึงกระนั้นก็ตามก็ต้องนำมาให้สภา ในวาระแรกตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๖ สภาจะ อนุมัติหรือไม่เป็นเอกสิทธิ์ของสภา แล้วโดยเฉพาะมาตรา ๑๔๖ วรรคสาม บอกว่า การประกาศ นั้นนะอยู่ที่อนุมัติหรือไม่อนุมัติ สภาที่อนุมัติโดยหลักการ ๑๐๒ เสียงต่อ ๑๐๑ แต่โดยวิธีการ ในวาระ ๒ สภาจะอนุมัติให้ ๓๖๕ วัน หรือนับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา ก็ได้ เพราะฉะนั้นการอนุมัติของสภาในวาระ ๒ นี้ จึงไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญและชอบด้วย รัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๖ วรรค ๓ คือสภาจะต้องอนุมัติอีกทีหนึ่งว่า อนุมัติให้นับถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา หรืออนุมัติหลังจากนั้นไปอีก ๓๖๕ วัน เพราะฉะนั้นทางฝ่าย ผมนี้เป็นผู้ทำถูกต้องตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ ที่นี้เหตุใดเล่าครับจึงขอเป็น ๓๖๕ วัน มันมี เหตุอย่างนี้ครับ โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโปรดสนใจหน่อย เพราะ มันผูกพันมาจากข้อเท็จจริง ผมยังสงสัยอยู่ว่าที่ขึ้นภาษีนี้นะจะไม่ชอบด้วยเหตุด้วยผล มีท่าน เพื่อนสมาชิกอภิปรายในสภาตอนรับหลักการครั้งแรกถึงความเดือดร้อน ผมยกมือบังเอิญ ท่านประธานก็มากไป เลยไม่ให้ผมพูด จึงเหตุผลไม่ตรงกัน ผมก็ไม่มีโอกาสพูด ก็มีโอกา สพูดในคราวนี้ เพราะว่าในงบประมาณแผ่นดินนั้นมันหนี้ไม่พ้น รัฐบาลนี้เสนองบประมาณ แแผ่นดินมา ๒๗,๐๐๐ กว่าล้านบาทนั้น มันมีภาษีที่จะได้แล้ว ๑๙,๐๐๐ ล้านบาทเศษ นั้นหมายความว่า รัฐบาลประเมินว่าจะได้ภาษี ๑๙,๐๐๐ ล้านบาทเศษ แล้วจากธนาคารพาณิชย์ ๓,๐๐๐ ล้าน บาทเศษ แล้วขายพันธบัตร ๒,๐๐๐ ล้านบาทเศษนิดหน่อย แล้วเอาเงินคงคลังมาใช้อยู่ ประมาณ ๒,๘๐๐ ล้านบาท ที่นี้มาขึ้นภาษีระหว่างกลางนี้ มันหมายถึงอะไร มันหมายถึงว่า รัฐบาลนี้ประเมินงบประมาณแผ่นดินผิดใช้ใหม่ ถ้ารัฐบาลตอบในสภานี้ผมก็จะปล่อยไป

ความเดือดร้อน ท่านผู้แทนทั้งหลายพูดแล้ว ผมไม่ขอพูดซ้ำประเด็น แต่เหตุผลของผมไม่
 อยากจะให้ประกาศใช้ทันที จึงอยากให้เป็น ๓๖๕ วัน เพราะมีเหตุผลเข้าข้างฝ่ายรัฐบาล
 โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประเมินว่าจะเก็บภาษีต่าง ๆ นี้ ๑๔,๐๐๐ กว่าล้านบาท
 ไม่ได้หรือ ถ้าไม่ได้ ชอบที่จะขึ้นภาษี แต่ยั้งติดอีกครับ บอกว่าจะกู้เงินธนาคารพาณิชย์ได้
 ๓,๐๐๐ กว่าล้านบาท กู้ได้ไหม ถ้ากู้ไม่ได้ ก็ชอบที่จะขึ้นภาษีแล้วบอกขายพันธบัตร ขาย
 ไม่ได้ใช่ไหม ถ้าขายไม่ได้ก็ชอบ แล้วเงินคงคลังบอกจะมาใช้ ๒,๘๐๐ ล้านบาทมีไหม ถ้า
 เหตุผล ๔ อย่างนี้ปรากฏไม่มีรัฐบาลขึ้นภาษีนี้น่าเห็นใจ แต่ไม่มีรัฐบาลหรือผู้หนึ่งผู้ใดมา
 ชี้แจงต่อสภาเลยว่า เหตุที่การขึ้นภาษีโดยประกาศเป็นพระราชกำหนดนั้นมาจากอะไรแน่
 ผมฟังท่านนายกพูดก็พูดวันนั้น ก็ไม่มีโอกาสโต้ตอบ มาวันนี้เพื่อจะตัด ๓๖๕ วันนี้ จึงอยาก
 จะเรียนถามคณะกรรมการธิการก่อนว่าการที่ขึ้นภาษีนี้นี้แล้ว คณะกรรมการธิการอ้างว่าได้ไปพิจารณา
 ด้วย เห็นด้วยนะ เห็นด้วย เหตุอะไร ในเมื่อรัฐบาลขออนุมัติงบประมาณบอกว่ามีเงิน เต็มวัน
 รัฐบาลหมดปัญหาเก็บเงิน ๑๔,๐๐๐ กว่าล้านบาทใช่ไหม ถึงต้องขึ้นภาษี รัฐบาลจะกู้เงิน
 ธนาคารพาณิชย์ ๓,๒๐๐ ล้านบาท ธนาคารพาณิชย์ไม่มีใช่ไหม ไม่มีเพราะไม่มีคนฝากเงิน
 ใช่ไหม รัฐบาลอ้างว่าจะขายพันธบัตรได้ ขายไม่ได้ เพราะคนไทยจนใช่ไหม รัฐบาลอ้างว่ามี
 เงินคงคลัง ๒,๘๐๐ ล้านบาท จะเอามาใช้ ไม่มีใช่ไหม ถ้าตอบมาอย่างนี้ผมจะถอนเลย
 เห็นด้วย ประกาศใช้ทันที ขอหน่อยครับ แล้วผมจะอภิปรายต่อ ตอบหน่อยครับ ถ้าตอบ
 ไม่ได้ผมจะถามอีก ทำไมถึงอยากจะทำออกมาทันที ท่านสามารถตอบต่อสภานี้ไหม ท่าน
 ประธาน ขอให้กรรมการตอบต่อสภา หรือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังตอบว่าที่
 ขึ้นภาษีแต่ละรายการนั้นจะได้เงินเท่าไร แต่ละรายการ ๒๒๕ ชนิดจะได้เท่าไรนี้ จึงจะอนุมัติ
 ให้ได้ ถ้าอย่างนั้นอนุมัติไม่ได้ เพราะสภานี้ไม่รู้ ผมจึงขอใช้สิทธิว่า ถ้าตอบไม่ได้ ขอสภานี้
 จงให้เป็น ๓๖๕ วัน เพราะฉะนั้นผมขอฟังคำตอบครับ

ประธานสภาผู้แทน: เขาไม่ตอบก็ได้ครับ คุณพองครับ เหตุผลซ้ำ ๆ ขอให้ผ่านไป
 นะครับ เพราะนี่เป็นวาระที่ ๒ พูดถึงแปรญัตติเท่านั้น

นายพอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี): เมื่อตะกี้เพื่อนสมาชิกได้พูดถึงประเด็น
 การคลังแล้ว ในการที่ให้เหตุผลสนับสนุนให้ยืดไป ๓๖๕ วัน กระผมจะไม่พูด ต่อไปนี้ กระผม
 จะให้เหตุผลในทางอื่นว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้ พระราชกำหนดนั้นไม่ควรจะอนุมัติโดย
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ ก่อนอื่นขอกราบเรียนย้ำอีกทีหนึ่ง เมื่อพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติ

ฉบับที่ผ่านไปในนั้นกระผมได้กราบเรียนฝากไว้ว่า ปัญหากฎหมายนั้นคงจะมีท่านผู้อื่นมีความรู้ดีกว่ากระผมในข้อที่ว่าถ้าพระราชบัญญัตินี้ไม่ผ่านสภา หรือหมายความว่าพระราชบัญญัตินี้จะเสนอมาผ่านหรือไม่ผ่านก็ตาม พระราชกำหนดนั้นก็เดินของมันเรื่อยไป ดังที่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งได้กล่าวนั้น กระผมมีความเห็นตรงกับท่านสมาชิกเชียงใหม่ที่พูดและได้นั่งลงเมื่อตะกี้ี้ และเพื่อไม่ต้องเสียเวลาของสภา ถ้าหากไม่มีเหตุอื่นที่นอกเหนือวิสัยแล้วก็อยากจะอวยตต่อสภานี้ว่า กระผมจะพยายามเสนอให้ตีความในรัฐธรรมนูญ ว่าถ้าพระราชบัญญัติฉบับที่เรา กำลังพิจารณาอยู่นี้ไม่ผ่าน พระราชกำหนดนั้นคงไปหรือไม่เท่านั้นเองครับ ขอฝากท่านนี้ เพราะเวลาของสภามีค่า ต่อมากระผมจะให้เหตุผลว่าเหตุใดกระผมจึงเสนอแปรญัตติ ก็มีหลายท่านพูดเป็นทำนองว่าเรามาพูดในสภาเพื่อจะหาเสียงบ้าง เพื่อเอาใจประชาชนบ้าง เพื่ออยากดังบ้างอันนี้มัน ความเข้าใจและคำกล่าวทั้งในและนอกสภานี้จะเป็นไปด้วยเจตนาตีเจตนาร้ายประการใดก็ตาม กระผมจะใคร่กราบเรียนในนามของสถาบันผู้แทนนี้ว่า คำกล่าวเช่นนั้นนั้น ถ้าจะกล่าวด้วยเจตนาดีหรือร้ายประการใดก็ตามทำให้เสื่อมเสียสถาบันแห่งนี้ อย่างมากที่สุด คำว่าอยากดัง ๆ นั้น มันเป็นศัพท์สแลงในประเทศไทย เพิ่งจะเกิดขึ้นเมื่อเร็ว ๆ นี้ กระผมไม่อยากจะได้ยินและไม่อยากจะให้มีสแลงคำนี้อยู่ในปะทานุกรมของชาติไทย ถ้าจะบอกว่าอยากดีกระผมเห็นด้วย อยากดังจะไปปล้นเขามาเป็นมหาโจรซึ่งโลกกลัวดังเหมือนกัน แต่ไม่ดี เราทำงานในสภานี้และทำในหน้าที่แทนปวงชนนี้ไม่จำเป็นต้องดังก็ได้ บางอย่างเราวิ่งไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ไปบ้านนอกทั่วกันเป็นการหลังสภา เยอะแยะไป ถ้าอยากดัง ตั้งกระทุ้งวันเดียว ๑๐๐ กระทุ้งก็ยิ่งได้เลย เพราะฉะนั้นการที่เรากล่าวหรือแปรญัตตินี้ กระผมขอกราบเรียนว่าไม่ได้มุ่งหมายเช่นนั้น แต่ทว่าวิธีการทำหน้าทีนั้น เช่นวิธีการแปรร่างพระราชบัญญัตินี้ อาจจะไม่ถูกไม่ต้องตามความเห็นของท่านผู้อื่น แม้ทั้ง ๆ ที่ส่วนตัวเราเคารพนับถือกันอย่างไรขอประทานโทษ คุณใหญ่ อย่างนี้กระผมเคารพนับถือท่าน แต่ว่ารัฐธรรมนูญมาตรา ๑๕๖-๑๕๗ เห็นจะต้องทะเลาะกันแน่ กระผมเสนอมาเขบอก เอ นี่พวกนี้แปรญัตติเพื่อจะพูดกันนี้ ถึงแปรมันแปรก็ไม่ได้ผล การพูดเช่นนั้น ถ้าการญัตติถูกห้ามโดยข้อบังคับหรือโดยอะไรก็ตาม ทำไม่ประธานกรรมการธิการเขารับ ครั้นเมื่อเขารับแล้วย้ายพวกนี้อยากดัง แหม นี่กระผมอยากจะให้

ประธานสภาผู้แทน : เอาละครับอย่า

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) : ขอประทานโทษ ขอยุติเท่านั้นละครับ อยากดี

มากกว่าอยากดัง

ประธานสภาผู้แทน : ครับขอบคุณครับ เอ้าคุณลั่น

นายฟอง สิทธิธรรม (อุปราชธานี) : เดียวยัง

ประธานสภาผู้แทน : เอ้า นี่กว่าจบแล้ว

นายฟอง สิทธิธรรม (อุปราชธานี) : เปล่าอาร์มภบท ทำไมเราจึงแปร

ประธานสภาผู้แทน : อ้อ ครับ

นายฟอง สิทธิธรรม (อุปราชธานี) : ทำไมถึงแปร การแปรญัตติของเรา เป็นอนุศล
แก่สถาบันนั้นเช่นนั้น ต่อไปนี้กระผมจะเข้าประเด็นว่าเหตุใดกระผมจึงแปร ท่านได้พูดไปแล้ว
ในแง่การคลัง กระผมไม่พูดกระผมจะทางพระราชกำหนดนี้แต่บางข้อเท่านั้น จะชี้ให้เห็นว่า
พระราชกำหนดนี้เป็นการขัดขวางการพัฒนาตามที่กระผมได้กล่าวไว้แล้ว เมื่อกระผมขอ
แปรญัตติคำปรารภซึ่งแพ้ไปแล้ว ในราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ ตอน ๕๘ วันที่ ๓๐ มิถุนายน
๒๕๑๓ มีชนิดหนึ่งการขายของ ชนิดที่ ๒ ตู๋เย็น บรรยายไป ก, ข, ค, ง, เรื่อยไป ผมไม่อ่าน
เพราะเสียเวลาถึง ฉ, อันนี้ทั้งหมดนั้นพระราชกำหนดบังคับว่าให้ผู้นำเข้าหรือผู้ผลิตเป็น
ผู้เสียภาษีร้อยละ ๑๕ ของรายรับ ถ้าจะดูให้ดีแล้วจะเห็นว่าในบรรดารายการที่เราจะเก็บภาษี
ร้อยละ ๑๕ นี้เป็นงานของโรงงานอุตสาหกรรมไทยที่กำลังจะเริ่มเดินเตาะเตาะๆ เสีย
เกือบจะทั้งหมด ที่นี้เมื่อห้ามอย่างนี้แล้วผลเป็นอย่างไร ผล กระผมก็อยากจะทราบเรียน
อย่างเมื่อเช้านี้ว่า อุตสาหกรรมของเราล้มๆ ขอล้างคำอภิปราย คำสัมมนาของท่านนายกสมาคม
อุตสาหกรรม ซึ่งกระผมไม่จำเป็นต้องพูดให้มากกว่านี้ให้เสียเวลา ประการที่ ๒ โรงงาน
อุตสาหกรรมนั้นเราตั้งขึ้น นอกจากเพื่อผลกำไรแล้ว เราเพื่อรับเด็กนักเรียนซึ่งสำเร็จ
จากโรงเรียนอาชีวศึกษา เรามุ่งรับคนงานฝีมือบ้าง คนงานไม่มีฝีมือบ้าง อันนี้เข้าใจว่าจะ
ไม่มีใครเถียง พรุ่งนี้หรือวันนี้เราจะได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเงินกู้เพื่อการศึกษาแบบ
ประสม คือหมายความว่าสร้างคนพวกสกิล เลเบอร์ (skilled labour) ขึ้นมาเรื่อยๆ แต่โรงงาน
ปิดโดยพระราชกำหนดนี้ เพราะฉะนั้นกระผมจึงว่านี่เป็นพระราชกำหนดที่ปิดประตูการ
อุตสาหกรรมและการศึกษา อันนี้อันหนึ่ง แล้วก็บางอย่างในรายการนี้ มีพวกวิสกีลด์ เหล้า
ต่างๆ นี่เก็บ ๓๐ เปอร์เซนต์ อันนี้กระผมว่าน้อยไป ถ้าจะเก็บก็เก็บสัก ๑๐๐ เปอร์เซนต์เป็น
อย่างไร กลับเก็บชนิดหน้อยเท่านั้นต่อไปอีก

ประธานสภาผู้แทน : รายละเอียดมันผ่านไปแล้วครับ

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี): ก็ขอยกตัวอย่าง เดี่ยวเล็กเดี่ยวนี่แหลมผมเสียดาย เวลาจริง ๆ ครับท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทน: พอสมควรครับ ขอขอบคุณครับ

นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี): กระผมก่อนที่จะยุตินี้ กระผมจะเสนออ่าน จำเป็นต้องอ่านให้ท่านผู้มีเกียรติ เฉพาะอย่างยิ่งรัฐบาล และผู้ซึ่งมีความสรวุสรวายฟุ่มเฟือยทั้งหลายได้ทราบว่ในราชกิจจานุเบกษานี้ ข้อ ๔ การรับจ้างทำของหรือจ้างแรงงาน ชนิดที่ ๒ การบริการในสถานอาบน้ำ นวด อบตัว ตามกฎหมายเดิม ๕ เปอร์เซ็นต์ น้อยกว่า นี่หมายความว่า จะฝึกเด็กให้เสียคนมากกว่าที่จะรับเด็กจากอาชีวศึกษามาเล่าเรียน กระผมว่าท่านยังไม่รอบคอบนะครับ ยังมีอีกเยอะ เพราะฉะนั้นในแง่อื่นๆ คือในแง่สังคมก็ดี ในแง่อุตสาหกรรม ในแง่การศึกษา กระผมให้ความเห็นอย่างนี้สุดแล้วแต่สภาครับ ขอขอบคุณ

นายพิชัย มากคุณ (นครสวรรค์): กระผมขอปรึกษากับท่านประธาน คืออย่างนี้ครับ ที่กระผมได้ฟังคำอภิปรายของผู้เสนอแปรญัตตินั้นพอจะจับใจความได้สองประเด็น ประเด็นหนึ่ง ก็คือว่าจะให้สะดุดหยุดอยู่ ๓๖๕ วัน โดยยังไม่ใช้พระราชกำหนด ส่วนอีกประเด็นหนึ่ง ก็บอกว่าใช้เรื่อยไปนั้นแหละ พระราชกำหนดนี้ยังใช้อยู่ แต่ว่าพอถึง ๓๖๕ วันแล้วละก็เลิกเสีย จะออกเป็นพระราชบัญญัติมา กระผมฟังคล้าย ๆ อย่างนั้น เพราะฉะนั้นกระผมถึงอยาก จะให้ท่านประธานถาม ผู้แปรญัตติว่าสองประเด็นนี้จากที่ท่านผู้อภิปรายอาวุโสได้พูดไปแล้ว นั้นก็อย่างหนึ่ง ขอประทานโทษ อย่างที่ท่านผู้แทนเชียงใหม่ก็ไปอย่างหนึ่ง และขอประทานโทษ อี ที่ใหญ่ของผมก็ทั่วไปเสียอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นท่านประธานลองถามประเด็นให้แน่ชัดครับ แล้วจะได้ยกมือได้ถูกต้องว่าจะเอากันอย่างไรแน่ นี่กระผมขอเรียนท่านประธานเป็นข้อปรึกษาของสภานี้ครับ ขอประทานโทษ

ประธานสภาผู้แทน: เห็นจะไม่ต้องละครับ เพราะว่าเมื่อเขาแปรญัตติมาอย่างนี้ การที่จะใช้บทบัญญัติได้แค่นั้นก็เป็นเรื่องของทางกฎหมายที่ทางศาลพิจารณาตามลายลักษณ์อักษร ที่ที่ปรากฏนี้เท่านั้น ถ้าเรามาตีความกฎหมายก็ไปกันใหญ่

นายล้วน เวชชาลีกันน (นครปฐม): กระผม นายล้วน เวชชาลีกันน ส.ส. จังหวัด นครปฐม กระผมจะกล่าวในที่ประชุมสภานี้ด้วยความเคารพยั้ง ในเหตุการณ์ที่เรากำลังพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติเพื่อจะอนุมัติ พระราชกำหนดในวาระที่ ๒ นั้น ที่ผมขึ้นมากล่าวนี้ก็ เนื่องจากว่ากระผมเห็นด้วยกับผู้ที่แปรญัตติที่ได้เสนอเงื่อนไขและเงื่อนไขขึ้นมา เพื่อให้ สภานี้ได้พิจารณา

รับรองด้วยดีและทั้งรัฐบาลด้วย เพราะเหตุว่าการขึ้นภาษีเป็นที่ทราบแล้วว่ามันเดือดร้อน
ทุกหย่อมหญ้าเท่ากับหรือประหนึ่งว่ารัฐบาลโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ปล่อย
ลูกธนูปะทะประชาชน ๓๕ ล้านคน ทุกบ้านทุกเรือนกระเทือนไปหมดทั้งนั้น ความจริงที่
กล่าวนี้ท่านสอบได้ทั่วไปทั้งนั้น แม้แต่ตำรวจ แม้แต่ทหาร ข้าราชการ และประชาชน เราพูด
เรื่องจริง ๆ เพราะฉะนั้นเสนอเงื่อนไข เงื่อนไขเวลา ให้ท่านได้รู้สึกนึกบ้างบางสิ่งบางอย่าง แต่ถ้า
รัฐบาลนี้ไม่หยุดยั้ง ท่านไม่มีทางหาเงินอย่างอื่น ข้าพเจ้านี้แหละเอาตัวข้าพเจ้าแลกเลย ข้าพเจ้า
บอกว่าภายในระยะ ๖ เดือน ถ้าไม่ได้เงิน ๒,๐๐๐ ล้านบาทถึงข้าพเจ้า ถ้าได้แล้วกรรมการ
เชิญออกเอาใหม่ เอากับข้าพเจ้า ราษฎรไม่เดือดร้อน ไม่ต้องโกงไม่ต้องทุจริต ข้าพเจ้าพูดนี้
พูดของจริง ท่านนักเศรษฐศาสตร์ท่านควรใช้หลักเศรษฐศาสตร์บ้าง ท่านทำอย่างนี้มัน
เดือดร้อน เพราะฉะนั้นอย่าให้ท่านสมาชิกในสภาผู้แทนเป็นท่านเป็นผู้แทนปวงชนเขาได้รับความ
เดือดร้อนเลย เราเป็นผู้แทนเหมือนกันทั้งนั้น เราเดือดร้อนเพราะท่านออกกฎหมาย
มา ที่นี้ตามระบบเราก็ต้องทำกันอย่างนี้ ข้าพเจ้าเห็นใจทุกฝ่าย เพราะฉะนั้นท่านจะทำได้ใหม่
หรือท่านไม่เข้าใจ ถามข้าพเจ้า มันงัดกันตัวต่อตัวจะเอาใหม่และทำได้จริง ๆ ด้วยภายใน ๗ วัน
ก็รู้ว่าได้เงินเท่าไร นี่ท่านทำไปไม่มีความหมายเลย การออกเช่นนี้ถ้าไม่มีความหมายเอา
ข้าพเจ้าไปยิงเป้า ท่านกะได้ใหม่ว่าเดือนหนึ่งได้เท่าไร ไม่มีทาง ๖ เดือนได้เท่าไรไม่มีทาง ทำให้
ท่านนายกรัฐมนตรีกระทบกระเทือน ทำให้รัฐบาลกระทบกระเทือน ให้ท่านทราบไว้แต่วิธี
ของข้าพเจ้าแล้วไม่เดือดร้อน รับรองไม่เดือดร้อน และได้เงินแน่นอนด้วย ข้าพเจ้าขอเรียน
ไว้เพียงเท่านี้ ถ้าไม่เข้าใจถามข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่ใช่ด็อกเตอร์ เป็นด็อกเตอร์นา เป็นชาวนา
และจะพูดให้ฟัง เชิญถามข้าพเจ้าได้ เมื่อไรก็ได้

ประธานสภาผู้แทน : การแปรญัตติร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในมาตรา ๒ นี้ก็มีข้อความ
เช่นเดียวกับฉบับที่แล้ว แต่ผู้แปรญัตติก็ซ้ำกัน และได้ให้เหตุผลมากมายแล้ว เอ้า คุณทองดี
เอาน้อยก็เอา

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้า ทองดี อิศราชีวิน ส.ส. จังหวัดเชียงใหม่
แห่งพรรคอิสระธรรม ซึ่งเป็นสังกัดฝ่ายค้านของราษฎร ที่ข้าพเจ้าขึ้นมากล่าวนี้สนับสนุน
คำแปรญัตติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ซึ่งได้เสนอคำแปรญัตติไว้และก็ข้าพเจ้าก็ได้สนับสนุน
แต่ความจริงนั้น ทางฝ่ายรัฐบาลซึ่งเก็บภาษีสถานที่ อบ อาบ นวด นั้นเพียง ๕ เปอร์เซ็นต์
นั้นข้าพเจ้ารู้สึกว่ามันน้อยไป ควรจะเสนอเก็บสัก ๕๐๐ เปอร์เซ็นต์ ท่านประธานสภาที่เคารพ

สุราก็เช่นเดียวกัน ควรจะเก็บไว้มากๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิสกี เฮนเนสซี่ แบรินดี้ ซึ่งมาจากต่างประเทศ นี่ยังดีเหลือเกินที่ท่านยังวงเล็บไว้ว่า สุราโรง สุราขาว สำหรับตาสีตาสา ยายมาตามีเมื่อเห็นดเห็น้อยจากการทำไรไถนามาแล้ว เขาจะได้กินเป็นยาบ้าง อย่างนี้เป็นต้น ท่านประธาน และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เบียร์ ก็เช่นเดียวกัน ท่านประธานที่เคารพ เบียร์นี้ข้าพเจ้าเห็นด้วย ๑,๕๐๐ เปอร์เซ็นต์ ต้องเป็นเบียร์ต่างประเทศ อุตสาหกรรมภายนอกประเทศไหลหลังลั่งเข้ามา เช่น คอลอสเตอร์เบียร์ คาลส์เบิร์กเบียร์ อย่างนี้เป็นต้น ควรจะเก็บภาษีแพงๆ อาซาฮีเบียร์อะไรเหล่านี้เป็นต้น อย่างเบียร์ในประเทศไทย ผลิดินนี้ไม่ควรจะเก็บให้แพงกว่านี้ ท่านประธานนี้เป็นผลิตภัณฑ์ขึ้นในประเทศไทยโดยตรง ข้าพเจ้ามีความคิดเห็นเป็นอย่างนี้ เมื่อที่ข้าพเจ้าขอสนับสนุนสมาชิกเพื่อนของข้าพเจ้า ขอประทานโทษต้องออกนาม คือคุณล้วน เวกชาลิกันน ที่บอกว่ารัฐบาลนั้นบกพร่องต่อหน้าที่ ในการเก็บภาษีอากรนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นความจริง ท่านประธานที่เคารพ ภาษีอากรรั่วไหลนั้นสักเท่าไร โรงแรมใหญ่ๆ บริษัทใหญ่ๆ ซึ่งผู้มีอิทธิพลมีอำนาจ

ประธานสภาผู้แทน : มันออกไปนอกทางแล้ว

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ อันนี้เข้าไปเกี่ยวข้องกับด่วยนะครับ ภาษีอากรก็รั่วไหล ถ้าข้าพเจ้าเป็นรัฐบาล ข้าพเจ้าจะสามารถเก็บภาษีอากร ๓๕,๐๐๐ ล้านบาท ที่ว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาทยังน้อยไป ท่านประธาน เดียวนี้ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของท่านออกไปติดต่อบริษัทห้างร้านต่างๆ พอไปถึง เอ้า จะมาขอสำรวจบัญชีหรืออะไร ขอโทษคุณได้เงินเดือนเท่าไร ๓,๐๐๐ บาท เอ้า จันให้อีก ๓๐,๐๐๐ บาท เอาไหม ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าไม่อยากจะประณามคนไทย ส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทน : เดียวเอาละครับให้ผมทักท้วง

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : มีชาวต่างประเทศเขากล่าว ท่านประธาน ไก่ยังกินข้าวเปลือกอยู่ตราบใด

ประธานสภาผู้แทน : นี่ไม่เอา มันนอกประเด็นไปแล้ว ผมว่า

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่าภาษีรั่วไหล ท่านประธาน ทำให้ปวงชนชาวไทยเดือดร้อน รัฐบาลไม่สมควรจะขึ้นภาษีในเวลานี้ ถ้าท่านส่งเจ้าหน้าที่ผู้มีจิตใจบริสุทธิ์ ก็ควรจะคำนึงอุดมคติของ อาพณฯ นายกรัฐมนตรี จอมพล ถนอม กิตติขจร ว่าอย่างไร จงทำดี มีศีลธรรม และถือความสัตย์ นี่แสดงว่าลูกน้องของท่าน ข้าราชการไม่ได้ทำความดี

ไม่ถือศีลธรรม และมือสัจจะ นี่เห็นแก่ตัว กอบโกย

ประธานสภาผู้แทน : นอกประเด็นแล้ว ๆ นอกประเด็นแล้ว นอกประเด็นแล้ว ๆ
ผมจะให้คุณหยุดพูด

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : นี่ เหตุนี้ถึงทำให้ภาวของรัฐธรรมนูญ

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นท่านประธาน ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยที่
รัฐบาลมาขึ้นภาษีคราวนี้ และข้าพเจ้าขอปฏิญาณสาบานตนภายใต้เศวตฉัตรนพปฎล ๙ ชั้น
ต่อหน้าในหลวงรัชกาลที่ ๕ ซึ่งทรงเลิกลาศ ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยทุกฉบับ ข้าพเจ้าขอคัดค้าน
เพื่อปวงชนชาวไทยตามอุดมคติของพรรคอิสระธรรมที่กล่าวไว้ว่า ปชาสข มหตุตม

ประธานสภาผู้แทน : พอ ๆ ไม่ต้องแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ความผาสุกของปวงชนเป็นใหญ่

ประธานสภาผู้แทน : อันนี้ไม่ต้องแล้ว มันซ้ำแล้ว ผมคิดว่าเจ้าของญัตติ มันซ้ำแล้ว
การแปรญัตติตัวอักษรก็เหมือนกัน ข้อความและเหตุผลก็เหมือนกัน และก็พูดกันมาตั้งแต่
เช้า ผมก็ใครจะขอมามติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะปิดอภิปรายได้แล้ว
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๙ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้เปิดอภิปรายต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ปิดอภิปราย ผมจะได้ถามมติ
ต่อที่ประชุมต่อไปว่า ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรให้คงไว้ตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๐๗ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้แก้ไขตามที่สมาชิกขอแปรญัตติ
มา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๙๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่ามาตรา ๒ นี้ ที่ประชุมนี้ลงมติให้คงไว้ตามร่างเดิม
ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๓ มีผู้แปรญัตติและสงวน

ความเห็นไว้

(ไม่มีสมาชิกอภิปราย)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้ใดตั้งใจ ก็ผ่านไป มีอะไรคุณทองดี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : การเสนอให้ลงมตินั้น จะรับหรือไม่รับ ในวาระที่ ๓ นี้ ข้าพเจ้าขอเสนอตามข้อบังคับข้อ ๖๑ (๔) ให้เรียกชื่อตามลำดับอักษร เมื่อที่ท่านไม่ทำ

ประธานสภาผู้แทน : จะทำอยู่เดี๋ยวนี้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : แหม ขอบพระคุณมากครับ อย่างนี้ ท่านเป็นคนของปวงชนจริง ๆ

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้เสนอญัตติมาว่า เรื่องขอลงคะแนนนั้น ขอให้ลงคะแนนลงมติตามข้อบังคับข้อ ๖๑ (๔) โดยวิธีเรียกชื่อสมาชิกให้ออกเสียงลงคะแนน แล้วใช้คำว่า เห็นชอบด้วย ไม่เห็นชอบด้วย หรือ งดออกเสียง และมีผู้เสนอมาอีกเหมือนกัน มีผู้รับรองครบถ้วนว่า ในการออกเสียงลงคะแนนในวาระที่ ๓ ของระเบียบวาระที่ ๕ ข้าพเจ้าขอให้กระทำการเป็นการลับ ตามข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาผู้แทน ข้อ ๖๐ ก็เป็นเอกสิทธิเมื่อมีผู้รับรองถูกต้อง ต่อไปนี้ก็ต้องลงคะแนนลับ

การลงมติในคะแนนลับนี้ ก็จะเรียนวิธีปฏิบัติต่อที่ประชุมว่า ถ้าท่านผู้ใดเห็นสมควรในการที่จะให้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปยังวุฒิสภา ก็ให้ลงเบี่ยงสีน้ำเงิน

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านผู้เป็นประธาน เราผู้แทนก็คงเผชิญต่อความจริง กระผมคิดว่าถ้าหากทางฝ่ายที่เสนอญัตติคือทางโน้น เสนอญัตติมาขอให้ยื่นขึ้นโดยเรียกชื่อ ถ้าหากจะตกลงก็ควรจะถอนด้วยกันทั้งคู่จะดีไหมครับ ถ้าหากตกลงจะถอนด้วยกันทั้งคู่ คือไม่ต้อง ทางนี้ก็ไม่ต้องลงคะแนนลับ ทางโน้นก็ไม่ต้องลงคะแนนโดยเรียกชื่อ คือลงคะแนน โดยยกมือตามปกติ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีการถอน เพราะที่ประชุมอนุมัติไปแล้ว เป็นเอกสิทธิครับ ผู้ที่เห็นสมควรให้ส่งไปยังวุฒิสภา ลงเบี่ยงสีน้ำเงิน ผู้ที่ไม่เห็นด้วย ลงเบี่ยงสีแดง แล้วก็ผู้ที่ไม่เห็นความเห็นประการใด ลงเบี่ยงสีขาว จะได้ให้เลขาธิการรัฐสภาเรียกชื่อต่อไป

(เลขาธิการรัฐสภาได้เรียกชื่อสมาชิกมาลงเบี่ยงลงคะแนนในที่ที่จัดไว้ต่อหน้าประธานสภาผู้แทนเรียงตามลำดับอักษรชื่อทีละคนตามลำดับจนครบ)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้ลงคะแนนครบแล้ว ต่อไปนี้ขอเชิญท่านผู้มีรายนามดังต่อไปนี้

เป็นกรรมการตรวจนับคะแนน คือ ๑. นายกัน รัตนสาขา ๒. นายไชแสง สุกใส ๓. นายบุญช่วย มาประเสริฐ ๔. นายพิชัย มากคุณ ๕. นายล้วน เวกชาลิگانน ๖. นายวิชัย โกมลวิชัย

แต่เนื่องจาก นายวิชัย โกมลวิชัย ไม่อยู่ในที่ประชุม จึงขอเชิญ นายขุนทอง ภูผาเดือน เป็นกรรมการตรวจนับคะแนนแทน นายวิชัย โกมลวิชัย

(กรรมการตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่ และเริ่มตรวจนับคะแนน เมื่อกรรมการ ตรวจนับคะแนนเสร็จแล้ว เสนอผลต่อประธานสภาผู้แทน)

ประธานสภาผู้แทน : ผลของการลงคะแนนปรากฏว่า มีผู้เห็นด้วยสีน้ำเงิน ๑๐๙ คะแนน ผู้ที่ไม่เห็นด้วย สีแดง ๑๐๗ คะแนน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าทองดี อิศราชีวิน เห็นว่าการลงคะแนน คราวนี้นั้นรู้สึกว่าจะเป็นปัญหา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกสภาผู้แทน เราทั้งหมดด้วยกันนั้น ขณะปัจจุบันนี้ ๒๑๘ คน ขาดชื่อนาฬิกาอีกคนซึ่งให้เลือกซ่อม และบังเอิญวันนี้สมาชิกถูกพรรค ประชาธิปัตย์อีกคนหนึ่ง คือนายอินทร์หล่อ สรรพศรี ส.ส.จังหวัด เชียงราย ไม่มา เป็นเพราะ เหตุใดถึงมาลงคะแนน ๒๑๖ คน ท่านประธานที่เคารพ ผู้ที่ไม่มาอีกก็หลายคน และนอกจากนี้ ท่านประธานที่เคารพเอง ท่านก็ไม่ใช้สิทธิออกเสียง นี่เป็นเพราะเหตุใด ข้าพเจ้าสงสัยเหลือเกิน ลงคะแนนเวลานี้ต้องมีซาโบตาจ (sabotage) หรือซาโบเตอร์ (saboteur) พวกก่อการกบฏ บางคนก็ สองจิตสองใจต้องการลงคะแนนทั้งสองฝ่าย อย่างนี้ไม่ถูก เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าถือว่าการลง คะแนนคราวนี้เป็นโมฆะ ขอให้เสนอตามข้อบังคับ ข้อ ๖๑ (๔) เรียกชื่อเป็นรายบุคคล เรียง ตามลำดับอักษร

ประธานสภาผู้แทน : ลงคะแนนกลับไปแล้วนี้ คะแนนกลับไปแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : กลับแล้วมันเกินเบี่ยนี่ครับ

ประธานสภาผู้แทน : นับซิ ที่เจ้าหน้าที่เรียกมาตามลำดับคน

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ดุสมุดเซ็นชื่อข้างล่างเท่าไร ทั้งหมดวันนี้

ประธานสภาผู้แทน : ดูจำนวนที่เซ็นชื่อ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ขอดุสมุดที่เซ็นชื่อ ถึง ๒๑๗ คนใหม่ ท่านประธาน ขอดุสมุดที่เซ็นชื่อวันนี้ที่มาประชุมกันวันนี้ ท่านประธาน ถ้าเซ็นชื่อ ๒๑๗ คนละ ข้าพเจ้าจะ ยอมจำนน ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้ยืนยันแล้วว่าตรงครับ มาครบครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครบอย่างไร คุณอินทร์หล่อ สรรพศรี ส.ส. เชียงราย มาหรือเปล่า ถ้าไม่มาแล้วก็เป็นอันโมฆะแต่วันนี้ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : นี่มัน ๒๑๙ นะ อันนี้มัน ๒๑๖ ๑๐๙ กับ ๑๐๗ ผมไม่ลง ๑

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ๒๑๗

ประธานสภาผู้แทน : ๒๑๖ ครับ ๑๐๙ กับ ๑๐๗ พอดี

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ก็ถูกแล้ว ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : ๒๑๖ มีผู้ไปลงสอบดูแล้ว บอกว่า ผมไม่ได้ลง ๑ ใช่ไหม

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ครับ

ประธานสภาผู้แทน : แล้วก็ชียนาทคนหนึ่ง คุณอินทร์หล่อ สรรพศรี คนหนึ่ง เหลือ ๒๑๖ จำนวน ๒๑๖ อย่างนั้นถูกต้องแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : แน่นนอนหรือครับ ท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทน : แน่นนอนครับ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าเชื่อในเกียรติของท่าน เพราะท่านเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทย ข้าพเจ้าเคารพนับถือ

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอต่อวุฒิสภาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการเศรษฐกิจพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

(สำเนา)

ที่ ๗๘๒

สภาผู้แทน

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๑๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ.
 ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ.
 ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต
 (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนด
 ภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยบันทึกการประชุม คณะกรรมาธิการ
 สามัญร่างละ ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนด
 สุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดภาษีเครื่องดื่ม
 พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดภาษีซีเมนต์ซึ่งทำใน
 พระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติโอนมัติ
 พระราชกำหนดภาษี น้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ.
 (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการการเศรษฐกิจพิจารณา กรรมาธิการ
 คณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายบุญถม เย็นมะโนช	เป็นประธานกรรมาธิการ
๒. นายโกศล ไกรฤกษ์	๓. นายจรรุญ วัฒนากร
๔. นายชวน กิตติศรีวรพันธุ์	๕. นายชิน ระวีวรรณ
๖. นายเผอญ ศรีภูธร	๗. นายยศ อินทรโกมัลย์สุด
๘. นายสมบุรณ์ ทวีวัฒน์	๙. นายสะไกร สามเสน
๑๐. นายสุธน ชื่นสมจิตต์	๑๑. นายสุรินทร์ เทพกาญจนา

เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิมโอชา วิทยากรเอก กองกรรมาธิการ
 เป็นเลขานุการคณะกรรมาธิการ

บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสี่ฉบับเสร็จแล้ว จึงกราบเรียน
มาเพื่อได้โปรดนำเสนอที่ประชุมสภาผู้แทนพิจารณาต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

บุญถม เย็นมะโนช

(นายบุญถม เย็นมะโนช)

ประธานกรรมการสามัญ

สำเนาถูกต้อง

๒๕๖๕

วันดี พิมพ์.

๒๕๖๕ ทาน.

บันทึกการประชุมคณะกรรมการธิการสามัญ
คณะกรรมการธิการการเศรษฐกิจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดสุรา
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการธิการการเศรษฐกิจพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลขานุการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อิมโอชา วิทยากรเอก กองกรรมาธิการ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายบุญมา วงศ์สวรรค์ ปลัดกระทรวงการคลัง นายถนัดถวิล อมตยกุล อธิบดีกรมสรรพสามิต นายเสน่ห์ โพธิ์ปฐม หัวหน้ากองวิชาการ กรมสรรพสามิต นายปรีดี สมิตินันท์ พนักงานพิทักษ์อัตราตุลาการพิเศษ กรมศุลกากร นายวิทย์ ตันตยกุล นักวิจัยพิเศษ กรมสรรพากร และนายอาภรณ์ นารถดีลก หัวหน้าแผนกพิจารณาอุทธรณ์ กองนิติการ กรมสรรพากร

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๓ ราย คือ ๑. นายฟอง สิทธิธรรม ๒. นายสว่าง ตราฐ และนายแกล้ว นรปติ ๓. นายชุมพล มณีเนตร

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๒</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๓</u>	"	"

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตราดังนี้

คำปรารภ นายฟอง สิทธิธรรม ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒ นายฟอง สิทธิธรรม นายสว่าง ตราฐ และนายแคล้ว นรปติ
ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายชุมพล มณีเนตร ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้เมื่อครบกำหนด
๓๖๕ วัน นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓ นายชุมพล มณีเนตร ขอแปรญัตติเพิ่มข้อความต่อท้ายมาตรา
ดังนี้

“หลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ๓๖๕ วัน”

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) นายบุญถม เย็นมะโนช

(นายบุญถม เย็นมะโนช)

ประธานกรรมาธิการสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

อนุมัติพระราชกำหนดสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรอนุมัติพระราชกำหนดสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อนุมัติพระราชกำหนดสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓

.....

.....

คณะกรรมการมีการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายบุญถม เย็นมะโนช (ประธานกรรมการ) : คณะกรรมการไม่มีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีผู้แปรญัตติและสงวนไว้ มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๗ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุป จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่บ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไข เป็นอันว่า การพิจารณาในวาระที่ ๒ เสร็จแล้ว

ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระที่ ๓ เนื่องจากได้มีการเสนอให้ลงคะแนนลับเหมือนอย่างที่แล้วอีกตลอด ก็ต้องลงคะแนนลับต่อไป ผู้ใดเห็นสมควรให้ส่งวุฒิสภาต่อไป ให้ลงเบี่ยงชี้นำเงิน ผู้ใดไม่เห็นด้วย ให้ลงเบี่ยงชี้นำเงิน ผู้ใดไม่ออกเสียงให้ลงเบี่ยงชี้นำเงิน จะได้ให้เลขาธิการเรียกชื่อต่อไป

(เลขาธิการรัฐสภาได้เรียกชื่อสมาชิกมาลงคะแนนในที่ลับที่จัดไว้ต่อหน้าประธานสภาผู้แทนเรียงตามลำดับอักษรชื่อทีละคนตามลำดับจนครบ)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้ลงคะแนนครบแล้ว ต่อไปนี้ขอเชิญท่านผู้มีรายนามดังต่อไปนี้ เป็นกรรมการตรวจนับคะแนน คือ ๑. นายสุจินต์ เชาว์วิศิษฐ ๒. นายประชา ตงศิริ ๓. นายสะตวก เชื้อบุญมี ๔. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ ๕. นายสุข แสนโกถิก กรุณาช่วยนับคะแนนด้วยครับ

(กรรมการตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่และเริ่มตรวจนับคะแนน เมื่อกรรมการตรวจนับคะแนนเสร็จแล้ว เสนอผลต่อประธานสภาผู้แทน)

ประธานสภาผู้แทน : ผลของการนับคะแนนปรากฏว่า มีผู้ลงเบี่ยสีน้ำเงินให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภา ๑๑๐ เบี่ย มีผู้ลงเบี่ยสีแดงไม่ให้เสนอต่อวุฒิสภา ๑๐๑ เบี่ย เบี่ยสีขาวไม่ออกเสียง ๑ เบี่ย

เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอต่อวุฒิสภาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการสิทธิการเศรษฐกิจพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

บันทึกการประชุมคณะกรรมการธิการสามัญ
คณะกรรมการธิการการเศรษฐกิจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนด
ภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. ๒๕๑๓
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการธิการการเศรษฐกิจพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้นางสาวบังอร อัมโงษา วิทยากรเอก กองกรรมาธิการ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายบุญมา วงศ์สวรรค์ ปลัดกระทรวงการคลัง นายถนัดถวิล อมาตยกุล อธิบดีกรมสรรพสามิต นายเสน่ห์ โพธิ์ปฐม หัวหน้ากองวิชาการ กรมสรรพสามิต นายปรีดี สมิตินันท์ พนักงานพิทักษ์อัตราศาลฎีกาพิเศษ กรมศาลฎีกา นายวิทย์ ตันตยกุล นักวิจัยพิเศษ กรมสรรพากร และนายอาภรณ์ นารอดิลก หัวหน้าแผนกพิจารณาอุทธรณ์ กองนิติการ กรมสรรพากร

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๓ ราย คือ ๑. นายฟอง สิทธิธรรม ๒. นายสว่าง ตราชู และนายแคล้ว นรปติ ๓. นายชุมพล มณีเนตร

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๒</u>	มีผู้แปรญัตติ	"
<u>มาตรา ๓</u>	"	"

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตราดังนี้

คำปรารภ นายฟอง สิทธิธรรม ขอแปรญัตติไว้
กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒ นายฟอง สิทธิธรรม นายสว่าง ตราชู และนายแคล้ว นรปติ
ขอแปรญัตติไว้

กรรมธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายชุมพล มณีเนตร ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้เมื่อครบกำหนด
๓๖๕ วัน นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

กรรมธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓ นายชุมพล มณีเนตร ขอแปรญัตติเพิ่มข้อความต่อท้ายมาตรา
ดังนี้

“หลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ๓๖๕ วัน”

กรรมธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) นายบุญถม เย็นมะโนช

(นายบุญถม เย็นมะโนช)

ประธานกรรมธิการสามัญ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
อนุมัติพระราชกำหนดภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรอนุมัติพระราชกำหนดภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. ๒๕๑๓

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อนุมัติพระราชกำหนดภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. ๒๕๑๓

คณะกรรมการมีการมีข้อความอะไรจะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่

นายบุญถม เย็นมะโนช (ประธานกรรมการ) : คณะกรรมการไม่มีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดภาษีเครื่องดื่ม พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ..... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีผู้แปรญัตติขอสงวนไว้ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีผู้แปรญัตติและสงวนไว้ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับข้อ ๑๑๗ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุป จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่บ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไข เป็นอันว่าการพิจารณาในวาระที่ ๒ เสร็จแล้ว

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาพิจารณาในวาระที่ ๓ เนื่องจากว่าได้มีการเสนอให้ลงคะแนนลับเหมือนอย่างที่แล้ว ก็ต้องลงคะแนนลับต่อไป ผู้ใดเห็นสมควรให้ส่งวุฒิสภาต่อไป ให้ลงเบี่ยสีน้ำเงิน ผู้ใดไม่เห็นด้วย ให้ลงเบี่ยสีแดง ผู้ใดไม่ออกเสียงให้ลงเบี่ยสีขาว จะได้ให้เลขาธิการเรียกชื่อต่อไป

(เลขาธิการรัฐสภาได้เรียกชื่อสมาชิกมาลงเบี่ยลงคะแนนในหีบที่จัดไว้ต่อหน้าประธานสภาผู้แทน เรียงตามลำดับอักษรชื่อทีละคนตามลำดับจนครบ)

ประธานสภาผู้แทน : มีผู้ลงคะแนนครบแล้ว ต่อไปนี้ ขอเชิญท่านผู้มีรายนามดังต่อไปนี้ เป็นกรรมการตรวจนับคะแนน คือ ๑. นายสุพจน์ ตั้งตระกูล ๒. นายวิมล วัฒนาลัย ๓. นายสนั่น ธีระศรีโชติ ๔. นายเกษม บุญศรี ๕. นายวิวัฒน์ อินทร์อุดม ๖. นายยิ่ง สิทธิธรรม นับคะแนนด้วยครับ

(กรรมการตรวจนับคะแนนเข้าประจำที่ และเริ่มตรวจนับคะแนน เมื่อกรรมการตรวจนับคะแนนเสร็จแล้ว เสนอผลต่อประธานสภาผู้แทน)

ประธานสภาผู้แทน : ผลของการลงคะแนนปรากฏว่า มีผู้ลงเบี่ยสีน้ำเงิน เห็นด้วย ๑๑๑ เบี่ย มีผู้ลงเบี่ยสีแดง ไม่เห็นด้วย ๑๐๓ เบี่ย มีผู้ลงเบี่ยสีขาว ไม่ออกเสียง ๑ เบี่ย

เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาซึ่งผมจะได้
นำเสนอต่อวุฒิสภาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๘ ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดภาษีซีเมนต์ซึ่งทำใน
พระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการเศรษฐกิจ
พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

บันทึกการประชุมคณะกรรมการธิการสามัญ
คณะกรรมการธิการการเศรษฐกิจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนด
ภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการธิการการเศรษฐกิจพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้ นางสาวบังอร อัมโธชา วิทยาการเอก กองกรรมาธิการ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายบุญมา วงศ์สวรรค์ ปลัดกระทรวงการคลัง นายถนัดถวิล อมาตยกุล อธิบดีกรมสรรพสามิต นายเสน่ห์ โพธิ์ปฐม หัวหน้ากองวิชาการ กรมสรรพสามิต นายปรีดี สมิตินันท์ พนักงานพิทักษ์อัตราศาลฎีกาพิเศษ กรมศาลฎีกา นายวิทย์ ตันตยกุล นักวิจัยพิเศษ กรมสรรพากร และนายอาภรณ์ นารัตติกาล หัวหน้าแผนกพิจารณาอุทธรณ์ กองนิติการ กรมสรรพากร

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๖ ราย คือ ๑. นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ และนายขุนทอง ภูผาเดือน ๒. นายสมพร จุริมาศ และนายชาย ลังจะ ๓. นายฟอง สิทธิธรรม ๔. นายสว่าง ตราฐ และนายแคล้ว นรปติ ๕. นายชุมพล มณีเนตร ๖. นายไกรสร ตันติพงศ์

อนึ่ง นายไกรสร ตันติพงศ์ ขอแปรญัตติไว้ แต่ไม่ได้มาชี้แจง

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตราดังนี้

คำปรารภ นายพอง สิทธิธรรม ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒ นายสมพร จุริมาศ นายชาย ลีจจะ และนายพอง สิทธิธรรม ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ นายขุนทอง ภูผิวเดือน และนายชุมพล มณีเนตร ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้เมื่อครบกำหนด ๓๖๕ วัน นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

นายสว่าง ตราชู และนายแคล้ว นรปติ ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อวันสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๑๔ นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓ นายชุมพล มณีเนตร ขอแปรญัตติเพิ่มข้อความต่อท้ายมาตราดังนี้

“หลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ๓๖๕ วัน”

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) บุญถม เย็นมะโนช

(นายบุญถม เย็นมะโนช)

ประธานกรรมาธิการสามัญ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
อนุมัติพระราชกำหนดภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓
พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรอนุมัติ พระราชกำหนดภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดภาษีซีเมนต์
ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อนุมัติพระราชกำหนดภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๑๓

คณะกรรมการมีการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมบ้างหรือไม่ครับ

นายบุญถม เป็นมะโนช (ประธานกรรมการ) : คณะกรรมการไม่มีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมครับ

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดภาษีซีเมนต์ทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ.

(นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) ยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทน : คุณแคล้วว่าอย่างไร

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : สำหรับร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดภาษีซีเมนต์นั้นะครับ กระผมได้แปรญัตติไว้ เดียวกระผมขอประทานโทษครับ.....

ประธานสภาผู้แทน : ยังไม่ถึงที่จะแปรครับ ถึงที่แปรแล้วค่อยพูด

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : อย่างนั้นหรือครับ

ประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ ให้ถึงเสียก่อนครับ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ มีผู้แปรญัตติ และมีผู้สงวนไว้

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : สำหรับมาตรา ๒ นี้ ท่านผู้เป็นประธาน กระผมกับคุณสว่าง ตราฐ เพื่อนร่วมพรรคได้ร่วมกันแปรญัตติไว้ ขอแปรญัตติว่า มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้เมื่อครบกำหนด ๓๖๕ วัน นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ทางกรรมการได้ชี้แจงแล้ว แต่ทว่ากระผมก็ยังไม่เห็นด้วย และขอฟังคำอภิปรายของทางฝ่ายกรรมการเสียก่อน ท่านผู้เป็นประธาน ประการแรกจะขอล่าวเสียก่อนว่า เหตุที่แปรญัตติไว้นั้น ให้ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดฉบับนี้หรือร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับภายหลังที่ผ่านไปแล้ว ๓๖๕ วัน ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะให้รัฐบาลในระยะนี้ได้ใช้ความสามารถ ได้ใช้ความสามารถ ท่านประธาน กระผมจะเกรงครัดในประเด็น.....

ประธานสภาผู้แทน : เปล่า ๆ ผมไม่ได้ว่าอะไรหรอก ผมพูดกับเจ้าหน้าที่

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ครับ ๆ ท่านมองตาบ่อย กระผมก็เกรงใจครับ

ประธานสภาผู้แทน : เปล่า ๆ ยังไม่ได้พูดอะไรเลย

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : กรุณามองหนังสือท่านมั่งเถอะครับ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่ใช่ ไม่มองก็ทว่าไม่ฟัง ไม่ใช่ คุณแคล้วครับผมกำลังจะเรียนกับคุณว่า เจ้าหน้าที่เขาบอกว่าเดี๋ยวนี้ได้ลดลงเท่าเดิมแล้ว

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ใช่ ใช่ครับ กระผมกำลังจะอภิปราย แล้วจะถึงประเด็นนั้นครับ ท่านผู้เป็นประธาน คือหมายความว่า การที่ให้ร่างพระราชบัญญัตินี้ใช้ภายหลังที่ผ่านไป ๑ ปีแล้วนั้นก็เพื่อที่จะให้รัฐบาลนี้ในระยะ ๑ ปีนี้ได้แสดงความสามารถในการที่จะลดลงสิ่งที่ผมเพื่อย เช่น ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีได้ประกาศมาแล้วว่า จะลดรถยนต์ประจำตำแหน่งบ้าง จะตัดสิ่งฟุ่มเฟือยและอาคารสถานที่ก่อสร้างใหม่ ๆ บ้าง แล้วทางเพื่อนสมาชิกพรรค ส.ป.ท. ก็ได้ลงงบประมาณลงประมาณสัก ๖๐๐ กว่าล้านบาท อย่างนี้เป็นความสามารถอย่างหนึ่ง ประการที่ ๒ การที่ให้อยู่ระยะไป ๑ ปีนี้ก็เพราะว่าเพื่อที่จะให้รัฐบาลได้สดับตรับฟังเสียงประชาชนโดยทั่วไปเสียก่อนนะครับ ประการที่ ๓ ก็มีเหตุผลที่ว่าทางกรรมาธิการก็ได้ชี้แจงให้กระผมได้ทราบว่าทางภาษีชีเมนต์ปัจจุบันนี้ได้ลดลงไปแล้ว คราวนี้ก็เกิดปัญหาซึ่งกระผมไม่ได้แปรญัตติไว้ก็จริง แต่ทว่าปัญหานี้มันเกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน คือรัฐบาลกำลังจะทำผิดกฎหมาย ทำผิดกฎหมายอย่างไร ท่านประธาน พระราชบัญญัติฉบับนี้ออกไปแล้ว ออกไปแล้วว่าให้เก็บภาษีปูนซีเมนต์ในราคาเท่านี้เท่านี้ แต่ทว่าวิธีทางปฏิบัตินั้น รัฐบาลหาได้เก็บไม่ จริงอยู่แม้ว่ารัฐบาลจะออกพระราชกำหนดมาแต่พระราชกำหนดนั้นก็มิฐานะที่ด้อยกว่าพระราชบัญญัติ พระราชบัญญัติสูงกว่า ท่านจะเอาอย่างไร ท่านประธาน ทางที่ดีแล้วหลังจากที่สภาอนุมัติพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้ว ทางคณะกรรมาธิการนั้นควรจะเปลี่ยนระเบียบวาระใหม่ ยกร่างพระราชบัญญัติปูนซีเมนต์เลิกใช้นั้นเข้ามาพริบตันที่ มันถึงจะถูกต้อง แต่ถ้าหากว่าเนิ่นนานไปอย่างนี้ รัฐบาลกำลังจะทำผิดกฎหมาย ทำผิดกฎหมายเพราะอะไร เพราะว่ากฎหมายให้อำนาจเก็บภาษีอย่างสูงไว้แล้ว แต่ทว่ารัฐบาลไม่ปฏิบัติตามกฎหมายกลับไปเก็บภาษีอย่างเก่า มันขัดกันเป็นอย่างนี้ละ มันเป็นอย่างนี้ท่านผู้เป็นประธาน ข้าพเจ้าถึงลุกขึ้นมาชี้แจง ณ ที่นี้ จริงอยู่เป็นที่น่าเห็นใจของรัฐบาลว่ารัฐบาลนี้ยอมรับฟังเสียงของสมาชิกทั้งประชาชนและทั้งฝ่ายสมาชิกของฝ่ายสนับสนุนรัฐบาลที่ลดภาษีปูนซีเมนต์ลงไป อันไหนผิดก็ว่าผิดอันนี้ก็ชอบอยู่ แต่ทว่า การที่เราจะให้การกระทำผิดมันคงอยู่อย่างนี้แล้วก็ภาษีปูนซีเมนต์นะชอบที่จะเข้ามาในวาระนี้แล้วก็ออก ออกไปเดี๋ยวนี้ คือหมายความว่า มันจะได้ไม่ทำผิดกฎหมาย

ต่อไป ท่านว่าภาษีปูนซีเมนต์เลิก ลดไปแล้ว นั้นแสดงว่ารัฐบาลไม่เก็บ ทั้ง ๆ ที่ถ้าหากเราอนุมัติ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปแล้วก็จะมีผลให้รัฐบาลเก็บ ถ้าหากว่ารัฐบาลไม่เก็บภาษีปูนซีเมนต์ รัฐบาลก็ทำผิดกฎหมาย ข้าพเจ้าจึงเสนอสภาให้พิจารณาในข้อนี้ไว้ ในขั้นนี้ข้าพเจ้าขอพูดเพียงเท่านี้ก่อน ขอฟังคำชี้แจงของกรรมาธิการด้วย

นายบุญถม เย็นมะโนช (ประธานกรรมาธิการ) : ตามที่ได้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอแปรญัตติมาตรา ๒ ของพระราชบัญญัติเพื่อยกเลิกพระราชกำหนดปูนซีเมนต์นี้ กระผมได้กราบเรียนชี้แจงท่านผู้แปรญัตติแล้วเนื่องจากเมื่อคราวแปรญัตติว่า รัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติลดราคากลับสู่สภาพเดิมแล้ว และกราบเรียนเพิ่มเติมด้วยว่า หลังจากวันที่ ๑๑ แล้ว ราคาก็ได้กลับสู่สภาพเดิม นอกจากนั้นแล้วบริษัทปูนซีเมนต์ไทยยังได้ให้ความร่วมมือลดราคาลงไปอีกตันละ ๒ บาท หรือ ๓ บาท ซึ่งก็แล้วแต่ชนิดของปูนซีเมนต์ลงไปอีกต่ำกว่าราคาเดิม เพราะเหตุว่าได้รับภาษีลดในเรื่องน้ำมันเตา ท่านผู้แปรญัตติก็บอกว่าถ้าอย่างนั้นไม่ติดใจ แต่ว่าขอให้พระราชบัญญัติลดราคาภาษีกลับสู่สภาพเดิมเสียก่อน เรื่องก็มีเท่านี้ ขอบพระคุณครับ

นายชวนนท์ สระคำ (ร้อยเอ็ด) : กระผมไม่ได้แปรญัตติไว้ แต่จะขออภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติภาษีปูนซีเมนต์ อันที่จริงแล้วกระผมได้รับฟังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้แถลงมาเมื่อเช้าว่า ภาษีปูนซีเมนต์นั้นนอกจากจะได้ลดราคาลงเท่าเดิมแล้ว ท่านยังยืนยันบอกว่าจะลดราคาลงไปยิ่งกว่าเดิมเสียอีก การลดน่ะบางครั้งมันก็เป็นไปด้วยความลำบาก แต่การลดนี้กระผมก็มองไม่เห็นว่าจะมีรายได้หรือมีผลประโยชน์อะไรจากการลดภาษีนี้อย่างไร เพราะจุดมุ่งหมายโดยแท้จริงที่ได้คัดค้านหรือเสนอพระราชบัญญัติเกี่ยวกับภาษีซีเมนต์เข้ามานี้ก็โดยพิจารณาเห็นว่าบริษัทปูนซีเมนต์และบริษัทน้ำมันนี้มีรายได้ปีหนึ่งหลายพันล้านบาท และรัฐบาลต้องการที่จะเอาเงินจำนวนเหล่านี้ซึ่งเป็นเงินสุทธิตายได้โดยตรงจากบริษัทปูนซีเมนต์และบริษัทน้ำมันนี้มาใช้ในงบประมาณแผ่นดิน แต่เมื่อรัฐบาลได้ลดภาษีปูนซีเมนต์ลงมาอย่างนี้แล้วก็โยนบาปให้แก่ประชาชน โดยรัฐบาลเห็นว่าในเมื่อลดภาษีปูนซีเมนต์และภาษีน้ำมันแล้วรัฐบาลก็ขาดรายได้ แล้วในที่สุดก็อาจจะตัดงบประมาณในปีต่อไป ฉะนั้นทำให้รัฐบาลแทนที่จะประกาศลดภาษีปูนซีเมนต์นี้ ก็ให้เก็บภาษีโดยตรงได้เร็วแท้ก็ (direct tax) จากบริษัทปูนซีเมนต์ อย่างนี้กระผมคิดว่ารัฐบาลจะมีรายได้จากการเก็บภาษีจากบริษัทปูนซีเมนต์โดยตรงนะครับ

ประธานสภาผู้แทน : ขอประทานโทษครับ คุณชวนนท์ เรื่องนี้ผมคิดว่าเอาไปอภิปราย

ต่อไป รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมาแล้วในระเบียบวาระที่ ๒๔ ซึ่งเคยจะยกขึ้นมาครั้งหนึ่งแล้ว ร่างพระราชบัญญัติภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขต และโอกาสนั้น ผมเห็นว่า จะถูกเรื่องกว่า เพราะตอนนี้เราอภิปรายเรื่องวาระที่ ๒ ครบ

นายชินทร์ สระคำ (ร้อยเอ็ด) : ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทน : คุณแคล้ว ยังติดใจอยู่ไหมครับ คุณแคล้วครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : กระผมยังติดใจอยู่ คือหมายความว่าเมื่อพระราชบัญญัติฉบับนี้ผ่านไปแล้ว จริงอยู่ ถึงแม้ว่ากรมการและรัฐบาลรับปากว่าจะลดภาษี ลดภาษี แต่ว่าคือรัฐบาลและกรมการก็รับปากว่าจะไม่ปฏิบัติตามกฎหมายแล้วเมื่อไรถึงจะเสนอร่างพระราชบัญญัติยกเลิกเข้ามา แล้วก็ให้มีผล.....

ประธานสภาผู้แทน : เสนอมาแล้วครับ บรรจุในระเบียบวาระแล้ว

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : แล้วจะพิจารณาในวันนี้หรืออาทิตย์หน้าได้บ้างหรือเปล่า แล้วในระหว่างนี้ท่านจะเก็บภาษีอย่างไร ท่านจะเก็บภาษีโดยผิดกฎหมายคือหมายความว่าไม่ขึ้นภาษีปูนซีเมนต์หรือว่าเก็บภาษีอย่างต่ำ อย่างต่ำนั้นเป็นการผิดกฎหมายอย่างต่ำจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้นะครับ ท่านจะอย่างไร แล้วก็ในระหว่างที่ท่านเก็บไปแล้วนี้ เงินเหล่านั้นท่านจะเอาไปไหน ท่านจะอย่างไร ภาษีนี้ ข้าพเจ้าจึงขอถาม

นายจรรณ วัฒนากร (กรมการ) : ความจริงเรื่องภาษีซีเมนต์นี้กระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อ่านร่างพระราชบัญญัติภาษีซีเมนต์ซึ่งได้เสนอเข้าสภานี้มาแล้ว จะเห็นได้ว่าตามร่างพระราชบัญญัตินั้นได้ระบุให้เก็บภาษีซีเมนต์ตามพระราชบัญญัตินั้นตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม คือหมายความว่าย้อนหลังไป เพราะฉะนั้นที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเป็นห่วงว่าจะเป็นการผิดกฎหมายนั้น ไม่ผิดกฎหมายครับ เพราะว่ากฎหมายที่จะออกนี้ย้อนหลังไปให้ มีผลตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม ฉะนั้นตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม ถึงวันที่ ๙ นี้ก็หมายความว่าบริษัทปูนซีเมนต์ต้องเสียภาษีให้แก่รัฐบาล รัฐบาลได้ภาษีนั่นไป เป็นรายได้ของรัฐ แต่หลังจากวันที่ ๙ กรกฎาคม นั้น ร่างพระราชบัญญัติถ้าสภานี้อนุมัติก็ไม่ต้องเก็บภาษีที่เพิ่ม หมายความว่า เป็นการยกเลิก ให้สู่ตามราคาเดิม

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมฟังแล้วมันดูขัดๆ อยู่ ทางฝ่ายกรมการคือผู้ชี้แจง อาจจะอยากให้เข้าใจว่าไม่เก็บนั่นเอง แต่ได้ใช้ศัพท์หนึ่งซึ่งเป็นศัพท์ของกฎหมายว่าได้ปฏิบัติในการไม่เก็บโดยวิธีย้อนหลัง นี่มันย้อนหลังอย่างไร คือกฎหมายไทยนี้ มันบังคับ

ย้อนหลังไม่ได้ มันต้องเดินไปหน้าเรื่อย เว้นแต่ว่ายูตีไม่เก็บ โดยพระราชกฤษฎีกาของคณะรัฐมนตรีให้ตัดชั่วคราวโดยไม่ใช้บังคับตามพระราชกำหนดนั้นเท่านั้น ถ้ากรรมการชี้แจงว่าย้อนหลังไม่เก็บอย่างนี้ก็ขัดต่อกฎหมายอย่างคุณแคล้วว่า เพราะว่ากฎหมายไทยนี้มันบังคับย้อนหลังไม่ได้ มันเดินหน้าไปตามวันประกาศใช้ ถ้าจะชี้แจงเป็นว่าโดยพระราชกฤษฎีกาที่คณะรัฐมนตรีบังคับให้หยุดลงนั้นนะทำได้ ที่ท่านอาจารย์เสริมบอกว่าจะออกกฎกระทรวงวันนั้น ผมเข้าใจว่าท่านพูดผิด ความจริงมันเป็นพระราชกฤษฎีกา พระราชกฤษฎีกาที่ไม่ขัดต่อกฎหมายใช้ใหม่ครับ

นายจรูญ วัฒนกร (กรรมการ): ความจริงกระผมก็คิดว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็คงจะทราบแล้วว่า กฎหมายนั้นถ้าเป็นประโยชน์กับประชาชนแล้ว ก็ย้อนหลังได้ ไม่ได้ทำให้เกิดการเสียหายแก่ประชาชนอย่างไร เพราะว่าการเก็บนี้เป็นเรื่องซึ่งทางรัฐบาลได้แสดงมาแล้วว่าไม่ได้มีการเก็บ ฉะนั้นในเมื่อกฎหมายนี้เป็นประโยชน์กับประชาชน กระผมคิดว่าย้อนหลังได้ครับ ไม่เป็นผลเสียหายแต่ประการใด

นายสุรินทร์ มาศดิตถ์ (นครศรีธรรมราช): ความจริงกฎหมายเกี่ยวกับการอนุมัติพระราชกำหนดภาษีซีเมนต์ก็ควรจะผ่านไป เพราะว่าทางรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขตมาแล้ว เข้าระเบียบวาระแล้ว แต่วันนี้เข้าใจว่าคงจะไม่ได้ผ่าน ดังนั้นเพื่อนสมาชิกจากขอนแก่นตั้งข้อสงสัยขึ้นก็เป็นการชอบอยู่ เพราะว่าถ้าอนุมัติพระราชกำหนดอันนี้ครับ ถ้าออกกฎหมายอนุมัติพระราชกำหนดไป มันก็จำเป็นต้องเก็บตามพระราชกำหนดนี้ เพราะกฎหมายที่สภานิติบัญญัติให้มันยังไม่ออก ดังนั้นผมคิดว่าวันนี้เราไม่อนุมัติพระราชกำหนดเสียเลยก็เป็นการมั่นใจต่อสภานี้ว่า รัฐบาลจะไม่เอากฎหมายอนุมัติพระราชกำหนดนี้ไปใช้เก็บภาษี เพราะว่ากลไกการเก็บภาษีข้างในนี้เราก็ไม่รู้ เราเป็นตัวแทนประชาชนผู้เสียภาษีจริง แต่ว่าจะไปทำกันอย่างไรก็ไม่รู้ อนุมัติเข้าไปๆ ฟังคณะกรรมการชี้แจง ก็กฎหมายใช้ย้อนหลังได้ ท่านประธานที่เคารพ เดียวนี้ก็อยู่ในมือของเรา ไม่มีเลยครับมืออยู่ ๓ มาตรา มาตรา ๖ ให้แก้ไขเพิ่มเติมเพียงแต่กำหนดว่าให้ลดอัตราภาษีซีเมนต์ ลงเหลือก็โลกรัมละ ๒ สตางค์เท่านั้น ไม่ได้บอกว่าให้หลังไปจนถึงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม อันนี้ครับยังทำให้สงสัยคือว่าความจริงกฎหมายนี้ยังไม่เข้าที่ท่านประธานทักท้วงก็ถูกแต่เมื่อกรรมการชี้แจงมาพาดพิงถึง จึงทำให้ผมยกมือขึ้นมาพูดเป็นการสงสัยว่าถ้าอนุมัติโดยผ่านร่างพระราชบัญญัติอนุมัติโดยผ่านร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราช-

อาณาเขต ที่รับหลักการไปแล้วนี่ก็จะเป็นการอนุมัติให้รัฐบาลเก็บภาษีตามที่ประกาศพระราชกำหนดขึ้นแล้วอย่างนี้มันก็เป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชน โดยเราไม่เห็นด้วย ผมจึงคิดว่าเมื่อกรรมวิธีการชี้แจงมาอย่างนี้ สภานี้ก็รู้เจตนาของรัฐบาลอยู่แล้วว่าจะไม่เก็บเรา ลงมติไม่อนุมัติไม่ให้ผ่านกฎหมายอนุมัติพระราชกำหนดเกี่ยวกับภาษีซีเมนต์ ปัญหาต่างๆ ย้อนหลังย้อนหน้าก็จะหมดไป แล้ววันนี้ก็คงจะไม่ได้พิจารณาพระราชบัญญัติภาษีซีเมนต์ ใหม่ซึ่งรัฐบาลได้กรูณาลดให้ เรื่องลดนี้ผมเห็นด้วยครับ เพราะว่าเรากำลังต่อต้านการใช้ไม้ ทำบ้านก็ควรลดซีเมนต์เพื่อส่งเสริมให้คนทำบ้านด้วยซีเมนต์ อันนี้เห็นด้วย แต่มันยังไม่ ถึงวาระ ด้วยความสงสัยอันนี้เองผมอยากจะฟังกรรมวิธีการชี้แจงอีกสักกรณีหนึ่ง ถ้าท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกรุณาขึ้นมาให้ความมั่นใจว่ากฎหมายที่ร่างมาแล้วนี้ลดภาษีซีเมนต์ นี้จะไม่ถอนคืน เพราะยังไม่ถึงเราจะมั่นใจไม่ได้ถ้าท่านมายืนยันว่าจะไม่ถอนคืนแล้วให้ลด ตามนี้พวกผมก็ไม่สงสัยครับ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): ตามที่ท่านสมาชิกถามนั้น ผมได้ยืนยันได้ จะไม่ถอนคืนเมื่ออันนี้ผ่านไปแล้ว อันโน้นก็เข้าตามมา คือร่างพระราชบัญญัติ ภาษีซีเมนต์ซึ่งทำในพระราชอาณาเขตที่เสนอเข้ามานี้ ท่านลองอ่านมาตรา ๒ ครับ คือคงยัง ไม่ได้อ่าน ถ้าอ่านมาตรา ๒ เราจะเห็นว่า วันใช้บังคับนั้นนะเราเขียนไว้ว่าอย่างไร คือให้ใช้ บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๑๓ เป็นต้นไป คือในหลักกฎหมายเมื่อเรายกประโยชน์ ให้แก่ประชาชนนั้นเราทำได้ แต่ว่าเราจะเขียนกฎหมายไปเอาประโยชน์จากประชาชนทำให้ ประชาชนต้องเสียหายหรือว่าเขียนกฎหมายย้อนหลังไปลงโทษประชาชนในความผิดซึ่งไม่ ปราบกฏในขณะที่เขาทำมันก็ทำไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมให้ความมั่นใจว่าสำหรับปูนซีเมนต์นี้ได้ ลดราคาลงและบริษัทตามที่ท่านสงสัยนั้นนะ บริษัทได้ชี้แจงมาและยินดีให้ความร่วมมือแก่ รัฐบาล โดยเขาตัดกำไรของเขาออกไป และโดยที่ที่เราลดค่าน้ำมันเตาให้เขาลิตรละ ๒ สตางค์ เขาก็ยินดีลดราคาซีเมนต์ให้ คือตามตราที่เขาให้ มันมีอย่างตันละ ๓ บาทบ้าง ตันละ ๕ บาท บ้าง สุดแล้วแต่คุณภาพของซีเมนต์ และผมยืนยันได้ว่าราคาซีเมนต์นี้เป็นไปตามที่ท่านสมาชิก ได้อภิปรายในวันนั้น และยังขอยืนยันอยู่จนกระทั่งเวลานี้ และเวลาต่อไปก็ขอยืนยัน

ประธานสภาผู้แทน: คุณแคล้วยังสงสัยไหม คุณแคล้วครับ เจ้าของอุตสาหกรรม เดียว ก่อน เจ้าของอุตสาหกรรม ถ้าไม่สงสัยจะได้ไม่ต้องลงมติ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น): เมื่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้รับต่อ

สภาแล้วว่าภาษีซีเมนต์นี้ท่านก็จะลดเท่าเดิมนะครับ แล้วก็คราวนี้ท่านก็รับไปแล้วว่าจะลดเท่าเดิมแล้วก็จะเสนอมานะ คราวนี้ข้าพเจ้าอยากจะถามท่านอีกสักนิดว่าภาษีปูนซีเมนต์นี้ที่จะลดลงอัตราเท่าเดิมนั้น ภาษีที่เสนอใหม่เมื่อไรท่านถึงจะเข้าสู่สภาเอาจริง มันอาจจะไม่เข้าวันนี้ หรือจะทำได้โดยเร็วที่สุดเมื่อไร

ประธานสภาผู้แทน : ผมจะเอาเข้าวันพฤหัสบดีหน้า

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : เอาเข้าวันพฤหัสบดีหน้า ถ้าอย่างนั้นผมขอถามท่านว่า ระหว่างนี้จะปฏิบัติอย่างไร ระหว่าง ๗ วันนี้ จะเก็บภาษีอย่างไร ๆ

ประธานสภาผู้แทน : ท่านรัฐมนตรีคลังครับ ให้คำชี้แจงนิดเดียวเขาถามซ้ำอีกที ทั้ง ๆ ที่บอกเมื่อกี้ว่าในมาตรา ๒ นั้นให้เริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคมเป็นต้นไป ให้ความมั่นใจกระจ่างอีกทีเดียวครับ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ถ้าไม่ให้อนุมัติภาษีก็จะต้องเดินเรื่อย ถ้าอนุมัติภาษีก็ถอยหลัง ไม่เก็บตั้งแต่วันที่ ๑๐ กรกฎาคม

ประธานสภาผู้แทน : เพราะในกฎหมายได้กล่าวไว้อย่างนั้น

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ในกฎหมายอนุญาตไว้อย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าเจ้าของญัตติถอน ก็ไม่มีการอภิปรายครับ สำคัญเจ้าของญัตติคนเดียวเท่านั้น

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ผมก็ให้ความมั่นใจแล้วว่า เรื่องนี้จะไม่มีปัญหา

นายเสวตร เปี่ยมพงศ์สานต์ (ระยอง) : คือที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงผมยังสงสัยแล้วเพราะว่ากฎหมายคือพระราชกำหนดเก็บภาษีซีเมนต์นี้เดินเรื่อยไปอย่างว่าตั้งแต่วันที่ ๑๐ มาก็ต้องเสียภาษีแล้ว ถ้าไม่เสียก็เป็นการปฏิบัติฝ่าฝืนกฎหมาย คือตามพระราชกำหนดนั้นบอกว่าย่างนี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ แล้ววันที่ ๑๐ จนถึงวันนี้ต้องเก็บภาษีต้องเก็บแน่เทียว ถ้าไม่เก็บก็ไม่รักษาการตามพระราชกำหนดนี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอย่างนี้ครับ ถ้าจะให้สะดวกเราไม่อนุมัติพระราชกำหนดนี้เสียอย่างที่ท่าน ส.ส. นครศรีธรรมราชว่า แล้วเราก็ไม่ต้องมาออกกฎหมายพระราชบัญญัติลดภาษี ถึงสะดวกกว่า แล้วก็ไม่ต้องไปเสียค่าเงินค่าพิมพ์กฎหมายอะไรต่ออะไรหลายชุดนี้ ราชกิจจานุเบกษา

ต้องพิมพ์ ต้องเข้าสภาสูงอีก ผมว่าถ้าไม่อนุมัติเสียชี ตอนนั้นหมดปัญหา แล้วก็จุดประสงค์ก็ตรงกันคือภาษีไม่เก็บ ถ้าเราทำอย่างนี้ก็ต้องเสียเวลาอีกมาก แล้วก็ทำให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังไม่รักษาการตามพระราชกำหนดนี้ จริงอยู่เราอาจจะออกกฎหมายย้อนหลังไม่เก็บภาษี แต่ว่าที่ในระหว่างนี้ที่กฎหมายยังไม่มีนี่เราต้องเก็บอยู่แล้ว ต้องเก็บเพราะฉะนั้นผมเห็นว่าถ้าเราไม่อนุมัตินี้ดีที่สุดเลย

นายติลก บุญเสริม (มหาสารคาม) : กระผมมีความเห็นคล้าย ๆ กันกับท่านผู้แทนระยองครับ คือในวันที่รัฐบาลเสนอขออนุมัติพระราชกำหนด ๒ ฉบับ ซึ่งรัฐบาลรับปากคือน้ำมันกับซีเมนต์ ความจริงอันนี้ควรจะให้สภาวินิจฉัยว่าไม่รับหลักการหยุดตั้งแต่วันนั้น นี่ผมย้อนออกพระราชกฤษฎีกาอีก แล้วมาเสนอสภาเข้ามาในวาระที่ ๒ ที่ ๓ อีก เสร็จแล้วเอากฎหมายซีเมนต์เข้ามาอีกก็วันจะเสร็จครับ จะไปสภาสูงอีกวันวายจริง ๆ ครับ ถ้าหากว่าไม่ให้รับหลักการวันนี้ไม่ให้ประกาศเสนอเข้าไปสภาสูงวันนี้เป็นอันตกไปครับ ผมว่าเลิกไปเลยครับ ไม่ต้องใช้จ่ายอะไร เวลา也不需要ไปมากมายเล่นกลับไปกลับมาเรียกว่าเล่นเอาเถิด ๆ ครับ มันไม่ถูก มันผิดในการที่สถาบันบัญญัติกฎหมายให้สวยจริง ๆ ละก็ไม่เสียหาย เพราะรัฐบาลรับอยู่แล้วว่าสองอันนี้รัฐบาลยอมเห็นตามสภาเห็นตามท่านสมาชิกผู้มีเกียรติฝ่าย ส.ป.ท. ซึ่งร้องขอ ก็ไม่เสียหายนี่ เพราะว่าให้หยุดลงวันนี้เสีย ไม่เสียหายอะไรครับ ไม่อย่างนั้นก็ไปอีกผมเห็นอย่างนี้

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ความจริงเมื่อวันที่ ๒๓ เดือนนี้คือวันพฤหัสบดีที่แล้ว ข้าพเจ้าเองเป็นคนเสนอให้เปลี่ยนระเบียบวาระร่างพระราชบัญญัติภาษีปูนซีเมนต์ขึ้นมาสภาที่ไม่รับ ถ้ารับเสียวันนั้นเกมไปแล้วพิจารณารวดเดียวท่านประธาน ก็หมายความว่าเสร็จสิ้นไปวันนี้ก็ไม่มีความหมายอะไรเลยร่างพระราชกำหนด นี่ท่านก็ไม่เอา แล้วที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเมื่อคืนนี้บอกว่าท่านไม่ได้ขึ้น แต่ส่งลงไปแล้วก็จริง บริษัทปูนซีเมนต์ไทย ชลประทานซีเมนต์ ก็คงจะปฏิบัติตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังสั่งไป แต่อย่าลืมร้านแก้วแก๊ตี้ แก้วแก๊หลี่ แก้วแก๊เอ็ง แก้วแก๊เล้ง แก้วแก๊กั๋ง แก้วแก๊อั้ง ซึ่งเป็นเอเยนต์ต่างจังหวัดทั่วราชอาณาจักร พวกนี้ถือโอกาสขึ้นอยู่แล้ว ท่านประธานที่เคารพ เมื่อเข้าได้ฟัง จะเป็นรัฐมนตรีช่วยอดีตสมัยก่อน หรืออะไรก็แล้วแต่ ว่าปูนซีเมนต์ขึ้นนั้นนะประชาชนชาวไทยไม่เดือดร้อน ท่านว่าอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ ถ้าปูนซีเมนต์ลดลงเหลือถุงหนึ่งสัก ๕ บาท ชาวนาภาคเหนือ ภาคอีสาน จะไม่ต้องขโมยตัดไม้มาปลูกบ้านป่าไม้ของรัฐบาลจะไม่ถูกทำลาย นี่ปูนซีเมนต์

ผลิตขึ้นในประเทศไทย ทำไมท่านถึงมาขึ้นภาษีอากรให้แพง....

ประธานสภาผู้แทน : เอ้า นี่มันผ่านไปแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ท่านลองคิดดู ชาวนาต่างประเทศซี....

ประธานสภาผู้แทน : อันนี้ผ่านไปแล้วท่านไม่ต้องอภิปรายแล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ก็ถูกแล้ว ท่านประธานที่เคารพ ข้าพเจ้าเองก็ไม่เห็นด้วยที่ท่านบอกว่าไม่ขึ้นๆ ไม่จริง ร้านเอเยนต์ต่างๆ ทัวราชอาณาจักรเขาขึ้นไปแล้ว และนอกจากนี้ท่านประธานที่เคารพสถานที่ก่อสร้างของรัฐบาลหลายแห่งได้ชะงักลงแล้ว....

ประธานสภาผู้แทน : เดี่ยว ไซ้ เดี่ยวนี้เรากำลังมาพูด เรามีความเห็นตรงกันหมดว่า จะลด กำลังจะพูดในประเด็น เรื่องการปฏิบัติก็ตรงกันอยู่แล้ว

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมีความเห็นว่า ถ้าทางฝ่ายรัฐบาลไม่ดื้อดึง โดยเฉพาะอย่างยิ่งขุนคลังแห่งประเทศไทยไม่ดื้อดึงแล้ว ถอนร่างฉบับนี้ออกไปเสียทันที แล้วเอามาเปลี่ยน....

ประธานสภาผู้แทน : ถอนไม่ได้แล้ว วาระที่ ๒ ถอนได้อย่างไร

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : เปล่า ในวาระที่ ๒ นี้ ขอให้ตกกลางสภาก็ได้ ท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทน : เอาละ ๆ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ให้ตกก็ได้ ข้าพเจ้าไม่ว่าท่านจะถอนหรือให้ตกกลางสภาก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ร่างภาษีซีเมนต์ที่จะเข้ามาสภานี้ ถ้าเราเสนอขึ้นมาพิจารณาคนเดียว ท่านประธาน เพียง ๒-๓ มาตรา

หม่อมราชวงศ์เสนีย์ ปราโมช (พระนคร) : ท่านประธาน กระผมพูดนี้เพื่อประโยชน์ในการที่จะไม่ต้องเก็บภาษีหรือกรับ อย่าเข้าใจผิด คือ ผมไม่เห็นด้วยกับความเห็นของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากระยอง คือวิธีมันมีสองอันที่ท่านเสนอเข้ามานั้นก็บอกว่าอย่าอนุวัติ คือสภานี้ลงมติไม่อนุวัติพระราชกำหนดที่เกี่ยวกับภาษีซีเมนต์เสียซิ ผลมันก็จะเจ้ากันไปแต่เกรงว่าผลจะไม่เป็นเช่นนั้นครับ คือตามรูปที่รัฐบาลเสนอมานี้ คือว่าออกพระราชกำหนดเก็บภาษีซีเมนต์ไปแล้วมันก็เดินเรื่อยมา เก็บเรื่อย ๆ มา ทีนี้ทางรัฐบาลก็เสนอกฎหมายมาใหม่ บอกว่าให้ย้อนหลังไปอย่าเก็บตั้งแต่วันที่ ๑๐ คือเราลงมติก่อนว่าวันที่ ๔ ก็ย้อนหลังอย่าเก็บวันที่ ๑๐ อย่างนี้มันเป็นผลทางกฎหมาย แต่ถ้าเราไปไม่อนุวัติพระราชกำหนดนี้เข้าผล

ทางกฎหมายมันตรงกันข้าม คืออย่างนี้ครับ เหตุที่มันตรงกันข้าม เพราะเหตุนี้ เพราะว่าการที่จะอนุมัติพระราชกำหนดนั้นมันมีบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๔๖ ว่า ถ้าอนุมัติก็เป็นกฎหมายต่อไป แต่ถ้าไม่อนุมัติพระราชกำหนดก็ตกไป นี่ครับ มาตรา ๑๔๖ แต่ทั้งนี้ไม่กระทบกระทั่งถึงกิจการที่ได้เป็นไปในระหว่างที่ใช้พระราชกำหนดนั้น อันนี้แหละครับมันจะเป็นเหตุให้ที่จะต้องเก็บภาษีมาจนถึงวันที่ออกกฎหมายใหม่ อันที่ว่ายากเว้นภาษีนี้นี่เรื่องมันเป็นอย่างนี้ครับ อีกนัยหนึ่งผมจะอธิบายให้เข้าใจคือในแง่กฎหมายนั้น ถ้าเผื่อว่าไม่อนุมัติเสียก่อนแล้วไปออกกฎหมายที่หลังแล้วละก็ ผลมันจะเป็นว่ารัฐบาลนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังต้องเก็บภาษีซึ่งเริ่มต้นมาตั้งวันที่กฎหมายนี้เป็นผลจนถึงวันที่สภานี้ไม่อนุมัติพระราชกำหนด ผลมันจะเป็นอย่างนั้น เพราะผลมันมี ตามรัฐธรรมนูญบอกไว้ว่าสภาไม่อนุมัติพระราชกำหนดใดละก็ ตกไป แต่ว่าเท่าที่ทามาแล้วให้ใช้บังคับได้ นี่เกรงว่าอย่างนี้ครับ เสียหาย ผมว่าอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมเห็นว่า ทางที่ดีที่สุดก็คือว่า ว่ากันไปเถอะไหวตักกันไปอนุมัติไม่อนุมัติถ้าหลุดไปคะแนนขนาดสองเบี่ยสามเบี่ยก็เป็นอันอนุมัติ แล้วรัฐบาลก็เสนอกฎหมายยกเว้นก็ยกขึ้นหลังไปถึงวันที่ ๑๐ กฎหมายนี้ยกขึ้นหลังได้ครับ กฎหมายเกี่ยวกับเงินภาษีนี้นันยกขึ้นหลังได้ที่ยกขึ้นหลังไม่ได้ก็กฎหมายอาญาเท่านั้น อย่างนี้ยกขึ้นหลังได้ฉันเกรงความเสียหายมันจะเกิดขึ้น ประเดี๋ยวเถอะท่านขุนคลังท่านจะลำบาก เพื่อนผมอยู่ทางโน้น มันต้องเก็บ กฎหมายระหว่างการนี้จนกระทั่งวันที่สภาไม่อนุมัติ มันจะยุ่ง ผมเกรงว่าอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทน : ก็เห็นจะขัดแย้งแล้วนะครับ ก็ไม่มีปัญหาอะไรกันแล้วนะครับ ขัดแย้งแล้ว

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ผมก็ได้ฟังคำชี้แจงของนักกฎหมาย แล้วก็ได้ฟังคำชี้แจงของคณะกรรมการธิการ แล้วก็ได้ฟังคำชี้แจงของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังแล้ว ผมก็ขอถอนครับ ขอให้ไหวตักกันไป

ประธานสภาผู้แทน : ขอถอนแปรญัตติใช้ใหม่

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ใช่ครับ ขอถอนแปรญัตติ

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการอ่านต่อไป

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข (ไม่มีผู้ใดอภิปราย)

ประธานสภาผู้แทน : ต่อไปนี้ก็จะได้มีการลงคะแนนลับเหมือนอย่างเดิมตามที่สมาชิก

ได้เสนอมานะ

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าอยากจะขอประนีประนอมอย่าลงลับหรืออะไรเลย ขอให้เปิดเผยดีกว่าครับ ถ้ากลับเสียเวลารัฐบาล ท่านจะไปเซ็นหนังสืออะไร ขอให้เปิดเผยเถอะครับ ทำให้ท่านนายกรัฐมนตรีก็เสียเวลาด้วย ขอเปิดเผยดีกว่าครับอย่างไรๆ เรารู้อยู่แล้วเราแพ้

ประธานสภาผู้แทน : เจ้าของญัตติจะถอนไหม

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ทางฝ่ายคุณไกรสรที่ยื่นญัตติไว้ถอน ผมก็ถอนครับ

ประธานสภาผู้แทน : คุณจะถอนไหมเรื่องเรียกชื่อ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ผมให้คุณไกรสรถอนก่อนครับ ถ้าถอนแล้ว ผมก็จะถอนครับ

ประธานสภาผู้แทน : คุณยืนยันเสียหน่อย ยืนยันเป็นพิธีการเสียหน่อยให้มันถูกต้องหลักเกณฑ์กัน เดี่ยวจะว่าผม

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : คือคุณปัญญาจะถอน ผมถอน เพราะว่าเรื่องนี้อย่างไรเราจะเอากฎหมายเข้ามาที่หลัง คุณถอนซิ เพราะนั่นเป็นญัตติเขา พอเขาถอนปั้ง ผมก็ถอน

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : เปล่าคุณกับผมขอถอนพร้อมกันเลยครับ

ประธานสภาผู้แทน : เอาเถอะน่า ไม่มีนั่นนี่อะไรหรอก

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ไม่ใช่ ท่านประธาน คือญัตติของผมนี้ มันแพ้ญัตติโน้น ถ้าญัตติโน้นถอนปั๊บ โดยมารยาทผมก็บอกมาถอน เพราะฉะนั้นญัตติที่มีภาษีก่อนถอนก่อนซิ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ผมว่าญัตติคุณถอนไป ผมนี้ถอนแน่เพราะผมเป็นเอกสิทธิ ผมถอนทีหลังได้ครับ และรับรอง ผมถอนด้วยครับ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : แล้วทำไมคุณไม่เชื่อผมเล่า

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : แล้วคุณก็ทำไมก็ไม่เชื่อผมเล่าละครับ

ประธานสภาผู้แทน : ไม่เอาๆ พอๆ ยุติๆ

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ของคุณต้องถอนก่อนซิ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : คุณถอนผมก็ถอน เราถอนพร้อมกันเลย พุดพร้อมกันนี้

ประธานสภาผู้แทน : เอาก็เสนอมาก็แล้วกัน ผมจะได้ถามที่ประชุม

นายไกรสร ตันติพงศ์ (เชียงใหม่) : เอาอย่างนี้ก็แล้วกัน ท่านประธานเอาอย่างนี้ดีกว่า
เขาจะถอนหรือไม่ถอนไม่แปลก ผมถอนของผมครับ

นายปัญญา เกสรทอง (เพชรบูรณ์) : ผมขอถอนของผมครับ

ประธานสภาผู้แทน : เดียวก่อน ๆ คุณนั่ง เนื่องจากญัตติของคุณไกรสรที่เสนอให้ลง
คะแนนตามข้อบังคับข้อ ๖๑ (๔) นั้น ขอถอน ผมก็อยากจะถามมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่าน
ผู้ใดเห็นสมควรให้ถอนได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คุณไกรสรถอนญัตติได้
สำหรับญัตติของคุณปัญญา นี้ให้ลงคะแนนลับตามข้อบังคับข้อ ๖๐ เจ้าของก็ถอน
ผมก็จะถามมติต่อที่ประชุมนี้ว่า ท่านผู้ใดเห็นสมควรให้ถอนได้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้คุณปัญญาถอนญัตติได้
ต่อไปนี้เป็น การพิจารณาในวาระที่ ๓ ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่า สมควรที่จะให้
เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะส่งร่างพระ-
ราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาพิจารณาต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๑ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อ
วุฒิสภาพิจารณา ซึ่งผมจะได้นำเสนอต่อวุฒิสภาต่อไป

ระเบียบวาระที่ ๔ ร่างพระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์
น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการเศรษฐกิจพิจารณา
เสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒

บันทึกการประชุมคณะกรรมการธิการสามัญ
คณะกรรมการธิการการเศรษฐกิจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนุมัติพระราชกำหนด
ภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๑๓
พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติโอนุมัติพระราชกำหนดภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) และส่งให้คณะกรรมการธิการการเศรษฐกิจพิจารณานั้น บัดนี้ได้ดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เลขาธิการรัฐสภาได้มอบหมายให้ นางสาวบังอร อัมโสภา วิทยากรเอก กองกรรมการธิการ เป็นเลขานุการคณะกรรมการ

๒. ผู้ที่คณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้ชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ นายบุญมา วงศ์สวรรค์ ปลัดกระทรวงการคลัง นายถนัดถวิล อมาตยกุล อธิบดีกรมสรรพสามิต นายเสน่ห์ โพธิ์ปทุม หัวหน้ากองวิชาการ กรมสรรพสามิต นายปรีดี สมิตินันท์ พนักงานพิทักษ์อัตราศาลการ พิเศษ กรมศาลการ นายวิทย์ ดันตยกุล นักวิจัยพิเศษ กรมสรรพากร และนายอาภรณ์ นารถติก หัวหน้าแผนกพิจารณาอุทธรณ์ กองนิติการ กรมสรรพากร

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้แปรญัตติ ๖ ราย คือ ๑. นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ และนายขุนทอง ภูผาเดือน ๒. นายสมพร จูร์มาศ และนายชาย สัจจะ ๓. นายฟอง สิทธิธรรม ๔. นายสว่าง ตราชู และนายแคล้ว นรปติ ๕. นายชุมพล มณีเนตร ๖. นายไกรสร ดันติพงศ์
อนึ่ง นายไกรสร ดันติพงศ์ ขอแปรญัตติไว้ แต่ไม่ได้มาชี้แจง

๔. ปรากฏผลของการพิจารณาดังต่อไปนี้

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	มีผู้แปรญัตติ	ไม่มีการแก้ไข

๕. สรุปผลของการพิจารณาคำแปรญัตติเรียงตามลำดับมาตราดังนี้

คำปรารภ นายฟอง สิทธิธรรม ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๒ นายนิสิต เวทย์ศิริยานันท์ นายขุนทอง ภูผิวดือน นายสมพร จุรีมาศ นายชาย สัจจะ นายฟอง สิทธิธรรม นายสว่าง ตราชู และนายแคล้ว นรปติ ขอแปรญัตติไว้

กรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผู้แปรญัตติพอใจ

นายชุมพล มณีเนตร ขอแปรญัตติแก้เป็นดังนี้

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับได้เมื่อครบกำหนด ๓๖๕ วัน นับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓ นายชุมพล มณีเนตร ขอแปรญัตติเพิ่มข้อความต่อท้ายมาตราดังนี้ “หลังจากวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับแล้ว ๓๖๕ วัน”

กรรมาธิการไม่เห็นด้วย ผู้แปรญัตติขอสงวน

๖. ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างเดิมมาพร้อมกับบันทึกนี้ด้วยแล้ว

(ลงชื่อ) **บุญถม เย็นมะโนช**

(นายบุญถม เย็นมะโนช)

ประธานกรรมาธิการสามัญ

ร่าง

พระราชบัญญัติ

อนุมัติพระราชกำหนดภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๑๓

พ.ศ.

โดยที่เป็นการสมควรอนุมัติ พระราชกำหนดภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำ
ในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๑๓

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติอนุมัติพระราชกำหนดภาษีน้ำมัน
และผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อนุมัติพระราชกำหนดภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร
พ.ศ. ๒๕๑๓

ประธานสภาผู้แทน : คณะกรรมาธิการมีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติมหรือไม่ครับ

นายบุญถม เย็นมะโนช (ประธานกรรมาธิการ) : คณะกรรมาธิการไม่มีข้อความอะไรที่จะแถลงเพิ่มเติม ขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้เลขาธิการรัฐสภา อ่าน

นายประเสริฐ ปัทมะสุคนธ์ (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโอนมัติพระราชกำหนดภาษีน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมันซึ่งทำในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๑๓ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ ไม่มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีผู้ใดติดใจก็ผ่านไป การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่ ๒ ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๑๗ จบร่างแล้ว ต่อไปนี้เป็นการพิจารณาสรุป จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำที่เห็นว่ายังขัดแย้งกันอยู่บ้างหรือไม่

(ไม่มีผู้ใดขอแก้ไขประการใด)

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดขอแก้ไข เป็นอันว่าการพิจารณาในวาระที่ ๒ เสร็จแล้ว ผมจะถามที่ประชุมนี้ก่อนว่า ฉบับนี้ถอนไหม ทั้งสองฝ่ายขอถอนแล้ว ที่ประชุมนี้จะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหม

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : กรณียกอย่างนี้เถอะครับ คือผมไม่เคยเกรเลยนะครับ

ประธานสภาผู้แทน : ครับ ๆ ได้ครับ

นายแคล้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ในเมื่อมาสำเนาเดียวกับพวกภาษีซีเมนต์นั้นะครับ ปัจจุบันนี้รัฐบาลก็ลดภาษีน้ำมันแล้ว ไปลดโดยอาศัยอะไร ทำไมไม่ลดโดยอาศัยร่างพระราชกำหนดครับ ซึ่งเล็กกว่าร่างพระราชบัญญัติครับ รัฐบาลอาจจะถอนคืนเสียเมื่อไรก็ได้ อย่างนี้เป็นต้น ถ้าหากว่ารัฐบาลออกแต่เพียงกฎกระทรวง หรือว่าออกพระราชกฤษฎีกาลดภาษีน้ำมันนะครับเท่าเดิมนะครับ อันนี้ขอประทานนอกคอกไปหน่อย มันไม่มีเลย รัฐบาลไม่ได้เสนอมาเลย รัฐบาลอาจจะกลับใจเรียกว่าขึ้นภาษีน้ำมันเสียเมื่อไรก็ได้ ท่านว่าอย่างไรท่านประธาน ขอความกรุณาให้ท่านรัฐมนตรีชี้แจงครับ

ประธานสภาผู้แทน : ขอให้ชี้แจงประกอบสักหน่อยครับ เพื่อความเข้าใจ ขอให้ชี้แจงสักหน่อย เพราะว่าทำไปแล้ว เพื่อความเข้าใจนะครับ

นายเสริม วินิจฉัยกุล (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : เรื่องนี้ได้ทำไปแล้วครับ

ทำนองเดียวกับซีเมนต์เหมือนกัน แต่ซีเมนต์ไม่ให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ในกฎหมายซีเมนต์นะ ไม่มีอำนาจออกกฎกระทรวง ถ้ามีอำนาจออกกฎกระทรวง ผมก็ออกให้แล้ว ไม่เสนอกฎหมายมาแต่ว่าพระราชบัญญัติภาษีน้ำมันนี้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ผมก็ออกไปให้แล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ออกให้แล้วครับ เพราะมีอำนาจ เข้าใจแล้วนะครับ

ต่อไปนี้เป็นการศึกษาพิจารณาในวาระที่ ๓ ลงมติโดยเปิดเผย ผมจะขอมติต่อที่ประชุมนี้ว่าสมควรที่จะให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่า สมควรที่จะให้เสนอต่อวุฒิสภา โปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลงนะครับ

เอามือลงได้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๒๒ คน)

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น อย่าเพิ่งเอามือลงนะครับ....

เอามือลงได้ครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘ คน)

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ต่อวุฒิสภา ผมจะได้นำเสนอต่อวุฒิสภาต่อไป

การประชุมวันนี้สมควรแก่เวลาแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๔๕ นาฬิกา

